

Plenaire 31

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2007-2008

5 maart 2008

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

MIDDAGVERGADERING

INHOUD

OPENING VAN DE VERGADERING	1
BERICHTEN VAN VERHINDERING	1
ACTUELE VRAAG van de heer Jef Tavernier tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de plannen voor een nieuw winkelcentrum annex voetbalstadion in de omgeving van Brugge	
ACTUELE VRAAG van de heer Patrick De Klerck tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de beslissing met betrekking tot een nieuw voetbalstadion voor Brugge	1
ACTUELE VRAAG van de heer Jurgen Verstrepen tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de aangroei van de kabinetten van de Vlaamse Regering en de principes van het Beter Bestuurlijk Beleid	6
ACTUELE VRAAG van mevrouw Greet Van Linter tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over het inschrijvingsbeleid in het Brusselse Nederlandstalige onderwijs en de problematiek van de wachtlijden, al dan niet betalend	
ACTUELE VRAAG van mevrouw Fientje Moerman tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over een oplossing ten gronde voor de problematiek van de wachtlijden voor inschrijvingen aan de scholen	
ACTUELE VRAAG van de heer Paul Delva tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de wachtlijden van ouders om hun kinderen in te schrijven in de Nederlandstalige Brusselse scholen	9
ACTUELE VRAAG van de heer Johan Deckmyn tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over het proefproject om Turkse les te geven in twee Gentse basisscholen	
ACTUELE VRAAG van mevrouw Monique Moens tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over het proefproject om Turkse les te geven in twee Gentse basisscholen	
ACTUELE VRAAG van mevrouw Monica Van Kerrebroeck tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over het proefproject om Turkse les te geven in twee Gentse basisscholen	16
ACTUELE VRAAG van de heer Jan Roegiers tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de recente militaire actie in de Gazastrook	21
ACTUELE VRAAG van de heer Jan Penris tot mevrouw Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen, over een door de minister aangekondigde rondetafelconferentie met de Vlaamse wegvervoerders inzake veiligheid op de weg	23
ACTUELE VRAAG van de heer Piet De Bruyn tot de heer Steven Vanackere, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de gebrekkige naleving van het verbod op tabaksverkoop aan -16-jarigen en de gevolgen voor het preventiebeleid	25

ACTUELE VRAAG van de heer Jan Peumans tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de afschaffing van de zogenaamde Elia-heffing en de aanrekening van een recuperatie-Eliataks door de intercommunales	28
ACTUELE VRAAG van de heer Jef Tavernier tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de afschaffing van de zogenaamde Elia-heffing en de aanrekening van een recuperatie-Eliataks door de intercommunales	28
ACTUELE VRAAG van mevrouw Else De Wachter tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de verhoging van de voorschotten op de energiefactuur door Electrabel	31
ONTWERP VAN DECREET houdende de ontsluiting en de uitwisseling van informatie over ondergrondse kabels en leidingen – 1487 (2007-2008) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	33
Artikelsgewijze bespreking	33
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van mevrouw Annick De Ridder en de heren Carl Decaluwe, Flor Koninckx, Jan Peumans, Jul Van Aperen en Joris Vandenbroucke betreffende het voorzien in een opleiding voor begeleiders van uitzonderlijke transporten – 1466 (2007-2008) – Nrs. 1 en 2	
Bespreking	34
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van mevrouw Annick De Ridder en de heren Carl Decaluwe, Flor Koninckx, Jan Peumans, Marc van den Abeelen en Joris Vandenbroucke betreffende de aanleg van spitsstroken op autosnelwegen – 1467 (2007-2008) – Nrs. 1 en 2	
Bespreking	34
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Patrick Lachaert, Karlos Callens, Erik Matthijs, Jan Peumans, Bart Martens en Jos Bex betreffende de saneringsplicht voor afvalwater – 1504 (2007-2008) – Nrs. 1 tot 5	
Bespreking	34
VERSLAG over het verzoekschrift over de onderzoeks- en onderwijsfinanciering van de humane wetenschappen in het hoger onderwijs – 1559 (2007-2008) – Nr. 2	
Verslag	42
VERSLAG over het verzoekschrift over de financiering van het hoger onderwijs – 1560 (2007-2008) – Nr. 2	
Verslag	42
ONTWERP VAN DECREET betreffende de financiering van de werking van de hogescholen en de universiteiten in Vlaanderen – 1468 (2007-2008) – Nrs. 1 tot 8	
Aangehouden stemmingen	42
Hoofdelijke stemming	44
ONTWERP VAN DECREET houdende de ontsluiting en de uitwisseling van informatie over ondergrondse kabels en leidingen – 1487 (2007-2008) – Nrs. 1 en 2	
Hoofdelijke stemming	44
VOORSTEL VAN DECREET van de heer Patrick Lachaert, mevrouw Else De Wachter, de heer Jan Peumans, mevrouw Laurence Libert, de heer Jacky Maes en mevrouw Joke Schauvliege houdende wijziging van het Gemeentedecreet wat betreft de bevoegdheid van een gemeentelijk beslissingsorgaan om in rechte op te treden – 1458 (2007-2008) – Nrs. 1 tot 3	
Hoofdelijke stemming	44

- VOORSTEL VAN DECREET van de heren Bart Caron, Paul Delva, Dany Vandenbossche, Herman Schueremans, Piet De Bruyn en Dirk de Kort houdende wijziging van het decreet van 4 april 2003 betreffende het sociaal-cultureel volwassenenwerk
– 1481 (2007-2008) – Nrs. 1 tot 4
Hoofdelijke stemming 45
- VOORSTEL VAN RESOLUTIE van mevrouw Annick De Ridder en de heren Carl Decaluwe, Flor Koninckx, Jan Peumans, Jul Van Aperen en Joris Vandenbroucke betreffende het voorzien in een opleiding voor begeleiders van uitzonderlijke transporten
– 1466 (2007-2008) – Nrs. 1 en 2
Hoofdelijke stemming 45
- VOORSTEL VAN RESOLUTIE van mevrouw Annick De Ridder en de heren Carl Decaluwe, Flor Koninckx, Jan Peumans, Marc van den Abeelen en Joris Vandenbroucke betreffende de aanleg van spitsstroken op autosnelwegen
– 1467 (2007-2008) – Nrs. 1 en 2
Hoofdelijke stemming 45
- VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Patrick Lachaert, Karlos Callens, Erik Matthijs, Jan Peumans, Bart Martens en Jos Bex betreffende de saneringsplicht voor afvalwater
– 1504 (2007-2008) – Nrs. 1 tot 5
Aangehouden stemmings 45
Hoofdelijke stemming 46
- MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Carl Decaluwe, mevrouw Michèle Hostekint, de heer Gino De Craemer en de dames Dominique Guns, Veerle Heeren en Else De Wachter tot besluit van de op 14 februari 2008 door de heer Carl Decaluwe in commissie gehouden interpellatie tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de socialehuurachterstallen
– 1554 (2007-2008) – Nr. 1
Hoofdelijke stemming 46
- MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Frans Wymeersch en Stefaan Sintobin tot besluit van de op 19 februari 2008 door de heer Frans Wymeersch in commissie gehouden interpellatie tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de preciaire toestand waarin de landbouwers zich bevinden door de wanverhouding tussen de prijzen aan de boer en de prijzen voor de consument
– 1562 (2007-2008) – Nr. 1
Hoofdelijke stemming 46
- MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de dames Tinne Rombouts en Els Robeyns en de heren Jos De Meyer, Karlos Callens, Mark Demesmaeker en Johan Verstreken tot besluit van de op 19 februari 2008 door de heer Frans Wymeersch in commissie gehouden interpellatie tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de preciaire toestand waarin de landbouwers zich bevinden door de wanverhouding tussen de prijzen aan de boer en de prijzen voor de consument
– 1557 (2007-2008) – Nrs. 1 en 2
Aangehouden stemming 47
Hoofdelijke stemming 47
- MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Eloi Glorieux tot besluit van de op 21 februari 2008 door de heer Eloi Glorieux in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over het verlenen van exportvergunningen voor wapens, munitie en speciaal voor militair gebruik of ordehandhaving dienstig materieel en de daaraan verbonden technologie aan Pakistan
– 1564 (2007-2008) – Nr. 1
Hoofdelijke stemming 47

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Roland Van Goethem en Pieter Huybrechts tot besluit van de op 21 februari 2008 door de heer Eloi Glorieux in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over het verlenen van exportvergunningen voor wapens, munitie en speciaal voor militair gebruik of ordehandhaving dienstig materieel en de daaraan verbonden technologie aan Pakistan

– 1561 (2007-2008) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

47

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

48

BIJLAGEN

Aanwezigheden

51

Individuele stemmen Vlaamse Volksvertegenwoordigers

51

OPENING VAN DE VERGADERING

Voorzitter: mevrouw Marleen Vanderpoorten

– *De vergadering wordt geopend om 14.03 uur.*

De voorzitter: Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

De voorzitter: Ik deel aan de vergadering mee dat er berichten van verhindering zijn ingekomen van de volgende leden:

Agnes Bruyninckx, Mark Demesmaeker, Eloi Glorieux, Katleen Martens: gezondheidsredenen;

Karim Van Overmeire: buitenslands;

Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Paul Wille: ambtsverplichtingen.

ACTUELE VRAAG van de heer Jef Tavernier tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de plannen voor een nieuw winkelcentrum annex voetbalstadion in de omgeving van Brugge

ACTUELE VRAAG van de heer Patrick De Klerck tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de beslissing met betrekking tot een nieuw voetbalstadion voor Brugge

De voorzitter: De heer Tavernier heeft het woord.

De heer Jef Tavernier: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister-president, geachte collega's, de bouw van een eventueel nieuw voetbalstadion, of ik zou beter zeggen van een grootwinkelcentrum annex voetbalstadion, in de streek van Brugge, heeft de voorbije tijd de gemoederen wat verhit.

Mijnheer de minister-president, ik stel vast dat u daar voor een deel wat aanleiding toe gegeven hebt. Waarom? Sinds een aantal jaren zijn we bezig met afbakeningen en een aantal structuurplannen. Er is een provinciaal struc-

tuurplan en het gemeentelijk structuurplan Brugge werd goedgekeurd in 2006. Op Vlaams niveau is men al jaren bezig met de afbakening van het stedelijk gebied Brugge. In al die plannen is nergens sprake van een nieuw groot voetbalstadion. Er is ook nergens sprake, buiten het gebied ten noorden van Brugge aan de Blauwe Toren, van een groot nieuw winkelcentrum.

Enkele maanden geleden is een projectontwikkelaar plots tevoorschijn gekomen met een groot winkelcentrum van 45.000 vierkante meter. Hij was wel zo helder van geest om te beseffen dat dat nooit kan in dit stadium van de afbakening van het stedelijk gebied, tenzij hij iets vindt. Wat was de vondst? Als het wordt gekoppeld aan een nieuw voetbalstadion, zullen de politici toch niet neen durven zeggen, zeker als men weet dat eminente politici, ook van uw partij, mijnheer de minister-president, hevige supporters zijn. De heer Jean-Luc Dehaene vertoont zich regelmatig op de tribunes van Club Brugge.

Ik heb een aantal maanden geleden hierover vragen gesteld aan de minister van Ruimtelijke Ordening. Minister Van Mechelen heeft daar zeer correct op geantwoord. Hij stelde dat er procedures zijn en dat hij de mensen erop heeft gewezen dat bepaalde procedures lopen en dat ze, als ze een project hebben, de geëigende weg moeten volgen.

Ik dacht dat het goed liep. Tot u, mijnheer de minister-president, in januari schreef naar een aantal gemeenten: Brugge, Zedelgem en Oostkamp. In die brief zegt u dat men spreekt van een nieuw voetbalstadion en dat u wilt weten wat de gemeentebesturen daarvan vinden. Terwijl men al jaren in een democratisch proces zit, op basis van het decreet, komt plotseling de vraag van de minister-president om zich hierover uit te spreken. Op dat moment werden natuurlijk de gemoederen wat verhit. Men begint supporters aan te spreken om hun stem te laten horen. Tegenwoordig zendt men zelfs de gemeenteraden uit op de Burg in Brugge, zodat de mensen alles goed kunnen horen. Er is dus nogal wat commotie rond.

Mijnheer de minister-president, hoe moet ik uw brief zien in heel dat proces? Wat is nu eigenlijk de bedoeling? Hebt u de bedoeling om het normale proces van ruimtelijke ordening, met veel overleg en evenwichten, te laten lopen? Of bent u er eigenlijk voorstander van om dat volledig te doorkruisen, om een nieuw winkelcentrum, annex voetbalstadion, mogelijk te maken. In uw brief staat het omgekeerd, maar ik denk dat u het, op basis van de economische belangrijkheid, ook voor de middenstand, moet omdraaien. In uw brief staat dat het een bouwproject voor een nieuw voetbalstadion, annex winkelcentrum betreft.

Het is eigenlijk omgekeerd. De projectontwikkelaar kan u dat onmiddellijk bevestigen. Er is het element

ruimtelijke ordening en het element middenstand. Iedereen weet dat een dergelijk winkelcentrum echt ten nadele is van de bestaande middenstand. Er is ook het element milieu en natuur: het is de groene gordel rond Brugge. Er zijn ook de elementen waterhuishouding en infrastructuur. Wie betaalt de prijs? Terwijl men nauwelijks geld heeft voor de afwerking van de N31, zou men nieuwe afritten op de autostrades aanleggen. Terwijl men nauwelijks geld heeft om een goede ontsluiting via het spoor van de haven van Zeebrugge te bekostigen, zou men nu een nieuwe spoorlijn aanleggen.

Mijnheer de minister-president, ik denk dat u het normale proces vanuit een verstandige visie op ruimtelijke ordening en op het middenstandsbedrijf moet voortzetten en niet een projectontwikkelaar toelaten om alles overhoop te smijten met als glijmiddel het voetbalstadion. Men moet zeker vermijden dat de gemoederen opgehitst geraken.

Minister-president Kris Peeters: De heer Tavernier heeft geen vraag gesteld.

De voorzitter: De heer De Klerck zal dat doen.

De heer De Klerck heeft het woord.

De heer Patrick De Klerck: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister-president, u hebt een aantal weken geleden de vraag gesteld aan de gemeentebesturen van Zedelgem, Oostkamp en Brugge op basis van een proces dat al heel lang loopt. Die vraag komt niet zomaar uit de lucht vallen, zoals de heer Tavernier zegt. Die brief werd geschreven in overleg met de Vlaamse Regering.

De antwoorden erop zijn divers. Zedelgem heeft de bal teruggespeeld naar de Vlaamse Regering. Oostkamp heeft een gedifferentieerd standpunt ingenomen. Vooral het standpunt van de stad Brugge is in dezen heel interessant. Er werd gepolst naar de bestaande mogelijkheden voor het Jan Breydelstadion, en of het een levensvatbaar project was om het bestaande stadion uit te breiden tot 40.000 zitjes. Daarover is heel uitdrukkelijk een standpunt ingenomen door de Brugse gemeenteraad: er waren 39 stemmen voor een nieuwe locatie en 5 voor het behoud op de bestaande locatie.

Mijn vraag ligt in het verlengde van een vroegere vraag die ik heb gesteld aan minister Bourgeois over die situatie. Ik heb toen heel uitvoerig de negatieve elementen in het dossier uitgelegd. Als het stadion zou worden uitgebreid tot 40.000 zitjes, dan wordt de leefbaarheid van die wijk totaal tenietgedaan door de mobiliteitsproblematiek, de geluidsoverlast en de verstoring van het sociale weefsel.

Brugge opteert dus voor een nieuwe locatie in de omgeving van de verkeerswisselaar van de E40. Er is enerzijds het bestaande project van Loppem ingediend door Club

Brugge, waar ondertussen twee belangrijke aanpassingen aan werden gedaan. Wat de winkeloppervlakte betreft werd oorspronkelijk uitgegaan van 42.000 vierkante meter, terwijl men nu aansluit bij een suggestie van de stad Brugge. De stad heeft een studie uitgeschreven naar de noodzaak aan bijkomende winkelruimte in de regio. Daar kwam uit dat er meer dan 30.000 vierkante meter extra winkelruimte in de omgeving nodig is. De nieuwe situatie is dus 31.000 vierkante meter.

In mijn vraag aan minister Bourgeois heb ik gesteld dat het initiële voorstel dat was ingediend, nogal een groot ruimtegebruik inhield. Ondertussen is het project herzien en is een duurzamer voorstel naar voren geschoven. Zo is de verharding erg gereduceerd, is er meer gewerkt met groeneilanden en grasdallen en zijn stukken verharding geschrappt. Het concept zelf is veel compacter waardoor het ruimtegebruik in deze zone zal afnemen. Het initiële voorstel is dus afgezwakt.

Dan komen we op het nieuwe voorstel, dat volgens mij te elfder ure door de burgemeester van Brugge op tafel is geworpen. Het werd in de pers het voorstel Chartreuse genoemd. Ondertussen heb ik gelezen dat het eigenlijk niet gaat om de site Chartreuse maar een site in de omgeving van de E40, zonder dat er nadrukkelijk wordt verteld waar die locatie juist is gesitueerd.

Ik had vragen bij Chartreuse. De Vlaamse Regering heeft over dat dossier een beslissing getroffen: er is een gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan voor Chartreuse. Ik vroeg me af of het over hetzelfde gebied gaat, maar dat is blijkbaar niet het geval. De burgemeester van Brugge heeft ondertussen in de pers bericht dat het gaat over een mogelijke zone in de omgeving van Chartreuse.

Mijnheer de minister-president, was de Vlaamse Regering op de hoogte van dit plan-Moenaert, als ik het zo mag noemen? Is er overleg gepleegd met de Vlaamse Regering over dit dossier?

De cofinanciering is een heel belangrijk element in dit dossier. Ik heb hierover een vraag gesteld aan minister Anciaux in functie van de studie over de haalbaarheid en de behoefteraming voor nieuwe, multifunctionele voetbalstadions in Vlaanderen. Er wordt gesproken over acht tot negen nieuwe voetbalstadions. Zijn er daarvoor middelen vrijgehouden? Heeft de Vlaamse Regering al een akkoord bereikt om aan cofinanciering te doen?

Wanneer gaat er over dit dossier een beslissing vallen? Ik heb in de pers gelezen dat er in maart een beslissing zou komen, of dat er in ieder geval een signaal zou worden gegeven. Wanneer zal dat signaal er komen?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mevrouw de voorzitter, geachte collega's, ik zal een aantal zinnen van de heer Tavernier herformuleren naar vragen. Ik heb dat zo begrepen.

Ik zal de verschillende stadia van het voetbalstadion van Brugge even toelichten. Er is de problematiek van de afbakening van het stedelijk gebied. Er is al een eerste plenaire vergadering geweest, en er komt er nog een tweede einde mei of begin juni. Mijnheer Tavernier, maak u geen zorgen want ik zal de procedures volgen. Ik ga er trouwens van uit dat u daar niet aan twijfelde, maar het zat in uw zogenaamde vraagstelling.

Waar u ten onrechte smalend over doet, is over het feit dat de Vlaamse Regering beslist heeft om aan de drie gemeenten hun standpunt te vragen. U zou dat misschien niet gedaan hebben. Ik kan dat begrijpen omdat u liever beslissingen neemt en daarna de gemeenten voor vol-dongen feiten plaatst. De Vlaamse Regering doet dat niet. Wij vragen aan de gemeenten een standpunt. En inderdaad, dit dossier is al ouder en wordt zwaar gepromoot door de voorzitter van die belangrijke voetbalclub, Club Brugge. We vragen geen beslissing, dat is ook niet de bedoeling, maar een standpunt.

Intussen hebben we die standpunten gekregen. Een gemeente vraagt zich af of er wel een nieuw stadion moet komen en wie dat dan zal financieren. Pas als ze daarop antwoorden heeft, wil ze verder praten over een eventuele locatie. De heer De Klerck gaf een correcte weergave van de stemmingen die er daarover zijn geweest. Ook Oostkamp heeft een brief geschreven. Het is belangrijk voor ons om het dossier verder te vervolledigen met die standpunten.

Het is van essentieel belang dat de procedure voor de afbakening van het stedelijk gebied voort wordt gezet. Als er een beslissing wordt genomen, wordt het stadion mogelijk gemaakt of niet mogelijk gemaakt. Het is dan nog de vraag hoe het er zal uitzien en hoe groot het zal zijn: 45.000 vierkante meter of 41.000 vierkante meter of nog minder.

Het is natuurlijk ook zo dat we zien dat er heel wat vragen over gesteld zijn. We gaan ons dan ook in de loop van maart in de Vlaamse Regering hierover beraadslagen. Die beraadslaging zal ook bekendgemaakt worden. Maar u begrijpt dat, als we de procedure voor de afbakening van het stedelijk gebied nauwgezet naleven, het nog een hele tijd kan duren voor er een definitieve beslissing is.

Goed, dat lost enkele onduidelijkheden op.

Mijnheer De Klerck, u vraagt hoe het zit met de financiering. Op voordracht van minister Anciaux heeft de Vlaamse Regering een nota goedgekeurd voor de uitvoering van zeven à acht stadions. Er is geen bedrag vastgelegd. In de

pers is het bedrag 50 miljoen verschenen, en dat PMV zou worden aangesproken. Er zijn gesprekken over gevoerd met de minister van Begroting. Het zou in die orde van grootte kunnen zijn. Belangrijk is dat wij als Vlaamse Regering willen investeren in nieuwe of vernieuwde stadions. We willen via PMV een stap zetten met een participatie. Nu gaan we de dossiers verder bekijken en de nodige beslissingen nemen. Het genoemde bedrag lijkt me dus niet onrealistisch, maar daarover is nog geen beslissing genomen.

Voor het stadion in Brugge gaan we de procedure nauwgezet volgen. De eerste belangrijke beslissing is de stedelijke afbakening. Daarna volgen nog bouw- en milieuvergunningen. De aansluiting via een weg naar dat stadion vraagt ook een investering. Daarvoor gaan de bedragen van 5 tot 10 miljoen euro. Dat moet grondig bekeken worden.

Collega's, wij gaan daarover in alle rust, zonder ons door eender wie te laten opjagen, een beslissing nemen conform de procedures en maximaal rekening houdend met de visie van de gemeenten en de situatie van de mensen daar. Topvoetbalploegen moeten over de nodige infrastructuur kunnen beschikken. Daaraan moeten we aandacht besteden. Maar het gaat hier over publiek geld. Het gaat over belangrijke beslissingen met grote gevolgen, zeker als er een shopping center van die omvang bij hoort. Mijn intentie is met veel kennis van zaken en erg zorgvuldig een beslissing te nemen. Daarover zal ik waken. Wij zullen de volgende weken en maanden stappen zetten.

De heer Jef Tavernier: Mijnheer de minister-president, u hebt verduidelijking gegeven, maar u hebt mij niet echt gerustgesteld.

Minister-president Kris Peeters: Dat was niet mijn bedoeling.

De heer Jef Tavernier: Waarschijnlijk niet, maar u zult toch moeten toegeven dat uw brief om advies te vragen aan de gemeente in dit stadium van de procedure het signaal geeft dat u de hete aardappel doorschuift. U weet dat het gemeentelijk of stedelijk ruimtelijk structuurplan is goedgekeurd. U verlegt de discussie van het geheel naar die individuele gemeenten. Sommige maken afwegingen over opbrengsten van onroerende voorheffing of gemeentelijke opcentiemen. Zo iets is niet echt ruimtelijke ordening.

Maar goed, mijnheer de minister-president, ik reken erop dat u de procedure volgt en dat u in alle wijsheid beslissingen zult nemen, rekening houdend met middenstand, milieu en ruimtelijke ordening. Er zijn kosten die hoe dan ook voor de Vlaamse overheid zijn, eender voor welke oplossing men kiest. Misschien heeft Vlaanderen veel geld, maar er zijn bepaalde

prioriteiten, ook in de omgeving van Brugge. Ik denk aan de N31 en de ontsluiting via het spoor van Zeebrugge.

De heer Patrick De Klerck: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister-president, uw antwoord was heel duidelijk. U gaat Vlaanderen in Actie op korte termijn concretiseren. Dat stemt me heel gelukkig want het afbakingsproces voor het regionaalstedelijk gebied Brugge stond al een tijdje 'on hold' in functie van die brief aan die drie gemeentebesturen. Dit gaat nu volle bak voort, en ik ben daar heel blij mee.

U bevestigt dat er nog geen financiële middelen voorhanden zijn, dat dat nog niet beslist is door de Vlaamse Regering, dat er enkel bedragen genoemd zijn. Dit heeft aanzienlijke gevolgen voor het financiële plaatje, wat het ook moge zijn, als men over twintig jaar moet afschrijven met een risico dat de clubs moeten dragen.

Ik hoop dat de regering binnenkort effectief een beslissing neemt.

De voorzitter: De heer De Craemer heeft het woord.

De heer Gino De Craemer: Mijnheer de minister-president, ik ben ook heel gelukkig, al is het maar omdat Groen! tegenwoordig opkomt voor de middenstand en omdat Open Vld niet hardnekkig vasthoudt aan de locatie Loppem. Belangrijk is de Europese ambitie van Club Brugge: daar moeten we rekening mee houden. Zij hebben recht op een modern stadion voor 40.000 toeschouwers. Dat is het uitgangspunt. Aan de andere kant begrijp ik dat de stad Brugge een studie laat uitvoeren rond het Jan Breydelstadion. Zij heeft daar ooit, samen met de Vlaamse Regering veel geïnvesteerd. Ik vond dat een logische stap. Nu is gebleken dat de verbouwing van het Jan Breydelstadion een utopie is. Dat zou veel te veel geld kosten. De staat van het stadion is erbarmelijk, de renovatie zou evenveel kosten als een nieuw stadion.

Over Loppem, mijnheer De Klerck, bestaat er totaal geen consensus. Zedelgem-Loppem is eerder negatief; Oostkamp is genuanceerd, maar Brugge weet het niet. 23 van de 44 gemeenteraadsleden stemden pro Loppem. Dat is een heel nipte meerderheid. Er zijn dan ook problemen rond ruimtelijke ordening, mobiliteit en ordehandhaving. Met de buurtbewoners bestaat er totaal geen consensus.

Over Jan Breydel bestaat er evenmin consensus, vandaar mijn pleidooi voor een nieuwe locatie. We hebben nood aan een nieuw stadion, maar dan een stadion dat rekening houdt met de twee clubs in Brugge. Brugge is niet groot genoeg om zich twee stadions te kunnen permitteren. Voor de N-VA moeten de gemeentebesturen rond de tafel gaan zitten, samen met de Vlaamse overheid, met Club en met Cercle, en eventueel met bouwpromotoren. Men moet tot een broodnodige oplossing komen. Er moet rekening worden gehouden met de aspiraties van Club,

met de behoeften van Cercle en met de financiële haalbaarheid. Als Bruggeling voel ik mij betrokken bij de zaak. De Vlaamse Regering en de gemeenten moeten tot een consensus komen die weinig impact heeft op de ruimtelijke ordening en het milieu en die een breder draagvlak heeft dan de twee huidige voorstellen.

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister-president, dames en heren, het antwoord is correct. De procedure loopt. Iedereen weet dat het RSV een dynamisch dossier is. Mijnheer Tavernier, u kunt de Vlaamse Regering toch niet verwijten dat ze naar de lokale visie vraagt. Ze onderzoekt daarmee het maatschappelijk draagvlak. De cijfers van de stemming in de gemeenteraad zijn in de realiteit iets genuanceerder, mijnheer De Klerck. Als we topsport willen hebben, moeten we topinfrastructuur hebben. Men kan geen voorstel 'te nemen of te laten' op tafel leggen. Zo werkt dat niet. We moeten in alle sereniteit onderzoeken of er alternatieven zijn. Dat is wellicht de optie van de burgemeester van Brugge.

Men moet rekening houden met Cercle Brugge. Men kan gemakkelijk voor een nieuw stadion kiezen en de stad en de overheid laten zitten met een oude infrastructuur. Dat gaat niet op! Men moet daarvoor ook investeringen doen.

De jeugd is in dit verhaal nog niet veel aan bod gekomen. Wat zal daarmee gebeuren? Michel D'Hooghe, voorzitter van Club Brugge, zegt altijd dat voetbal in de eerste plaats voor de jeugd is, en dient om hen van de straat te houden. Ik heb over dit belangrijk element in het dossier nog niets gehoord.

Dan is er nog de relatie met de middenstand en de winkelcentra. Als het gaat over winkelcentra van 30.000 tot 40.000 vierkante meter, is dat niet enkel het probleem van de Brugse regio. Er is de Blauwe Toren, Izegem, Kortrijk, Cora, dat net over de taalgrens aan dezelfde autosnelweg ligt, en dan is er dit project. Is dat niet te veel van het goede? Zit dat in een bepaald plan?

Als dit kan voor de ruimtelijke ordening, dan moeten we stoppen met discussies over een kleine verbouwing van een zonevreemde woning. Een deur twee meter naar links en een veluxraam in het dak, en dat zou niet meer kunnen omdat het uitzicht geeft op bos- of natuurgebied? De Vlaamse Regering moet weten hoe ze met die regels omgaat en consequent zijn. Anders creëren we de sfeer dat een verbouwing voor de kleine man niet kan, maar dat een grote verbouwing als deze, waar bepaalde politici hard aan duwen, snel kan.

Dan is er nog de financiering. Kortrijk, dat hopelijk zal promoveren naar eerste klasse, heeft ook nood aan een

investering van 2,5 miljoen euro. Moet het potje van minister Anciaux niet worden verdeeld, zoals de tv-gelden, over alle eersteklassenclubs?

De voorzitter: De heer Van Nieuwkerke heeft het woord.

De heer André Van Nieuwkerke: Ik ben ongelukkig met deze procedure. Ze werd gelanceerd in de media in januari 2007. Het is blijven sluimeren achter de schermen, en nu komt het terug naar boven door de vraag aan de Vlaamse Regering. Ik kan me niet voorstellen dat men in Nederland met zo'n gigantisch project op deze manier omgaat. Zoiets moet groeien naar een consensus met alle betrokken actoren op het Vlaamse en het gemeentelijke niveau, met de belangengroepen, de middenstand, Natuurpunt enzovoort.

Dit lijkt meer op een Far Westtoestand. De ene zegt iets, de andere zegt iets. Er wordt gecommuniceerd via de media zonder het dossier ten gronde aan te pakken. Maar het is wat het is. De Brugse gemeenteraad heeft een stelling moeten innemen tussen het ene en het andere scenario. Door de manier van werken heeft dit tot een escalatie geleid bij de supporters in Brugge en West-Vlaanderen. Daardoor hebben raadsleden onder druk, maar ook uit overtuiging, hun Clubhart laten spreken in de ene of andere zin.

Het grootste probleem is de locatie en de ruimtelijke ordening. Voor het stedelijk gebied Brugge was er een afspraak tot de headquarterszone, en niet verder. Het scenario Loppem lijkt logisch vanuit bepaalde mobiliteitsstudies. Het moet in die omgeving zijn, maar dan moet men de indeling tussen Brugge en Loppem anders bekijken en bepaalde zaken durven schrappen. Het is het een of het ander en niet alles ineens, in het kader van een goede ruimtelijke ordening.

De voorzitter: De heer Wymeersch heeft het woord.

De heer Frans Wymeersch: Het meeste is hier al gezegd. Het spreekt vanzelf dat de drie mogelijke projecten allemaal voor- en nadelen hebben.

Het lijkt mij ook logisch dat men dan kiest voor het project dat de minste nadelen heeft. Als je alle dossiers en alle standpunten bekijkt, kun je maar tot één besluit komen: het project dat door de club in kwestie voorgesteld wordt, is het meest uitgewerkte én het meest betaalbare. De betaalbaarheid, zowel voor de gemeentelijke overheid als voor het gewest, is uiteraard een belangrijk aspect, maar ook de verkeersafwikkeling is van cruciaal belang. Het project dat op dit ogenblik wordt voorgesteld, is op die twee punten het minst ingrijpend.

Andere sprekers hebben verwezen naar een voorstel dat te elfder ure op tafel zou zijn gelegd. Dat project heeft echter nog geen definitieve vorm, terwijl het binnen

afzienbare tijd onmogelijk zal zijn, onder meer door de normen van de UEFA, om in het huidige Jan Breydelstadion Europese en internationale wedstrijden te laten plaatsvinden. Willen wij met het Vlaamse voetbal nog een internationale rol van betekenis spelen, dan moeten we de gepaste maatregelen treffen.

Ik stel vast dat het stadioncomplex, volgens de plannen die nu voorliggen, zichzelf volledig zal terugbetalen door de aanleg van een winkelcentrum. Ik geef toe dat dat een mes is dat aan twee kanten snijdt. Het is daarom belangrijk om tot een goede consensus te komen.

Ik vraag mij tot slot af of de heer Tavernier ook een actuele vraag zou stellen indien een of andere projectontwikkelaar een initiatief zou hebben genomen om op hetzelfde terrein een reusachtig windmolenpark neer te poten.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer Van Nieuwkerke, wanneer u dit vergelijkt met de Far West, en Nederland aanhaalt als goed voorbeeld, begrijp ik niet waarover u het hebt. Wij hebben vorig jaar de zaak bekeken en er moest een plan-MER-procedure toegepast worden. Die procedure loopt nu. Er heeft al een eerste plenaire vergadering plaatsgehadt waarbij alle administraties en betrokken gemeentebesturen aanwezig waren. Er komt nog een tweede plenaire vergadering. Ik begrijp dan ook niet waarom u stelt dat we dit dossier niet correct behandelen. De Far West is hier heel ver vandaan.

Wij zullen deze overweging maken in de Vlaamse Regering, met alle facetten en alle elementen die in dit debat aangebracht zijn. Een eerste punt is de afbakening van het stedelijk gebied. Daarna volgen mogelijk een aantal vergunningen en de problematiek van de infrastructuur.

Het is van groot belang dat we dit dossier au sérieux nemen. We mogen de hete aardappel niet doorschuiven, maar moeten integendeel het standpunt van de gemeentebesturen opvragen. De gemeentebesturen hebben in het verleden immers ook al gedebatteerd over dit delicate dossier.

Er zijn drie studies geweest, mijnheer Van Nieuwkerke: een studie in opdracht van de Vlaamse Bouwmeester, een studie van KPMG en een studie van WES, Grontmij en IDEA Consult. U kunt dus niet beweren dat dit dossier niet goed aangepakt en voorbereid is.

De ultieme beslissing zal genomen worden met kennis van zaken, nadat we alle procedure-elementen hebben uitgewerkt.

De heer Jef Tavernier: Mijnheer de minister-president, ik reken erop dat u het dossier op een correcte manier afhandelt, rekening houdend met alle elementen.

Ik denk dat iedereen voorstander is van een goede sportieve accommodatie, maar het kan niet dat er zomaar een winkelcentrum wordt neergepoot in een gebied waar dat eigenlijk onmogelijk kan, en dat er om dat aanvaardbaar te maken, een voetbalstadion bij zou worden gezet.

De heer Patrick De Klerck: De site Loppem is het enige gewoon agrarische gebied vanuit het standpunt van de ruimtelijke ordening. Alle andere locaties in de omgeving zijn landschappelijk waardevol agrarisch gebied of landschappelijk waardevol agrarisch gebied met ecologisch en archeologisch belang of natuurgebied of reservaatgebied. Een alternatief is dus zeker niet evident.

De heer André Van Nieuwkerke: Mag ik nog even verduidelijken wat ik precies bedoelde?

De voorzitter: Mijnheer Van Nieuwkerke, u zult de discussie moeten voortzetten in de commissie.

Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Jurgen Verstrepen tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de aangroei van de kabinetten van de Vlaamse Regering en de principes van het Beter Bestuurlijk Beleid

De voorzitter: De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, het leven zoals het is op de kabinetten: de politiek.

Ik som een aantal getallen op – en het gaat dan over de medewerkers op de kabinetten: 66,3, 61,9 en 37,4. Ik wilde eigenlijk wel eens weten wat er nu precies achter die cijfers zit. Dat kon echter niet, want ik beschik niet over die lijst van de kabinetsmedewerkers.

Mijnheer de minister-president, u had ons nochtans in oktober beloofd dat we voor 1 maart de lijst van kabinetsmedewerkers bezorgd zouden krijgen. Ik heb niets ontvangen, maar De Standaard blijkt wel. Ik heb gemaïld en gebeld naar de diensten, een logische reflex, maar zij antwoordden me dat het betreffende document nog niet beschikbaar is. Er zou een drukproef bezorgd zijn aan de drukker. Eind deze week, begin volgende week zouden we als abonnee de lijst misschien ter inzage krijgen. Mijnheer de minister-president, waarom is die lijst nog niet bezorgd?

Op 31 december 2000 waren er 372 voltijdse equivalente kabinetsmedewerkers. In oktober 2007 waren dat er 440.

Op 31 december 2007 waren het er 458. Dat is dus een stijging. In de basisprincipes van beter bestuurlijk beleid staat nochtans: "Afsluiting van de ministeriële kabinetten. Voor de implementatie van het BBB waren het vooral de ministeriële kabinetten die het beleid van de minister voorbereidden, de uitwerking evalueerden en de voortgang bewaakten. BBB verschuift die taken naar de ministeriële departementen. Daardoor kan het kabinet dus worden beperkt tot het persoonlijk secretariaat van de minister en enkele medewerkers die de minister adviseren." U kent deze tekst.

Ik herhaal de laatste zin "Daardoor kan het kabinet dus worden beperkt tot het persoonlijk secretariaat van de minister en enkele medewerkers die de minister adviseren." Mijnheer de minister-president, u hebt 61,9 medewerkers. Ofwel hebt u een heel groot secretariaat, ofwel hebt u het beter bestuurlijk beleid stopgezet. Het is het een of het ander.

En dan vraag ik me af hoe u deze toename van de medewerkers op de kabinetten kunt verklaren. De stijging dateert al van 2000. Wat is er fout gelopen? Hebt u het BBB begraven? Ziet u, ondanks de belofte, een vermindering van de secretaresses niet zitten? Waarom blijven die kabinetten groeien?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mevrouw de voorzitter, collega's, mijnheer Verstrepen, op 17 april 2001 is er een protocol afgesloten, waardoor de rapportering over de bezetting van de kabinetten aan het parlement gebeurt door de ministers. Op 29 februari 2008 heb ik de gegevens overgemaakt. (*Opmerkingen*)

Ik gebruik elke dag van het jaar. Dit jaar was er een dag extra. Net zoals u, heb ik een dag meer gewerkt.

De gegevens werden binnen de termijn ingediend. Voor de andere elementen uit uw vraag moet u zich richten tot de voorzitter of de diensten van het Vlaams Parlement.

U verwijst naar De Standaard. Ik vermoed dat u de gegevens krijgt van zodra dit mogelijk is. Wij zijn onze afspraak nagekomen en hebben strikt de procedure gevolgd.

Bij BBB is het belangrijk dat ook de administratie beleidsvoorbereidende werkzaamheden en activiteiten op zich neemt. U hebt de tekst daarover correct voorgelezen. Hij geeft nog altijd mijn overtuiging weer. We moeten de administratie en de kabinetten goed op elkaar afstemmen voor wat het beleidsvoorbereidend werk betreft. Binnen de Vlaamse Regering hebben we

daarover verscheidene gesprekken gevoerd. Ze zijn trouwens nog niet afgelopen.

Ik blijf achter het beter bestuurlijk beleid staan. Ik blijf achter de beleidsvoorbereidende taken op het niveau van het departement staan. We moeten bijkomende stappen zetten. Ik zal nog tijdens deze legislatuur nagaan wat er mogelijk is.

U hebt een aantal getallen geciteerd. Sinds 2000 is het toegelaten personeelskader vastgelegd in een besluit van de Vlaamse Regering. Die is eigenlijk status quo gebleven op gemiddeld maximum 49 kabinetsleden per minister. Op 31 december 2001 bedroeg de reële gemiddelde bezettingsgraad van dit kader 95 procent. Op 31 december 2006 was dat gedaald tot 88,6 procent. Uit het rapport, dat ik heb overgemaakt aan de voorzitter van het Vlaams Parlement, kunt u opmaken dat de bezettingsgraad opnieuw is opgelopen tot 93 procent. Voor alle duidelijkheid wil ik toch zeggen dat dit om een transitie moment gaat.

U verwijst naar mijn kabinet. Gelukkig heb ik heel goede medewerkers, en ook een beperkt aantal secretaresses. Ik kan u geruststellen: ik laat me niet omringen door mensen die geen toegevoegde waarde bieden. Op 31 december 2007 kwam de bezettingsgraad overeen met 61,9 voltijdsequivalenten. Op 1 maart 2008 is het aantal teruggevallen tot 53,2 voltijdsequivalenten.

Ik denk dat ik duidelijk ben geweest. U zult die informatie krijgen. Ik heb het protocol stipt gevolgd. Mocht dat niet zo zijn, zou ik graag hebben dat men me dat laat weten. De aantallen zijn wat ze zijn.

Ik zie u glimlachen. Ik ga ervan uit dat u dit als positieve, nieuwe informatie beschouwt.

De voorzitter: Mijnheer Verstrepen, we hebben de documenten inderdaad op 29 februari ontvangen. Ze worden nu gedrukt. Waarschijnlijk morgen kunnen ze verstuurd worden naar de leden. Traditiegetrouw volgt er in de commissie een debat.

De heer Jurgen Verstrepen: Het feit dat ik glimlach, betekent natuurlijk niet meteen dat ik zal applaudiseren. Volgens de voorzitter, die ik dank voor haar interventie, is de lijst nog niet beschikbaar. Dit betekent dat we de gegevens nog niet hebben.

De voorzitter: Mijnheer Verstrepen, mijn diensten hebben me bevestigd dat we de lijst op 29 februari 2008 hebben ontvangen. Het kost evenwel wat tijd om die lijst te laten drukken en onder de leden te verspreiden.

De heer Jurgen Verstrepen: Gelukkig is 2008 een schrikkeljaar. Het gaat hier tenslotte om belangrijke informatie.

Ik vind het antwoord van de minister-president enigszins vreemd. Ik begon daarnet te glimlachen omdat ik dit antwoord enigszins had verwacht. Hij vergelijkt het totaalpakket. Dit pakket houdt in dat maximaal 49 kabinetsmedewerkers mogen worden aangenomen. Het aantal medewerkers is wat gedaald en vervolgens weer wat gestegen. Tot slot verklaart de minister-president dat hij persoonlijk goed bezig is. (*Opmerkingen van minister-president Kris Peeters*)

Ik trek de discussie verder open. Ik heb de top tien van de kabinetten bij me. Aangezien zijn kabinet in omvang daalt, zal ik een streepje bij de naam van de minister-president zetten. Hij krijgt immers goede punten.

Volgens de minister-president is de lijst een momentopname en zijn de kabinetten slechts tijdelijk in omvang toegenomen. De verklaring die de CD&V-kabinetten voor deze toename hebben gegeven, doet me de wenkbrauwen fronsen. Blijkbaar zouden een aantal medewerkers die op 31 december 2007 – de datum waarop de lijsten zijn vastgelegd – actief waren, op 1 januari 2008 naar de kabinetten van de federale regering overstappen. De lijst zou een opname zijn van een moment waarop de Vlaamse kabinetten tijdelijk overbemand waren. Sindsdien zou de omvang van de Vlaamse kabinetten weer flink zijn geslonken. Dat komt overeen met de toelichting die de minister-president net heeft gegeven.

Ik kan evenwel enkel vaststellen dat te veel mensen op een Vlaams kabinet zaten te wachten om naar het federale bestuursniveau over te stappen. Ik vraag me af met welke middelen die mensen zijn betaald. Ik vermoed dat dit met de budgetten van de Vlaamse ministers is gebeurd. Gezien de onzekere situatie op het federale bestuursniveau, zijn die mensen in afwachting van een regeringsvorming, een staatsvorming of iets anders met Vlaamse middelen betaald. Ik vind dat vreemd.

Tijdens discussies wordt hier vaak beweerd dat wat aan de overzijde van de straat gebeurt, onze zaak niet is. Tegelijkertijd zitten hier mensen te wachten omdat er op het federale bestuursniveau nog niets is gerealiseerd. Dit leidt tot een overbemannings van de Vlaamse kabinetten. Zelfs als het om een tijdelijk probleem zou gaan, blijf ik dit een droeve zaak vinden. Tot die mensen naar de federale kabinetten overstappen, hebben wij de rekening betaald. Indien dit beter bestuurlijk beleid is, pas ik daar liever voor.

De voorzitter: De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter: Mevrouw de voorzitter, ik wil me niet mengen in de discussie over de cijfers. De minister-president betwist wat in de kranten is verschenen. Om een aantal taken aan de administratie over te dragen, hebben we destijds artikel 8 van het kabinetsbesluit van

14 september 2001 geschrapt. Dit artikel regelde de consultancyopdrachten. Ik heb herhaaldelijk op deze maatregel aangedrongen. In de praktijk lijkt het er evenwel op dat het aanzwellen van de kabinetten het enige gevolg van het afschaffen van dit artikel is. Een aantal mensen die vroeger consultancyopdrachten uitvoerden, werken momenteel contractueel op een kabinet. De minister kan dit bevestigen of ontkennen, maar uit heel wat voorbeelden blijkt dat dit inderdaad het geval is.

Deze ontwikkeling staat in schril contrast met de positieve maatregelen die de minister-president op 19 oktober 2007 heeft uitgevaardigd. Aangezien het hier om een vrij technische materie gaat, heb ik er zelf geen actuele vraag over willen stellen. Ik heb de minister-president een aantal schriftelijke vragen over dit onderwerp gesteld. Het was de bedoeling de ambtenaren van de betrokken departementen met de voorbereiding van een aantal opdrachten te belasten. Hierdoor hoefde dit niet meer allemaal via de kabinetten te verlopen. In de praktijk blijkt alles niet te lopen zoals het zou moeten lopen. Het lijkt erop dat de consultants gewoon door dezelfde mensen worden vervangen. Ze werken niet meer voor private consultancybedrijven. De kabinetten werven hen gewoon aan met een vast of een tijdelijk contract.

Dat zou het geval niet mogen zijn, want dan is heel deze operatie nutteloos gebleken. Ik durf te veronderstellen dat dit niet uw en zeker niet onze bedoeling was.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, ik wil een algemene beschouwing maken. Ik was maandag in Den Haag voor de Taalunie. Daar werd ook gesproken over de wijze van besturen, over hoe ministers en parlementen zich verhouden en hoe administraties zich ten opzichte van ministers verhouden. Zoals u weet, kent Nederland een totaal tegenovergestelde situatie. Topambtenaren hebben een directe lijn met de minister en kabinetten zijn beperkt tot persoonlijke secretariaten en directe dienstverlening. Daar hoor je de andere kant van het verhaal. Als er een moeilijke relatie is met mensen uit de administratie, is het heel erg moeilijk om het beleid te veranderen. Voor mij staat politiek gelijk met beleid voeren en keuzes maken, en soms moeten er veranderingen gebeuren. Dat moet kunnen. In die zin geeft het Vlaamse en Belgische systeem meer politieke slagkracht aan de verantwoordelijken in de regering. Dat is op zich goed. Anderzijds moeten we ons de fundamentele vraag stellen – ik heb deze discussie in de vorige legislatuur ook meegemaakt en ik ben als voormalig kabinetschef onverdacht ter zake – over de verhouding van grootte van de kabinetten en de administratie. BBB zegt uitdrukkelijk dat enerzijds het primaat van de politiek moet worden versterkt en anderzijds de kwaliteiten van de topambtenaren en de administratie moeten worden gevaloriseerd, erkend en dat hun verantwoordelijkheid moet worden gegeven.

Ik misken niet dat er stappen worden gezet en u onderstreept dat ook, maar we moeten op lange termijn nog verder gaan. We moeten naar een model gaan dat zich bevindt tussen het oude Belgische en het huidige Nederlandse model. Er moet een evenwicht zijn waarbij de minister wordt omringd met deskundige medewerkers die zijn politiek beleid bekrachtigen en versterken en waarbij de beleidsvoorbereidende rol van de administratie sterker wordt herkend en erkend. Ik speel u en niemand de zwartepiet toe. Ik ben mee verantwoordelijk voor bepaalde evoluties en heb erin gefunctioneerd. Maar in alle eerlijkheid, Vlaanderen kan met kleinere kabinetten en betere relaties met de administratie evengoed besturen.

Minister-president Kris Peeters: Mevrouw de voorzitter, ik wil nog een aantal dingen duidelijk stellen. Mijnheer Verstrepen, de mensen op mijn kabinet hebben niet maanden met hun vingers zitten draaien. Wanneer ze geopteerd hebben om naar het federale niveau te gaan, heb ik van de gelegenheid gebruik gemaakt om een andere manier van werken in te voeren. Ik heb ze niet enkele maanden bezig gehouden om ze dan te laten vertrekken naar het federale niveau. Die perceptie is niet juist.

Mijnheer Dewinter, we hebben hier uitvoerig gedebatteerd over artikel 8. U hebt zelf nog het woord genomen als het ging over overheidsopdrachten. Artikel 8 is geschrapt. Het is nu heel duidelijk dat consultancyopdrachten naar het departement gaan en van daar moeten vertrekken.

Wat betreft de omvang van de kabinetten volgen we BBB. De aanbeveling van de ombudsman is ook dat er verder moet worden nagedacht over de beleidsvoorbereidende werkzaamheden enerzijds en de kabinetten anderzijds. Ik heb daarnet gezegd dat binnen de Vlaamse Regering wordt gekeken hoe we daar op een goede manier mee kunnen omgaan en hoe we ons zullen organiseren. Ik heb dat niet laten liggen. Als er een beslissing is genomen, zal daarover worden gecommuniceerd.

In Amerika is het zo dat als er een nieuwe minister komt, ook de top van de administratie verandert. Voor dat mechanisme kiezen we niet. Als we BBB behouden, dan moeten we alleen maar zien hoe we stappen kunnen zetten om het beleidsvoorbereidende werk in de administratie zeer serieus te nemen en het aan te moedigen. Daarnaast moeten we nagaan welke effecten en impact dit heeft op de werking van de kabinetten.

Deze discussie wordt in de Vlaamse Regering gevoerd. Het lijkt me zeer wijs om eerst die grondige discussie met de collega's-ministers te voeren vooraleer daar uitspraken over te doen.

De heer Jurgen Verstrepen: Mijnheer de minister-president, u blijft voorzichtig. Dat is natuurlijk uw

taak: rond de pot draaien en zeggen dat u dat zult bekijken. Zelf blijf ik dat dossier opvolgen. Een aantal vaststellingen dringen zich op. Ik ben blij dat er bijna een schuldbekenenis is gekomen. Sorry voor het gebruik van dat beladen woord; misschien moet ik het hebben over een biecht van iemand die zeer goed weet hoe ministeriële kabinetten functioneren.

Ik zal alleszins mijn vragen blijven stellen. Het systeem van de consultants werkte niet. De experts werden dan plotseling in dienst genomen; de heer Dewinter heeft het daarover al gehad. Ik vraag me alleen af hoe de looninschaling is gebeurd. Vroeger kon dat niet, maar nu blijktbaar wel. Dat vraagteken staat er.

Ook al daalt het aantal kabinetsleden, toch blijft hun aantal hoog. Het moet nog minder. Men kan zich afvragen of ze allemaal nodig zijn. Als u zegt dat de taken verschuiven naar de administratie, zoals beloofd, dan ga ik volledig akkoord. Ik wil ook meediscussiëren over de manier waarop men daarmee omgaat. Het kan immers niet dat een minister verlamd wordt door een departement dat dwarsligt. Ik ga daar allemaal mee akkoord, en wil constructief meewerken aan oplossingen. Ik zou toch graag voor het einde van de legislatuur resultaten willen zien. Er wordt veel beloofd, maar weinig gegeven. Het is nodig dat de kabinetten kleiner worden en de expertise in de departementen echt wordt aangewend.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van mevrouw Greet Van Linter tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over het inschrijvingsbeleid in het Brusselse Nederlandstalige onderwijs en de problematiek van de wachtlijnen, al dan niet betalend

ACTUELE VRAAG van mevrouw Fientje Moerman tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over een oplossing ten gronde voor de problematiek van de wachtlijnen voor inschrijvingen aan de scholen

ACTUELE VRAAG van de heer Paul Delva tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de wachtlijnen van ouders om hun kinderen in te schrijven in de Nederlandstalige Brusselse scholen

De voorzitter: Mevrouw Van Linter heeft het woord.

Mevrouw Greet Van Linter: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, we staan hier in de rij om

het te hebben over de wachtlijnen aan de schoolpoorten. Het is niet de eerste keer dat we u daarover ondervragen. Het onderwerp is al geregeld in de commissie aan bod gekomen. U hebt dit probleem altijd geminimaliseerd. In een van de debatten zei u zelfs dat het een marginaal probleem is. U wekte de indruk dat het een voorbijgaand probleem is, maar vandaag is het er nog altijd. Het verergert zelfs. Men zoekt nu ook creatievere oplossingen, want men begint mensen te betalen om in de rij te staan. Het loopt dus de spuigaten uit.

Die wachtlijnen zijn het rechtstreekse gevolg van het principe in het GOK-decreet dat wie het eerste komt, ook het eerste maalt. Mijn partij heeft altijd gezegd dat dit decreet niet zou werken. U beweert dat de problemen daar geen uitvloeisel van zijn. Ik stel vast dat uw collega in de Brusselse regering, minister Vanhengel, in de pers zei dat dit wél het geval is.

In elk geval heeft mijn partij altijd gezegd dat dit decreet nefaste gevolgen voor Brussel zou hebben. Wij zijn toen weggehoond, maar vandaag stellen we vast dat het GOK-decreet echt niet werkt. Er is jarenlang gerommeld in de marge. Er wordt geknoeid met aanpassingen zoals voorrangregels, voorinschrijvingen, inschrijvingen op basis van verklaringen op erewoord, maar die worden nadien dan weer in vraag gesteld. Het toont allemaal aan dat het GOK-decreet niet werkt.

U formuleert nieuwe voorstellen. U stelt voor om kinderen uit de buurt voorrang te geven. Uw coalitiepartner, Open Vld, is daar helemaal tegen. U bent ook een voorstander van het ticketsysteem. Minister Vanhengel is daar helemaal tegen, want volgens hem draait dat in Brussel dan helemaal uit op een loterij.

Ook u wenst dit voorstel in een experimentele fase een kans te geven. Ik heb wel de indruk dat u er in de pers niet volledig achterstaat. U zegt dat u goed beseft dat het slechts om een symptoombestrijding gaat. In een ander artikel lees ik dat dit het probleem van Brussel niet ten gronde oplost. Ik heb daar vragen bij.

Is er overleg gehouden binnen de Vlaamse Regering of met minister Vanhengel in de Brusselse Regering? Ik stel vast dat u op sommige vlakken op een ander spoor zit. Bestaat daar eenvormigheid over? Hoe gaat u dat ticketsysteem decretaal vastleggen? Wat is uw structurele oplossing voor Brussel?

De voorzitter: Mevrouw Moerman heeft het woord.

Mevrouw Fientje Moerman: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, de aanleiding voor deze vragen zijn de beelden die we gezien hebben en de verhalen die we hebben gehoord over kamperende ouders aan de schoolpoorten om hun kinderen te laten inschrijven. Ik denk dat vele mensen die dat zagen en hoorden een

eerste instinctieve reactie hadden in de zin van: “Ze moeten daar toch iets aan doen”. Met “ze” wordt dan onmiddellijk gedacht aan de politieke beleidsmakers. “Ze” voelen zich dan ook aangesproken. Getuige daarvan zijn de actuele vragen van vandaag en de voorstellen die her en der worden gelanceerd om deze problematiek aan te pakken.

De voorstellen gaan van het hanteren van een afstands-criterium bij de schoolkeuze, waarbij de kinderen in de buurt naar school moeten kunnen gaan, tot wat u hebt voorgesteld, namelijk het fysieke kamperen vervangen door een virtueel kamperen via een ticketsysteem of callcenter. Dat is natuurlijk ‘kurieren am Symptom’. De fundamentele vraag is wat de politiek moet doen. Het is onze taak als politici om ervoor te zorgen dat er globaal gesproken een goed en voldoende groot onderwijsaanbod is binnen een redelijke afstand. Dezelfde onderwijskwaliteit moet overal worden gewaarborgd. Daar hebben u en uw voorgangers hard aan gewerkt en u hebt ook resultaten geboekt.

Eens dat is gebeurd, moeten we als politici de moed moeten hebben om te stellen dat het niet de taak van de politiek is om tussenbeide te komen als mensen mordicus om welke redenen dan ook school A verkiezen boven school B.

De realiteit is iets complexer, vanwege een drietal factoren. Ten eerste is er de Brusselse situatie, ten tweede is er het feit dat men in Vlaanderen steeds meer wordt geconfronteerd met een problematiek van kansarmen en anderstaligen en ten derde is er de verzuiling in ons schoolsysteem.

Het eerste punt is de specifieke Brusselse situatie. Misschien zullen nog andere collega’s het over dit punt hebben. Als 70 procent van de kinderen in het basisonderwijs in Brussel twee anderstalige ouders hebben, en Nederlandstalige ouders hun kinderen niet meer ingeschreven krijgen, dan is er echt een probleem. Wat u als oplossingen al hebt aangereikt, mijnheer de minister, zijn goede oplossingen. U zou bijvoorbeeld een brede voorrang aan Nederlandstaligen geven en vragen dat de kinderen inderdaad een jaar Nederlandstalig kleuteronderwijs hebben gevolgd. Dat is de specifieke problematiek.

Daarnaast ziet men in Vlaanderen een groeiend probleem ontstaan en aanschuivende ouders her en der opduiken. Als men dan een afstandscriterium gaat hanteren bij de schoolkeuze, komt men pas echt in de problemen. In buurten met in sommige scholen alleen nog kansarme kinderen of migranten of een combinatie van beiden, wordt het bijna onmogelijk om nog andere kinderen naar school te laten gaan. Omgekeerd wordt het voor migrantenouders die hun kinderen graag naar een school zouden sturen met een meerderheid van Nederlandstalige kinderen, moeilijk als ze in een kansarme

buurt wonen en hun kinderen naar school willen sturen in een voorstad van Antwerpen of Gent. Het probleem zal dan alleen maar verergeren.

Dan is er natuurlijk ook nog de verzuiling. Waar zullen de oplossingen die worden voorgesteld met betrekking tot de afstand gelden? Zullen die alleen gelden voor het openbaar onderwijs? Zullen ze alleen gelden voor één onderwijsnet? In dat geval zal de sociale segregatie nog groter worden. Dan zullen ouders kiezen, als we dat nog zo kunnen noemen, voor die scholen waar een dergelijke regel niet geldt.

Mijnheer de minister, als liberalen zijn we tegen elke oplossing waarbij de remedie erger is dan de kwaal. Voor ons valt het hanteren van een afstandscriterium onder deze definitie. Het komt op de eerste plaats de ouders toe te bepalen waar hun kinderen naar school gaan. Dat kan naast de deur zijn. Dat kan dicht bij grootvader of grootmoeder die op de kinderen let, zijn. Of het kan gaan over een school vlakbij de werkplaats of op weg naar het werk. Het is aan de ouders om daarover te oordelen. Dat moeten wij niet in hun plaats doen. Ik ben ervan overtuigd dat, als we de randvoorwaarde garanderen van een voldoende algemeen onderwijsaanbod op een redelijke afstand, waarbij overal een goede kwaliteit wordt gegarandeerd, mensen dan die enkele ongemakken voor lief zullen nemen.

Ik kijk met belangstelling uit naar uw antwoord, mijnheer de minister.

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, geachte leden, er werd al op gezinspeeld: dit weekend hebben we allemaal via de media de kampeertoestanden aan scholen in Vlaanderen en Brussel kunnen volgen. Ik ben er dit weekend zelf op uitgetrokken. Ik heb die wachtrijen bezocht in Brussel, de stad waar ik woon, om me te vergewissen van de situatie. Ik heb meerdere wachtrijen gezien bij scholen van verschillende netten. Die wachtrijen zijn niet altijd erg lang, omdat het aantal vrije plaatsen die kunnen worden verkregen via de voorrangregelingen voor Nederlandstaligen of GOK-leerlingen vaak vrij laag ligt.

Tijdens mijn tocht door Brussel heb ik geen enkele ouder van potentiële GOK-leerlingen gezien. We moeten dus eens bekijken of die voorrangregeling die vandaag bestaat, met de inschrijvingsmogelijkheid van 30 procent voor GOK-leerlingen, wel zo efficiënt is. Die kampeertoestanden zijn geen goed idee. Ze zijn onaanvaardbaar.

Minister Frank Vandenbroucke: Mijnheer Delva, dat is echt wel een misverstand. Natuurlijk ziet u die mensen niet voor die deur staan. Dat is de essentie van de

voorrangsregels. Dat is geen kritiek op het systeem. Ik zal het zo dadelijk uitleggen. Wat u zegt, is heel merkwaardig.

De heer Paul Delva: Dat is geen kritiek. Ik stel dit gewoon vast.

U hebt maandag in een mededeling bekendgemaakt een aantal voorstellen te zullen doen, eventueel decretaal, om die kampeertoestanden tegen te gaan. Zo is er het systeem van de callcenters, waarbij met wachtlijsten zou worden gewerkt. Ter informatie: ik was vrijdag aanwezig in de raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie. Daar bleek dat minister Vanhengel, het VGC-collegelid bevoegd voor Onderwijs, andere mogelijkheden zou overwegen. Specifiek voor Brussel denkt hij in eerste instantie aan het uitbreiden van de capaciteit door het bouwen van nieuwe scholen of het uitbreiden van bestaande scholen.

Het idee van die callcenters kan eventueel een goed idee zijn om die wachtrijen tegen te gaan, maar die wachtrijen zijn natuurlijk niet het probleem op zich. Ze zijn het gevolg van de fundamentele bekommernis van een aantal Nederlandstalige ouders en ouders van taalgemengde gezinnen. Zij vrezen dat ze hun kind niet zullen kunnen inschrijven in de school van hun keuze in Brussel. Daar gaat het eigenlijk over. De wachtrijen zijn daar het gevolg van.

Als die wachtrijen fysiek zouden kunnen worden geëlimineerd, bijvoorbeeld door de voorstellen die u doet, biedt dat helemaal geen antwoord op die fundamentele bekommernis van die ouders, die reëel zijn. Ik vraag me dus af of we het debat niet moeten verruimen, zij het dat ik me heb beperkt tot Brussel. Is de bestaande regelgeving in Brussel wel opportuun? Bestaan er geen betere mogelijkheden?

Voor alle duidelijkheid: mijn betoog is niet gericht tegen iemand. Ik weet dat er in het onderwijs in Brussel heel wat anderstaligen zijn. Ik weet dat de scholen van alle netten de stedelijke diversiteit van Brussel omarmen, en juich dat toe. Ik vind het een pluspunt. Ik vind dat dit ons Nederlandstalig onderwijs in Brussel versterkt.

De kernvraag is natuurlijk hoe we binnen de stedelijke realiteit van Brussel toch tegemoet kunnen komen aan de terechte bekommernissen van Nederlandstalige ouders of ouders uit taalgemengde gezinnen, die vrezen dat hun kind niet ingeschreven zal kunnen worden, niet in een bepaalde Vlaamse school in Brussel, maar in een Nederlandstalige school van hun keuze binnen Brussel.

Mijnheer de minister, dat is de vraag die ik u vandaag wil stellen.

De voorzitter: Minister Vandenbroucke heeft het woord.

Minister Frank Vandenbroucke: Mevrouw de voorzitter, ik wil eerst even onderstrepen wat mevrouw Moerman terecht heeft gezegd. Als er meer ouders zijn die met hun kinderen in een bepaalde school terecht willen komen dan de school kinderen kan toelaten, zal er teleurstelling zijn op het einde, want niet alle kinderen zullen in de school binnen geraken. Ze zullen dat, begrijpelijk, heel jammer vinden, maar aan die teleurstelling kan men als politicus niet veel doen.

We moeten niet proberen wijs te maken aan de mensen – die daar ook te slim voor zijn – dat we een soort toverformule kunnen bedenken, waardoor we het, ook als er veel meer kinderen zijn dan een school eigenlijk kan toelaten, opgelost krijgen. Dat krijgt men natuurlijk niet opgelost. Er zijn in Vlaanderen ongeveer 2500 scholen voor meer dan een miljoen leerlingen. Grosso modo is die capaciteit voldoende, behalve in een aantal scholen. Dat zijn er niet veel, maar daar ontstaat frustratie.

Ik ben het ook eens met degenen die zeggen dat we het over de grond van de zaak moeten hebben. Het is een beetje zoals iemand die ziek is en koorts heeft: het is niet de thermometer die aangeeft dat men koorts heeft, die de oorzaak is van de koorts. Met de thermometer meet men de koorts. Dat is ook zo met wachtrijen.

Voor het GOK-decreet van mevrouw Vanderpoorten was het zo dat ouders in een aantal scholen gewoon niet toekwamen aan kamperen, want de school liep vol zonder dat ze het wisten. Zo ging dat. De reden waarom mevrouw Vanderpoorten het inschrijvingsbeleid tot stand heeft gebracht, was, terecht, dat men het vermoeden had dat er hier en daar scheve toestanden waren. Tegen ouders werd gezegd dat de school vol was, maar ze was eigenlijk niet vol. Daarom is het inschrijvingsrecht tot stand gekomen. Dat maakt een aantal dingen duidelijk, die vroeger misschien niet duidelijk waren. Dat legt een aantal dingen zichtbaar op tafel die vroeger niet zichtbaar waren. Ik denk dat dat goed werk is geweest. Er is aan geschaafd en er is van geleerd, maar in se is dat goed werk.

Ik heb mensen niet echt het tegendeel horen zeggen – tenzij de heer Vanhengel, maar dat weet ik niet –, maar ik denk niet dat het GOK-decreet de oorzaak is van de problemen in Brussel. Dat is eigenlijk niet zo, denk ik. Er worden dingen zichtbaar gemaakt.

Bovendien zou ik willen onderstrepen dat men met het GOK-beleid een aantal dingen doet die me bijzonder belangrijk lijken. Mijnheer Delva, er is bijvoorbeeld de voorrangperiode voor broertjes en zusjes. Dat is een heel correcte regeling, die inderdaad toelaat dat, daar waar er plaatsen te weinig zijn, de broertjes en de zusjes toch samen in de school geraken. Dat is ondertussen netjes georganiseerd. Ik denk dat dat heel goed is. Die ouders ziet u niet aan de schoolpoort staan, want het is georganiseerd.

Het GOK-decreet laat toe – en dat hebben we nog wat versterkt in deze regeerperiode – dat een school in Brussel zegt dat er voorrang is voor Nederlandstaligen tot er een voldoende aantal Nederlandstaligen is. Elders in Vlaanderen, bijvoorbeeld in de stad van mevrouw Moerman, Gent, laat het GOK-decreet toe dat men een sociale mix nastreeft en op een bepaald ogenblik voorrang geeft aan veeleer kansarme kinderen, want anders loopt de school vol met kinderen uit veeleer kansrijke gezinnen. Dan ziet u die kansarme ouders niet voor de poort staan, maar het schoolbestuur heeft actief de mogelijkheid gegeven dat er een aantal kansarme kinderen binnenkwamen. Dat wordt allemaal mogelijk gemaakt met het GOK-decreet. Ik vind dat goed. We hebben iets dat we niet mogen weggooien.

Wil dat nu zeggen dat we het kamperen moeten laten gebeuren? Neen, want ik vind het een ongelukkige thermometer. Het is eigenlijk een trieste toestand voor de mensen die daar staan. In de pers lezen we toch rare dingen, zelfs al is het anekdotisch. Men betaalt bijvoorbeeld een jobstudent een aantal euro om daar te gaan staan. Dat is dus wel een ongelukkig soort van thermometer, vind ik. Het is niet erg interessant om dat te laten organiseren.

Ik vind dat we nu moeten nadenken over wat we doen ten aanzien van die mensen die, op het ogenblik dat de voorrangregels gespeeld hebben voor broertjes en zusjes of voor kansarme of kansrijke kinderen, als allereersten aan de poort willen staan op het ogenblik dat de algemene inschrijvingsronde begint. Wat doen we daarmee? Laten we die mensen daar kamperen of bedenken we iets anders?

Ik heb willen beklemtonen dat ik geloof dat we ruimte moeten scheppen om op basis van lokaal overleg betere procedures te zoeken voor plaatselijke situaties. Waarom heb ik het voorbeeld gegeven van het callcenter? Het was niet meer dan een voorbeeld. De Katholieke Scholengemeenschap Leuven werkt met een callcenter. Ik volg dat zeer nauwgezet op. Er is betwisting over geweest maar er is een akkoord tot stand gekomen in het LOP. Het systeem laat toe dubbele inschrijvingen te vermijden. Het lijkt nogal bevredigend te lopen. Zonder dat systeem zou er misschien aan enkele scholen worden gekampeerd. Het is ter plaatse tot stand gekomen en er is ook een akkoord over. We hebben wel geen duidelijke decretale basis om dergelijke dingen toe te laten. Ik heb het maar als voorbeeld gegeven.

Mevrouw Moerman, ik pleit ervoor om niet te snel te zeggen, *urbi et orbi*, dat buurt en afstand als criterium niet kunnen. Niet te snel: laat mensen ter plaatse bekijken wat zinvolle benaderingen zijn om problemen op te lossen, zonder iets aan de fundamenten, die voormalig minister Vanderpoorten destijds heeft gelegd, te wijzigen, want die zijn belangrijk.

Het gaat eigenlijk over de vraag wat je doet met mensen die zich voor een van die inschrijvingsperiodes, en met name voor de algemene inschrijvingsperiode, al aanmelden, nadat een aantal voorrangregels, zoals broertjes en zusjes, hebben gespeeld. Wat doe je ten aanzien van mensen die absoluut als eerste aan die poort willen staan? Die aanmelding kan je ook organiseren, maar laat de dingen nu toch in het lokale overleg tot stand komen en van onderuit komen. We moeten er wel voorwaarden aan verbinden. We zullen bijvoorbeeld niet verdragen dat men via een procedure omtrent aanmeldingen, schimmige toestanden schept of bepaalde kinderen zou uitsluiten op basis van *a priori*'s. Daar moeten we zeker overleg over hebben, maar dergelijke dingen zouden moeten mogelijk gemaakt worden.

Brussel is inderdaad erg verschillend van de rest van Vlaanderen. Het is een fundamenteel probleem dat veel verder gaat dan alleen de vraag hoe je het aanmelden organiseert en het inschrijvingsbeleid in het GOK-decreet. De vaststelling is dat er een zeer grote groep ouders is die niet Nederlandstalig is maar toch ons onderwijsbestel kiest. Hoe ga je daar mee om? Ik heb de laatste tijd geprobeerd om daar openhartig over te spreken. Sommige mensen in Brussel nemen me dat een beetje kwalijk, maar ik denk dat het beter is te zeggen dat iets een probleem is. Zelfs al doe je het goed, de vraag is of je het volhoudt en onder welke voorwaarden. Er is op dat probleem maar één antwoord te geven, en het is niet het gemakkelijkste: je moet de lat van de kwaliteit van die scholen hoog houden en ervoor zorgen dat wie in die scholen zit, Nederlands leert op het niveau dat elders in Vlaanderen ook wordt geleerd. Dat is de enige sleutel in dat verhaal en dat moet heel duidelijk zijn voor de ouders die daarvoor kiezen, zowel Vlaamse ouders die daar vertrouwen in moeten hebben, als anderstalige ouders die dat verdomd goed moeten weten. Als de kinderen van andersstalige ouders dat Nederlands daar niet leren, dan zullen ze geen getuigschrift krijgen. Punt. Dat is een beetje hard, maar het is het enige antwoord. Daar moet je een heel beleid voor ontwikkelen. Mijnheer Delva, ik weet dat ik wat kort door de bocht ga, want het is complex.

Met de vraag hoe je nu die inschrijvingsperiodes organiseert met zo een grote meerderheid van kinderen uit anderstalige gezinnen, en met een zo snel groeiende groep kinderen zijn we hier bezig over de thermometer en niet over het fundament. Ik denk dat we moeten bezig zijn over het fundament.

Ik stel het inschrijvingsbeleid niet in vraag. Ik heb de indruk dat mijn collega Guy Vanhengel in een aantal reacties veel vraagtekens heeft gezet bij wat mevrouw Vanderpoorten destijds tot stand heeft gebracht. Het is zijn recht om dat te doen vanuit zijn positie. Maar ik denk niet dat er iemand is die het inschrijvingsbeleid fundamenteel in vraag stelt. Ik denk ook niet dat we dat

mogen doen, want een aantal dingen zijn, op basis van lokaal overleg, toch wel goed geregeld.

Mijn pleidooi is dus om wat ruimte te creëren in de regelgeving om op basis van lokale context, lokale situaties en lokaal overleg, te kijken hoe we voort kunnen bouwen op die procedures zodat de frustratie – die een beetje onvermijdelijk is – minimaal is en zodat je op een correcte manier aanmelding organiseert. Ik sta open voor meerdere opties. Ik wil vermijden dat we hier te snel voor het ene of het andere kiezen. Dat zou niet verstandig zijn.

Mevrouw Greet Van Linter: Ik dank de minister voor zijn antwoord. Ik zal niet ingaan op het voorstel van een callcenter omdat uzelf zegt dat het maar een voorstel is. Als er callcenters zouden komen, dan is dat het probleem gewoon verschuiven.

U vindt het spijtig dat de frustraties van de ouders op zo'n manier aan de schoolpoorten geventileerd moeten worden en u wilt er een oplossing voor zoeken. Natuurlijk, bij een callcenter ziet men die frustraties niet.

Minister Frank Vandenbroucke: Wat moeten we doen wanneer er in een school plaats is voor 600 kinderen en er zich 660 kinderen aanmelden? Zegt u mij nu hoe we dat oplossen. Hoe gaat u dat oplossen? Gaat u die kinderen verkleinen of zo? *(Opmerkingen bij het Vlaams Belang)*

Mevrouw Greet Van Linter: Het is niet aan mij om daar op te antwoorden.

Minister Frank Vandenbroucke: U zegt dat ik het probleem verschuif. Maar je moet een menselijke procedure hebben om de schaarste aan plaatsen in die school op te lossen.

Mevrouw Greet Van Linter: Daar bent u met uw beleid verantwoordelijk voor. Het enige wat ik kan doen vanuit mijn positie en wat mijn fractie al jaren doet,...

Minister Frank Vandenbroucke: ...is klagen.

Mevrouw Greet Van Linter: ...is die zaken aanklagen. En achteraf zien we dan dat u ons – vooral in uw beleid rond Brussel – gelijk geeft, althans meer gelijk geeft dan minister Vanhengel.

Mijn fractie is uiteraard voorstander van absolute voorrang voor Nederlandstaligen in het Nederlandstalig onderwijs, dat toch door Vlaanderen gefinancierd wordt.

Ik vind het interessant om te zien dat er vanuit alle partijen bemerkings en opmerkingen worden gemaakt over het GOK-decreet. Wij doen dat al jaren. Ik vind het een goede zaak want ik zie dat degenen die het probleem gecreëerd hebben, nu ook krampachtig naar oplossingen

zoeken. Ik vind een callcenter niet echt een goed idee. Ik stel voor om het hele GOK-decreet en het hele inschrijvingsbeleid te herzien.

Mevrouw Fientje Moerman: Mijnheer de minister, maak u geen zorgen want 'urbi en orbi' en ik gaan helemaal niet samen.

Het is niet mijn bedoeling om het GOK-decreet en de aanpassingen die gebeurd zijn, ter discussie stellen. Maar het is precies vanuit een bekommernis om niet nog meer ongelijkheid te creëren, dat ik een aantal vragen stel.

Ik denk dat het overhaast tot conclusies komen, vooral gebeurt bij diegenen die nu zeggen voorrang te geven aan buurtkinderen die te voet moeten komen.

Ik denk dat je op die manier in bepaalde stedelijke gebieden of wijken van gemeenten nog meer getto's creëert. Het GOK-decreet heeft zijn verdiensten. Vroeger, als schepen van Onderwijs in Gent, moest ik een oplossing vinden voor het feit dat in een kansarme migrantenbuurt in een school van de stad alleen kinderen zaten van buiten die wijk. Toen streefden we bij de oprichting van een nieuwe school precies naar een aandeel van 30 procent migranten en kansarmen. Daarvoor moesten we plaatsen open houden. Toen heb ik dat heimelijk moeten doen. Ik heb dat nooit kunnen zeggen. Met het GOK-decreet zou dat niet meer nodig zijn. Het is heel goed dat die oplossingen geschapen zijn.

Maar ik hoor toch enige dubbelzinnigheid in uw antwoord. Er is natuurlijk niets op tegen dat je binnen een globaal beleid, vanuit de bekommernis om elk kind zo gelijk mogelijke kansen te geven, maatregelen neemt voor bepaalde groepen. Het is goed dat u voorrangregels creëert voor broertjes en zusjes en kansarmen. Maar wat gebeurt daarna? U zegt dat we ruimte moeten laten voor lokaal overleg. Dat moet zeker kunnen. Het is goed dat men lokaal autonomie heeft en niet vanuit Brussel betutteld wordt. Maar het mag niet zo zijn dat men het beleid zo ver doortrekt, al dan niet gestuurd, lokaal of vanuit Brussel, dat heel de school door regels wordt bepaald. Het mag niet zo zijn dat men na het GOK-decreet, broertjes en zusjes en nog enkele andere zaken, ook gaat bepalen waar de ouders van de kinderen moeten wonen. Dat is in het buitenland al gebeurd en het werkt niet. In Frankrijk ontstaat voor het openbaar onderwijs een handeltje in domicilies. Dat is pervers. Zo creëer je nog meer sociale ongelijkheid. Zij die kunnen, zullen gaan waar de regels niet gelden.

De heer Paul Delva: Mijnheer de minister, bedankt voor uw openhartige woorden over Brussel.

Ik wil benadrukken dat wij hier vooraan staan door het geweldige succes van het Nederlandstalige onderwijs

in Brussel. Enkele tientallen jaren geleden liepen de Brusselse scholen leeg en was er veel twijfel over de toekomst van het onderwijs in Brussel. Vandaag zitten we in de tegenovergestelde situatie. Het Nederlandstalige onderwijs in Brussel staat voor kwaliteit. Daarom is er zoveel vraag naar, zowel van Franstaligen, als van mensen van vreemde origine, als van Nederlandstaligen.

Het toenemende aantal anderstaligen in het Nederlandstalige onderwijs is wat u 'het probleem Brussel' noemt. U zegt dat niemand het GOK-decreet in vraag stelt. Maar Brussel is een meertalige omgeving, waar de Nederlandstaligen een minderheid vormen, en waar 'la liberté du père de famille' als basisregel geldt, waardoor anderstaligen naar die scholen kunnen gaan. Ik weet niet of het GOK-decreet, dat in Vlaanderen zeker gunstige gevolgen heeft, geconcipieerd is voor een omgeving als Brussel. Men heeft enkele spelregels aangepast, zoals voorrang voor Nederlandstaligen. Maar ik blijf erbij dat het GOK-decreet ontwikkeld is voor de eentalige omgeving Vlaanderen en daarom niet zomaar van toepassing kan zijn in Brussel.

Ik hoor van collega's en lees in artikels: als je in Brussel niet terecht kunt in de school van je keuze, zijn er nog zo veel Nederlandstalige scholen. Ga dan enkele straten verder. Je vindt wel een school waar je met je kind terecht kunt, zolang het niet te ver is. Als christendemocraat verzet ik me daartegen. De vrijheid van schoolkeuze van de ouders is voor mij en mijn fractie nog altijd primordiaal. Scholen zijn niet inwisselbaar, gelukkig maar. Ik hoop dat ze dat nooit zullen zijn. Dus vind ik de vrije schoolkeuze van de ouders een fundamenteel uitgangspunt, dat zo veel mogelijk moet worden gerespecteerd, zeker als het gaat om ouders van Nederlandstalige kinderen of taalgemengde gezinnen.

De voorzitter: De heer Van Dijk heeft het woord.

De heer Kris Van Dijk: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, uw antwoord was duidelijk en uitvoerig. Ik heb een paar bemerkingen. Ik wil het GOK-decreet zeker niet in vraag stellen. Met de wachtlijsten kunnen we de temperatuur meten. Als men koorts vaststelt, moet men een remedie gaan zoeken. Er is een verschil tussen de situatie in Vlaanderen en die in Brussel.

Het thuistaalaspect werd hier nog niet aangehaald. U weet dat wij altijd voorstander geweest zijn van de vreemde thuistaal als GOK-indicator. Nu krijgen we het signaal dat daar wel eens over gelogen wordt. Hebt u daarvan indicaties ontvangen? Het is betreurenswaardig dat mensen onder valse voorwendsels proberen voorrang te krijgen. Hoe kunnen we dat verhinderen?

Ik ben zeer tevreden met uw antwoord over Brussel. Het Nederlandstalig onderwijs in Brussel is duidelijk een succes. De recente maatregelen om die lat nog hoger te

leggen, moeten het mogelijk maken dat de Vlamingen in Brussel ook toegangskansen hebben. We kunnen ons de vraag stellen in hoeverre de overheid ter zake initiatieven moet nemen. Als het Nederlandstalige onderwijs in Brussel zo'n succes kent, is het aanbod dan wel voldoende? Ik stel de vraag met enige terughoudendheid. Ik geloof niet dat de politiek direct initiatieven moet nemen.

De voorzitter: Mevrouw Moens heeft het woord.

Mevrouw Monique Moens: Ik geloof dat niemand hier kan ontkennen dat de problemen pas begonnen zijn met de lancering van het GOK-decreet, zeker in het Brusselse. Dit decreet heeft de lange wachtrijen en kamperende ouders aan de scholen veroorzaakt. Zo'n tweetal keer per jaar vormen ze het straatbeeld in Brussel. Mijnheer de minister, volgens u heeft het decreet de scheve toestanden rechtgetrokken. De scholen beweerden dat ze vol zaten, terwijl dat niet zo was. Dat gebeurt nu niet meer. Volgens mij zitten we nu met andere scheve toestanden. Enkel de ouders die niet uit werken gaan, hebben tijd om te kamperen voor een school. Wie voltijds werkt en geen verlof krijgt, wie niemand anders heeft, komt op de laatste plaats, telkens weer.

Ik heb een tip voor u, mijnheer de minister. U vraagt om een andere oplossing in plaats van een callcenter, wat ook geld kost en veel administratie meebrengt. Misschien is het aangewezen om bijkomende infrastructuur te verzorgen in de gemeenten en steden waar het nodig blijkt, en om eventueel nieuwe scholen te bouwen.

De voorzitter: De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz: Het is duidelijk dat wij een verantwoordelijkheid hebben ten aanzien van de Vlaming in Brussel en de burger in het algemeen en dat deze ons mag aanspreken. In deze problematiek is het niet nuttig dat men ons aanspreekt op het feit dat men al dan niet zijn kind in de school van zijn eerste keuze heeft kunnen inschrijven. Er zijn nu eenmaal capaciteitsproblemen. Dat is trouwens nooit een absoluut recht geweest, en dat kan het ook niet worden. Men kan ons wel aanspreken op het feit dat de volgende dichtstbijzijnde school ook een goede school is. Ik denk dat we daar in Vlaanderen en zelfs in Brussel vrij goed in slagen.

Ik verklaar me nader. Er zijn misschien goede en minder goede scholen, maar het verschil tussen die scholen is nooit zo groot dat bij de ene school de wachtrijen verantwoord zouden zijn, en bij de andere niet. Zo zit ons onderwijslandschap niet in elkaar. In de Brusselse regio gaat het om een vijftal scholen op de 120. Mijn kinderen zitten in twee van de 115 andere scholen, in twee verschillende onderwijsnetten, en ze zijn er zeer tevreden.

We moeten opletten dat we onszelf niet voorbij hollen als het gaat over absolute voorrang voor Nederlands-

taligen. Ik geloof veeleer in ondersteunende maatregelen. Minister Vanhengel heeft zich geïnspireerd op de Antwerpse website ‘Samen naar school’ om te zeggen: “Als er ouders zijn met een zekere drempelvrees om niet in een concentratieschool terecht te komen, dan kan het in groep inschrijven hen over die drempel heen helpen.” Dat is trouwens gebeurd in verschillende scholen bij de laatste inschrijvingsronde en het is een gunstige evolutie. Dat zet minstens evenveel zoden aan de dijk als mathematische principes met voorrangpercentages.

Ik geloof dat we dit in alle rust nog eens moeten bekijken. We moeten de principes van het zeer goede GOK-decreet op een pragmatische wijze operationeel blijven maken.

De voorzitter: Mevrouw Roex heeft het woord.

Mevrouw Elke Roex: Ik wil dit even nuanceren. Ik hoor altijd spreken over GOK-leerlingen aan de ene kant, en Nederlandstaligen aan de andere kant. Een Nederlandstalige kan ook perfect een GOK-leerling zijn. We moeten ophouden met te doen alsof de GOK-leerlingen de hele restgroep zijn van Franstaligen. Dat zijn kansengroepen. Het is belangrijk dat ze in de scholen geraken, zowel Nederlandstaligen als anderstaligen.

Mijnheer de minister, ik ben blij dat u verwijst naar de periode voor het GOK-decreet, toen men vooral een goede relatie moest hebben met de directeur van een school om binnen te geraken – voor de rest was er weinig van belang. Ik ben blij dat het GOK-decreet de stedelijke diversiteit nastreeft. Dat is ook de bedoeling. De bedoeling is om in de concentratieschool Nederlandstaligen aan te trekken, en in witte scholen kansen te geven aan anderen.

Ik wil het probleem relativeren. In mijn eigen gemeente waren er 200 plaatsen bij de inschrijvingen voor de eerste kleuterklas. Er zijn 15 Nederlandstaligen op afgekomen, er waren geen wachtlijnen en er zijn nog gigantisch veel plaatsen voor Nederlandstaligen over. Dat is de realiteit vandaag in de meeste scholen. De weinige scholen waar wel een wachtlijst staat, zijn scholen die vroeger hun inschrijvingsbeleid via de directeur op een heel persoonlijke manier regelden. Ik ben blij dat daarmee komaf wordt gemaakt en dat alle mensen de kans krijgen om in te schrijven.

De voorzitter: Mevrouw Dua heeft het woord.

Mevrouw Vera Dua: Mijnheer de minister, vorig jaar hebben we over dit probleem gediscussieerd naar aanleiding van de wachtlijnen in Gent en Antwerpen. De meesten twijfelen niet aan de goede intenties en de goede werking van het GOK-decreet. Dat moeten we zo houden.

De discussie gaat over wat er moet gebeuren na de eerste ronde, de broers en zusjes, en na de tweede ronde, het

GOK-decreet. Ik heb een voorstel van decreet ingediend dat het de steden mogelijk maakt om eventueel voorrang te geven aan kinderen van buurtbewoners. Het is aan het lokale bestuur om dat aan te pakken.

Ik ben heel blij dat u een opening laat om dit mogelijk te maken. Er is niets ergers dan een kind naar een school te willen sturen in de buurt, maar door allerlei omstandigheden, bijvoorbeeld niet kunnen kamperen aan de school, verplicht te worden om elke morgen per auto naar de ander kant van de stad te rijden omdat er in de buurtschool geen plaats is. Dat is heel onzinnig. Laat alstublieft de autonomie aan de lokale besturen om in bepaalde omstandigheden een of andere voorrangregeling in te voeren voor kinderen uit de buurt, na de broers en zusjes, en na de GOK-leerlingen.

Minister Frank Vandenbroucke: Mijnheer Van Dijk, een eigenschap van goede leugens is dat je ze niet detecteert. Ik heb geen weet van ouders die valse verklaringen afleggen, maar ik ben er wel bezorgd over. In mijn beleid probeer ik een verschuiving tot stand te brengen van indicatoren op basis van verklaringen op eer naar indicatoren op basis van vaststellingen die we zelf doen. Op termijn wil ik dat zelfs inzake taal doen. Dat is een langtermijnverhaal, want het veronderstelt dat je bijvoorbeeld de CLB's kunt inschakelen, alsook de databank van Kind en Gezin, die de taalcontext bij de kinderen vaststelt. Ik vind het een beetje vervelend dat veel van het beleid draait rond verklaringen op eer. Er is op korte termijn echter geen alternatief.

Ik denk niet dat de situatie zo dramatisch is. In onze grote enquête, waarbij we meer dan een miljoen ouders bevroegd hebben, stellen we veel samenhang in de verklaringen vast. Dat toont aan dat er niet op grote schaal bedrog wordt gepleegd. Dat wekt toch wat vertrouwen op. In elk geval zal het jaren duren om het beleid te verschuiven van het steunen op verklaringen naar het steunen op vaststellingen.

Mevrouw Moens, als meer ouders een school wensen dan die school kinderen kan herbergen, is er een probleem. Wat is het alternatief? Opblaasbare scholen?

Ik geef u een opmerkelijk voorbeeld. In Antwerpen is er een school – ik ga de naam niet noemen – die twee jaar geleden op sterven na dood was, en die vandaag leerlingen moet weigeren wegens het grote succes. In twee jaar tijd is de reputatie van die school helemaal gekanteld. Dat heeft onder meer te maken met het feit dat scholen vandaag meer dan vroeger bezig zijn met hun reputatie. Het heeft ook te maken met het feit dat ouders vrijer bewegen in het scholenlandschap en ook fysiek mobieler zijn. We zien bij de ouders, meer dan vroeger, de bereidheid én de mogelijkheid om zich te verplaatsen. Ouders zijn gevoeliger geworden voor de reputatie van scholen, en die reputatie verandert ook veel sneller dan vroeger.

We kunnen het probleem niet oplossen door overal snel scholen te bouwen. Een van de mogelijke verklaringen van het probleem is dat er vandaag in vergelijking met de jaren zestig en zeventig minder nieuwe scholen opgericht worden. Dat kan mee verklaren waarom je nu dergelijke druk ziet ontstaan. Globaal gezien is er in Vlaanderen echter geen capaciteitsprobleem. Tenzij we een soort opblaasbare scholen maken, kunnen we het fenomeen dat ouders gefrustreerd voor een schoolpoort staan, nooit echt wegwerken. Daarom wil ik dat we de kwestie uitleggen aan de mensen. Ik verkies daarbij inderdaad een andere procedure, waarbij de ouders niet hoeven te kamperen.

Mijnheer Gatz, ik ben het eens met een aantal zaken uit uw betoog, maar ik stem vooral in met uw stelling dat we dit pragmatisch moeten bekijken. We moeten aan de mensen durven uitleggen wat oplosbaar is en wat niet.

Mevrouw Dua, ik sta voor heel veel opties open. Ik heb het debat willen openen, binnen de welbepaalde contouren van het GOK-decreet. We moeten de suggesties die nu gedaan worden, pragmatisch bekijken.

Mevrouw Greet Van Linter: Mijnheer de minister, ik vind dat u daar nogal licht over gaat. U probeert het komisch voor te stellen met die opblaasbare scholen. U moet maar eens proberen uitleggen aan de Nederlandstaligen in Brussel dat het heel moeilijk is om zelfs een jaar of twee op voorhand voor een eerstgeboren Nederlandstalig kind een plaats te vinden in een Nederlandstalige school naar hun keuze. Eerst komen alle voorrangsgroepen aan de beurt, waar mevrouw Dua er absoluut nog een wil aan toevoegen. Er blijft dan nog plaats voor twee of drie leerlingen. Probeer maar eens uit te leggen dat het Nederlandstalig onderwijs in Brussel geen voorrang wil geven aan Vlamingen, hoewel dat onderwijs wel met Vlaams geld wordt betaald. Die problematiek mag niet op die manier geminimaliseerd worden.

Mijnheer de minister, het gaat hier om schrijnende verhalen die wellicht ook in uw mailbox terecht komen. Wij kaarten die problemen al jaren aan en worden daar al jarenlang mee uitgelachen. Intussen is dit debat al ettelijke minuten bezig. Iedereen probeert krampachtig een oplossing te zoeken, vooral zij die aan de basis liggen van het decreet. Er is geen overeenkomst tussen sp.a en Open Vld. Ik denk dat er maar één oplossing is, met name een volledige herziening van het GOK-decreet, waarbij voldoende aandacht wordt besteed aan de vrije keuze van de ouders en de absolute voorrang van Nederlandstaligen in Brussel. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

Mevrouw Fientje Moerman: Mijnheer de minister, dit is een interessant debat. Ik ben blij dat u de moed hebt om te zeggen dat u niet alles kunt oplossen. Op een bepaald moment moet aan de mensen worden duidelijk gemaakt dat op hun meest individuele keuze niet altijd

kan worden ingegaan. Het doet me ook plezier dat u het eens bent met de heer Gatz en mezelf dat we pragmatische oplossingen moeten nastreven. Ik vrees een beetje voor de oplossing die men zou kunnen uitdenken, waarbij wordt voorbijgegaan aan de nu bestaande voorrangstellingen en het GOK-decreet en waarbij men de keuze van de mensen voor een school zou gaan regelen. Ik ben voorstander van voorrangregels om gelijke kansen te waarborgen maar ik ben tegen oplossingen waarbij wordt getracht om voor de ouders te bepalen wat de beste schoolkeuze is.

De heer Paul Delva: Een school van 600 leerlingen kan in het geval van 60 bijkomende aanvragen niet worden opgeblazen tot een school met 660 plaatsen. In dat geval is het onze taak om blijvend te zoeken naar een oplossing voor de Nederlandstaligen binnen die groep van 60, zodat ze toch deel kunnen uitmaken van die eerste 600 leerlingen.

Sommige collega's relativeren het probleem. Wanneer echter mensen uit de rand of Nederlandstaligen uit Brussel heel bewust kiezen voor een Nederlandstalige school in Brussel, en toch in de kou blijven staan, dan is het onze plicht om voor die mensen een oplossing te zoeken.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Johan Deckmyn tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over het proefproject om Turkse les te geven in twee Gentse basisscholen

ACTUELE VRAAG van mevrouw Monique Moens tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over het proefproject om Turkse les te geven in twee Gentse basisscholen

ACTUELE VRAAG van mevrouw Monica Van Kerrebroeck tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over het proefproject om Turkse les te geven in twee Gentse basisscholen

De voorzitter: De heer Deckmyn heeft het woord.

De heer Johan Deckmyn: Mijnheer de minister, deze week liet de Gentse schepen van Onderwijs, de heer Coddens, weten dat er in Gent een proefproject zou

worden opgestart voor het verstrekken van lessen Turks aan leerlingen van Turkse origine. Het zou gaan over vier à acht uur les per week, wat ongetwijfeld ten koste zal gaan van de lessen Nederlands.

Mijnheer de minister, u liet weten dat u niet al te gelukkig was met dit initiatief. U liet er zich nogal kritisch over uit. Het project komt echter niet uit de lucht vallen. Het heeft een voorgeschiedenis. De vorige Gentse schepen van Onderwijs, mevrouw Van den Bossche, en haar opvolger, de heer Coddens, hebben al meermaals proefballonnetjes in die richting opgelaten. Uiteindelijk wordt dit project nu gelanceerd.

Mijnheer de minister, in Nederland werden dergelijke projecten al uitgetoet. Men is er echter volledig van afgestapt. In de jaren negentig bleek dat dit project geen kans op slagen had. Het werd afgevoerd omdat het een nefaste invloed had op de leerkwaliteit en op de integratie van de betrokken leerlingen.

Blijkbaar wordt wat in Nederland is afgevoerd, nu in Gent ingevoerd. Daar werd opnieuw het warm water uitgevonden. Het wordt er bovendien nog als revolutionair bestempeld.

Een dergelijk project schept een precedent. Wat gebeurt er bijvoorbeeld met allochtone leerlingen uit andere taalgemeenschappen? En nog belangrijker, strookt dit alles wel met de vigerende taalwetgeving? Een punt dat voor u nog belangrijker zou moeten zijn, is of dit alles wel strookt met het beleid dat door de Vlaamse Regering wordt gevoerd inzake onderwijs en inburgering.

Het Vlaams Blok, excuseer, het Vlaams Belang blijft zich sterk verzetten tegen dit initiatief.

Minister Frank Vandenbroucke: Waar het hart van vol is, loopt de mond van over. *(Gelach)*

De heer Johan Deckmyn: Inderdaad.

Mijnheer de minister, wat is uw standpunt ter zake? Strookt dit wel met de vigerende taalwetgeving?

U zou vandaag overleg plegen met de Gentse schepen van Onderwijs. Indien dat het geval is, zult u zich wel kritisch hebben opgesteld. Heeft het overleg al plaatsgevonden? Indien ja, wat zijn dan de resultaten?

Worden in Vlaanderen nog andere soortgelijke projecten gepland?

De voorzitter: Mevrouw Moens heeft het woord.

Mevrouw Monique Moens: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, de heer Deckmyn heeft al heel wat zaken gezegd die ik ook wilde aanhalen. *(Gelach)*

Iedereen zal wel hebben gelezen dat de Gentse schepen van Onderwijs, de heer Coddens, vanaf volgend schooljaar een experiment wil lanceren in het eerste en tweede leerjaar van twee Gentse scholen. Jonge kinderen zouden gedurende een achttal uren in het Turks onderwezen worden.

Mijnheer de minister, volgens de Gentse schepen en diverse taalspecialisten zouden deze lessen de verwerking van het Nederlands bevorderen. De schepen van Onderwijs zou me dat eens moeten uitleggen. Ik begrijp dat niet goed.

Het experiment voldoet niet aan de taalwetgeving. De taalwetgeving bepaalt dat in een Nederlandstalig gebied het Nederlands gebruikt moet worden. De tweede landstaal – in het Nederlandstalig gebied is dat het Frans – mag vanaf het vijfde of zesde leerjaar worden gegeven. In het vijfde leerjaar mag er een drietal uur per week in die taal onderwezen worden.

Ik begrijp niet goed wat de Gentse schepen hiermee wil bereiken.

Mijnheer de minister, u hebt zich in de pers zeer kritisch over dit project uitgelaten. U hebt aangekondigd dat u vandaag een onderhoud met de bewuste schepen zou hebben. Heeft dit overleg reeds plaatsgevonden? Zo ja, wat hebt u, samen met de schepen, besloten? Zo neen, bent u van plan alsnog overleg met de Gentse schepen te plegen?

De voorzitter: Mevrouw Van Kerrebroeck heeft het woord.

Mevrouw Monica Van Kerrebroeck: Mevrouw de voorzitter, aangezien de twee voorgaande sprekers me het geven van een inleiding hebben bespaard, kan ik onmiddellijk van wal steken.

Op 26 oktober 2006 heb ik de minister een aantal vragen over dergelijke experimenten gesteld. Hij heeft toen naar zijn talennota verwezen. Ik heb die tekst eens nagelezen. In die nota staat niets over het onderwijs in de moedertaal, wat nu toch aan de orde is.

Wat het project in Gent betreft, lijkt de groep me niet al te best gekozen. Het Lucerna College is een school van en voor de Turkse gemeenschap. Het gaat hier om een zeer goede school, waar alles in het Nederlands verloopt. Kinderen die zich in hun moedertaal uitdrukken, worden zelfs gesanctioneerd. De taalvaardigheid van de Turkse kinderen valt niet te onderschatten. Aangezien deze kinderen zich vlot kunnen uitdrukken, lijkt de groep me niet te best gekozen.

Ik heb het moeilijk met de uitzonderlijke positie van die groep binnen de eigenlijke klasgroep. Die

klasgroep bestaat immers uit allerlei anderstaligen. Indien binnen de klasgroep een bepaalde groep wordt geselecteerd, vrees ik voor enige discriminatie. De klas bestaat niet enkel uit Turken, maar ook uit Kosovaren, Ghanezen en Marokkanen. Indien die klas wordt opgesplitst, vraag ik me af hoe het met die andere talen zit.

Ik heb het ook moeilijk met het geven van lessen in het Turks tijdens de reguliere lestijden. Op die manier wordt immers geknabbeld aan het aantal uren standaardtaal, het Nederlands, dat de kinderen moeten krijgen om de eindtermen voor het eerste en het tweede studiejaar te halen.

Mijnheer de minister, dit zijn mijn bezwaren. Ik weet dat u hier ook andere ideeën over hebt. Ik ben het volledig eens met uw stelling dat we de anderstaligen moeten stimuleren om hun kinderen zo vroeg mogelijk school te laten lopen. Op die manier komen ze immers vroeg in een talenbad terecht en kunnen ze de standaardtaal goed in zich opnemen. Een ander voorbeeld, dat ik overigens schitterend vind, is het initiatief dat de heer Voorhamme in Antwerpen heeft genomen. De scholen proberen na de lestijden extra lessen te geven. De ouders worden verzocht deze lessen bij te wonen. Op die manier kunnen ze de standaardtaal leren en kan een goede participatie van de ouders tot stand komen. Ze kunnen aan heel het schoolleven deelnemen.

Wat is uw houding ten aanzien van deze uitzonderings-situatie? Bent u van plan voor dergelijke experimenten in een bijkomende financiële input te voorzien? Zo ja, denk ik dat deze discussie nog vaak een vervolg zal krijgen.

De voorzitter: Minister Vandenbroucke heeft het woord.

Minister Frank Vandenbroucke: Mevrouw de voorzitter, het gaat hier om een zeer gecompliceerde discussie. Vaak spelen allerlei soorten argumenten een rol. Ik zal eerst even toelichten met welke bril we naar deze discussie kunnen kijken. Vervolgens zal ik een tweetal brillen opzetten.

De eerste reeks vragen betreft de wettelijkheid van de situatie. De tweede reeks vragen betreft de wenselijkheid van dit project. Het is mijn ervaring dat onder de waterlijn van discussies over de aanwezigheid van het Turks, het Arabisch of een andere taal in de basisschool vaak andere gevoeligheden een rol spelen. Wat mij betreft, mogen die gevoeligheden geen invloed op de argumentatie hebben.

Zo'n discussie gaat voor mij niet over de vraag of je nu al dan niet een signaal wil geven dat de taal die kinderen thuis spreken, ook een mooie taal is. Een leerkracht moet dat doen, wat die taal ook is. Je mag niet negatief staan tegenover een taal die kinderen thuis spreken en laat die maar eens klinken in de klas.

Het gaat ook niet over taalpolitiek in de betekenis van het promoveren van een taal. Ik beargumenteer deze kwestie vanuit een onderwijspolitiek en een onderwijslogica. Ik licht dit dadelijk toe. Ik kom eerst bij de wettelijkheid. We worden hier geregeerd door de onderwijstaalwet, en die zegt dat het Nederlands de taal is in onze scholen. We zijn wel in staat om binnen het homogeen Nederlandstalige taalgebied als Vlaamse Gemeenschap daar modaliteiten voor in te voeren. We kunnen aanpassingen doen aan de onderwijstaalwet. De onderwijssituatie is niet zo eenduidig. Ik geef een voorbeeld: artikel 43 van het decreet Basisonderwijs maakt talensensibilisering mogelijk van in de kleuterklas. Talensensibilisering kent u, mevrouw Moens. Als een kleutertje 'Frère Jacques' zingt, dan leert hij die klanken kennen. Dit is een voorbeeld van het Frans, maar het kan ook in andere talen. Dat is mogelijk van in de kleuterklas. Taalinitiatie is ook reeds mogelijk van in het begin van het basisonderwijs. Dat wordt mogelijk gemaakt door het decreet Basisonderwijs.

Er is ook Onderwijs in Eigen Taal en Cultuur (OETC) in onze regelgeving, maar dat is een beetje onduidelijker. De Gentenaars hebben me in een eerste overleg van deze morgen duidelijk gemaakt dat hun redenering zich op juridisch vlak veeleer zou situeren in OETC. OETC betekent dat men op een aantal plaatsen in Vlaanderen en Brussel vandaag lessen geeft in een andere taal. Is dat zo vreemd in onze regelgeving? Neen. Het Brusseldecreeet dat is goedgekeurd in april 2004 geeft een subsidie voor een vorm van OETC, namelijk het bicultureel onderwijs in Brussel. Dat voorstel van decreet werd ingediend door de leden Gatz, Idrissi, Ramon, De Cock, Grouwels en Van Nieuwenborgh. Artikel 6 van dat decreet heeft het over de vzw Werkgroep Immigratie en de ondersteuning van OETC. Dat zit dus gewoon in onze regelgeving. We moeten daar niet zo verbaasd over zijn.

Het decreet Basisonderwijs zegt uitdrukkelijk dat OETC niet gezien wordt als taalinitiatie. Dit staat in het decreet omdat taalinitiatie in de eerste plaats in het Frans moet. Dat verschilt van talensensibilisering waarover we niets zeggen qua taal. Een amendement van de heer Vanleenhove maakt dat duidelijk. Dit parlement heeft het GOK-decreet gewijzigd, wat daarnet al uitvoerig is besproken. Bij de wijziging van het GOK-decreet is ook gesproken over wat het betekent als een school vol is. Nadat een school vol is, is het toch nog mogelijk afwijkingen te hebben voor bepaalde leerlingen. Er kan dus een stoeltje bij worden gezet voor internationaal kinderen, kinderen die geplaatst zijn, kinderen verbonden aan buitengewoon onderwijs en ook voor OETC. Dat begrip zit dus in onze decreten. Voor de rest is het niet zeer duidelijk geregeld. Het is niet zo dat we zomaar kunnen zeggen dat dit vreemd en onwettelijk is. We kennen het, want het wordt in decreten vermeld. De basisregelgeving daarover is

echter niet bijzonder duidelijk. Als men in Gent iets wil doen met OETC, dan kunnen we moeilijk zeggen dat ze volkomen en overduidelijk onwettig zijn. Dat is niet zo eenvoudig.

Ik wil het nu even hebben over de wenselijkheid. Ik verwijs naar een colloquium voor Ons Erfdeel waar ik uitvoerig heb gesproken over een onderscheid dat ik maak.

Er is een onderscheid tussen de taalpolitieke logica – die is belangrijk, onder meer voor wat we in de rand rond Brussel doen – en de onderwijslogica. Mijn onderwijslogica zegt me wel dat een zeer grote klemtoon op taal nodig is. Taal is cruciaal voor de realisatie van gelijke kansen in het onderwijs. Ik ben een zelfverklaarde tegenstander van elk relativisme inzake taal en de noodzaak om het Nederlands goed te kennen.

Volgens mij begint het verhaal in de kleuterklas, dat verder moet worden opgebouwd in het lager onderwijs en op een goed niveau moet worden gebracht tegen het einde van het secundair onderwijs. Dat moet anders-talige kinderen de kans bieden om niet alleen successen op de arbeidsmarkt te boeken, maar vooral ook om door te stromen naar het hoger onderwijs, waarvoor men het academische Nederlands moet beheersen. Dat laatste is een van de grote actuele knelpunten.

Als u me vraagt of taal belangrijk is, dan zeg ik dat taal cruciaal is, en dan bedoel ik de taal van de klas, dus het Nederlands. Uit het overleg van deze ochtend heb ik onthouden dat die mensen zeggen dat hun doelstelling een goede beheersing van het Nederlands is. Dat is geruststellend. Ik ben wel bezorgd over wat ze zeggen, omdat ik vind dat ze nogal een grote hap nemen uit het curriculum om met een andere taal bezig te kunnen zijn. Dat is mijn eerste indruk. Die grote hap neemt mogelijkheden weg om een taalbad in het Nederlands aan te bieden. Ik heb hen gezegd dat ik daar bezorgd over ben.

Het overleg met de mensen van Gent is nog niet afgerond. Het was een eerste kennisname van wat ze precies willen doen. Ik heb hen alvast gezegd dat ik niet graag heb dat een grote hap wordt weggenomen uit de schooltijd – de enige tijd waarin de kinderen worden geconfronteerd met het Standaardnederlands. Ik heb hen gevraagd daarover na te denken. Ik zal dat overleg met hen voortzetten.

De heer Johan Deckmyn: Mijnheer de minister, ik dank u voor het antwoord. Taal is een middel tot integratie. Het Gentse initiatief staat daar mijns inziens haaks op. In Nederland heeft men dat al op die manier geprobeerd, met behulp van verschillende projecten. In een studie is aangetoond dat die projecten faliekant zijn afgelopen. Ze tonen aan dat die aanpak nefast is voor de leerkwaliteit, maar ook voor de integratie van allochtone leerlingen.

U bekijkt de zaak door twee brillen: die van de wettelijkheid en die van de wenselijkheid. Ik zou de collega's eens willen uitnodigen om de toestand ook eens anders te bekijken. Dit project past duidelijk in de stimulering van de multiculturele maatschappij. Er is een andere aanpak mogelijk: die van de integratie en de assimilatie, waarbij men alles inzet op de aanpassing van de leerlingen aan onze eigen waarden, taal en cultuur. Het Gentse project staat haaks op die laatste visie.

Ik betwijfel dat er geen wettelijke problemen zouden rijzen. De taalwetgeving is toch duidelijk: het onderwijs in Vlaanderen moet in het Nederlands gebeuren. De minister heeft dat gerelativeerd aan de hand van allerlei voorbeelden over plaatsen waar het zo al gebeurt en waar men wat op welke manier doet. Zo verdrinkt men de vis. Ik ben alvast blij dat de minister erkent dat er ter zake niet veel duidelijkheid heerst. En ik ben ook blij uit zijn mond te vernemen dat taalpolitiek belangrijk is.

De finale doelstelling is een goede beheersing van het Nederlands. Dat is een belangrijk element van de aanpassing van vreemdelingen aan onze cultuur. Dat lost men niet op door lessen Turks in het onderwijs te geven. En dat is zeker zo als men, zoals de bedoeling is, dat gedurende vier tot acht uren per week wil doen. Dat zou een grote hap wegnemen uit het lessenpakket Nederlands.

Mevrouw Monique Moens: Ik dank de minister voor zijn antwoord. Ik hoor hem zeggen dat we aan de kinderen niets mogen zeggen wat hun thuistaal in een negatief daglicht zou stellen. Ik denk niet dat iemand dat hier heeft gezegd. Iedereen, of hij nu Marokkaan, Turk of Albanees is, heeft het recht op zijn eigen taal thuis. Daar kan niemand tegen zijn, maar er is wel een verschil met de onderwijstaal.

Het is toch wel bevorderend voor kinderen in Vlaanderen om zo vroeg mogelijk Nederlands te leren. Men ziet dat duidelijk in Nederlands-Frans taalgemengde gezinnen. Op zeer jonge leeftijd al kennen de kinderen beide talen. Het kan ook in het geval van Turkse ouders geen probleem zijn als de wil bij beide ouders aanwezig is. De kinderen zelf hebben er geen problemen mee.

Ik vraag me nog altijd af wat de minister zal doen mochten andere scholen in Vlaanderen met voorstellen komen om een achttal uren les te geven in het Arabisch, Pools of Albanees. De vraag is wat hij zal doen als andere taalgemeenschappen met hun eigen vraag afkomen.

Mevrouw Monica Van Kerrebroeck: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw genuanceerde antwoord, vooral als u het hebt over uw zorg om de lessen te geven tijdens de reguliere lestijden. Als men het uitrekent,

komt men aan een derde of iets minder van het aantal beschikbare schoollestijden. De hap is dus nogal groot.

Het gaat erom de kinderen de mogelijkheid te bieden hun onderwijstaak zo vlug mogelijk te kennen. In tegenstelling tot wat anderen hier hebben gezegd, heb ik de indruk dat de schepen van Gent wel degelijk de bedoeling heeft om mee te helpen aan een sterkere integratie. We zijn daar allemaal voorstander van en willen allemaal alle kansen aan de kinderen aanbieden.

De voorzitter: Mevrouw De Meulenaere heeft het woord.

Mevrouw Stern Demeulenaere: Ik dank de minister voor zijn positie over de verschillende aspecten. We kunnen niet ontkennen dat het onderwijs in de moedertaal ook belangrijk kan zijn als het om de overdracht van kennis gaat, zodat we ervan overtuigd kunnen zijn dat de leerlingen dat ook echt begrijpen. Dat moet gebeuren naast het onderwijs in het Nederlands, zodat ze maatschappelijk kunnen worden geïntegreerd.

Het gevaar bestaat dat er ook vraag is naar onderwijs in het Chinees of Spaans. Er is zo'n verscheidenheid aan talen die onder meer in de rand rond Brussel worden gesproken dat het organisatorisch moeilijk wordt om daar allemaal momenteel aan tegemoet te komen. Wat ik wel wil voorstellen, en dat kan naar aanleiding van het bezoek dat we met de commissie aan taalprojecten in Zuid-Afrika hebben afgelegd een interessante discussie opleveren, is om een gedachtewisseling in de commissie op te zetten over het onderwijs in verschillende talen.

De voorzitter: Mevrouw Temsamani heeft het woord.

Mevrouw Anissa Temsamani: Ik ben er samen met heel wat collega's van overtuigd dat de kennis van het Nederlands fundamenteel is voor emancipatie en integratie, maar men mag vooral niet gecrispeerd reageren op dit soort projecten. Ik wil even benadrukken dat het om een experiment gaat dat bovendien door de universiteit van Gent wordt ondersteund. We moeten het een kans geven, omdat ik denk dat alle middelen goed zijn om kinderen die een serieuze taalachterstand hebben, taalvaardig te maken. Het is een van de mogelijke methodes om te werken aan taalontwikkeling.

Het is niet mijn favoriete methode. Er zijn ook andere mogelijkheden, die daarnet al zijn aangehaald door enkele leden. Het is ook erg belangrijk dat ouders van schoolgaande kinderen heel snel hun verantwoordelijkheid opnemen, betrokken worden bij het onderwijs van hun kinderen en eventueel verplicht worden om Nederlands te leren. Er zijn nog andere methodes, zoals het meegeven van boeken en kranten door de scholen en het investeren in meer Nederlands.

De studies die we tot nu toe hebben gezien, zijn ook zeer uiteenlopend. Sommige mensen zijn voorstander van het

beter aanleren van de eigen taal om zo beter het Nederlands onder de knie te krijgen, anderen vinden dat er zeer snel met het Nederlands moet worden begonnen. Er is helemaal nog geen duidelijkheid over. We moeten dit experiment een eerlijke kans geven en daar dan onze conclusies uit trekken.

Mevrouw Demeulenaere, we hebben inderdaad in Zuid-Afrika projecten ter zake gezien, die trouwens ondersteund worden door Vlaanderen. We hebben daar eigenlijk een ander zicht gekregen op de situatie. Dat heeft ook mijn mening toch wel wat gewijzigd.

De voorzitter: De heer Tavernier heeft het woord.

De heer Jef Tavernier: Mevrouw de voorzitter, in de huidige situatie houden we vast aan Nederlands vanaf het begin voor iedereen. Als we kijken naar de groep allochtone leerlingen, dus leerlingen waarvan de moedertaal niet het Nederlands is, dan stellen we vast dat we niet de resultaten bereiken die we zouden willen bereiken. Die groep kampt met een serieuze achterstand.

Uit onderzoeken ter zake blijkt dat dit komt omdat de instructietaal, de onderwijstaal, niet overeenstemt met de moedertaal. Een aantal onderzoekers, in Zuid-Afrika, maar ook hier, zeggen dat we moeten beginnen met het gebruiken van de moedertaal als instructietaal, om dan geleidelijk eventueel over te schakelen naar de andere taal. Dat moet kunnen. Daarbij moet de doelstelling duidelijk zijn, namelijk integratie en het aanleren van het Nederlands. Dat betekent niet dat dit vanaf het eerste ogenblik moet gebeuren. We moeten die experimenten op zijn minst een kans geven en dit eigenlijk ook veel verder onderzoeken. Dan kan het geen argument zijn dat we dit niet kunnen doen voor alle groepen. Als we dit al kunnen doen voor de helft of drie vierde van de anders-taligen, dan kan dit een grote vooruitgang zijn. Laten we dus een bepaalde starheid verlaten, waarbij het dan meer gaat over taalpolitiek dan over onderwijslogica. De doelstelling is een grotere integratie en het aanleren van het Nederlands, zonder te blijven zitten in de starheid van het huidige systeem.

De voorzitter: Mevrouw Stevens heeft het woord.

Mevrouw Helga Stevens: Mevrouw de voorzitter, ik kan me volledig vinden in het antwoord van de minister. Mijnheer de minister, uw antwoord is heel genuanceerd. Ik ben zelf niet helemaal te spreken over het initiatief van de Gentse onderwijsschepen om te beginnen met lessen Turks voor allochtone kinderen.

Het argument dat het onderwijs in de moedertaal de kennis van het Nederlands zou bevorderen bij allochtone kinderen, moet worden genuanceerd. De minister heeft daarnet aangegeven dat veel allochtone kinderen enkel in contact met het Nederlands komen in een

schoolsituatie. Het is dus heel belangrijk om het gebruik van het Nederlands zo veel mogelijk te stimuleren binnen de schooluren. We zijn uiteraard niet tegen een initiatief om de algemene taalkennis en taalbeheersing te bevorderen bij allochtone kinderen, maar we moeten ons hierbij ook concentreren op hun ouders. Die hebben toch mee de verantwoordelijkheid om het gebruik van het Nederlands te stimuleren bij hun kinderen. Dat is belangrijk voor hun integratie later, en ook voor als ze hun studieloopbaan willen voortzetten.

Ik wil ook even verwijzen naar de ervaringen in Nederland. Daar was het meer dan een experiment. Het was een structureel gegeven, want men heeft het 35 jaar gehanteerd. Nadien vond men het niet meer opportuun om ermee voort te gaan, omdat de resultaten uitbleven. Nederland is er niet lichtzinnig mee omgesprongen. Ik denk dat we moeten leren uit de ervaringen in Nederland. Het is zeker niet de bedoeling dat we opnieuw het warm water gaan uitvinden.

Ik heb me ook afgevraagd of het niet dweilen is met de kraan open. Er zijn, zoals bij de eerste en de tweede generatie, ook bij de derde en de vierde generatie allochtone kinderen die problemen hebben met de kennis van het Nederlands. Daarom onze oproep, gesteund door vele schooldirecteuren om zo veel mogelijk en zo vroeg mogelijk de kinderen en zeker de kleuters het Nederlands te laten gebruiken.

Mijnheer de minister, net als u pleiten we ervoor om ook buiten de schooluren inspanningen te doen want de gewone schooluren zijn al zo beperkt en op die manier kunnen ouders er ook bij betrokken worden. Dan wordt het een win-winsituatie voor iedereen.

Minister Frank Vandenbroucke: Ik heb daar niets aan toe te voegen. Ik zal verder overleggen met de collega's uit Gent. U moet misschien een beetje wachten tot het overleg is afgerond.

De heer Johan Deckmyn: Mevrouw de voorzitter, men blijft hier vanuit bepaalde hoeken dit initiatief ondersteunen. Verschillende sprekers vinden dat dit project een kans moet krijgen. Maar als ik, net als mevrouw Stevens, verwijs naar de mislukte projecten in Nederland, krijg ik geen antwoord. Men wil niet leren uit die mislukte projecten en gaat zelf een nieuw experiment op gang brengen.

Wij zullen ons daar alleszins tegen blijven verzetten, niet alleen hier, maar ook in de Gentse gemeenteraad. Ik hoor dat de N-VA dat ook zal doen en hoop dat haar kartelpartner dat ook zal doen.

Mevrouw Monique Moens: Mevrouw de voorzitter, ik ben het eigenlijk niet helemaal eens met de collega van Groen!. Hij zegt dat het experiment het proberen waard

is maar enkel als men geen rekening moet houden met andere taalgemeenschappen. Ofwel doet men het voor alle taalgemeenschappen, als er vraag naar is, ofwel doet men het voor niemand. Als men nu in Gent het experiment mag uitvoeren, terwijl dat morgen in Leuven bijvoorbeeld misschien niet mag, dan vind ik dat niet correct.

Mijnheer de minister, ik had nog graag geweten wanneer u een besluit zult nemen.

De voorzitter: Mevrouw Moens, het debat is afgerond. Het kan eventueel worden voortgezet in de commissie.

Mevrouw Monica Van Kerrebroeck: Mijnheer Tavernier, we hebben samen een heel goed bezoek gebracht aan zeer goede experimenten in Zuid-Afrika. Daar valt zeker niets op af te keuren, zeker wat een bepaalde samenstelling van de commissie betrof.

De toestand is wel enigszins anders. Daar vertrekt men van een eigen nationale moedertaal. Er zijn elf nationale talen, dus dat is enigszins anders. Ik nodig u uit om in Gent de school in de Acaciastraat te bezoeken, waar 26 nationaliteiten aanwezig zijn.

Mijnheer de minister, u besteedt heel veel aandacht aan taalontwikkeling, vanaf de kleuterklas. Ik vraag nogmaals om voor alle kinderen aan taalontwikkeling te doen. Laat ons ervoor zorgen dat de kleuterklassen nog iets kleiner worden dan ze nu al zijn en dat er nog een sterkere omkadering komt. Dan ben ik ervan overtuigd dat taal de volgende jaren geen probleem meer zal zijn.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Jan Roegiers tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de recente militaire actie in de Gazastrook

De voorzitter: De heer Roegiers heeft het woord.

De heer Jan Roegiers: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, wie gisteren het laatavondjournaal heeft bekeken, zal samen met mij geschokt gezien hebben hoe een boreling van amper een maand oud 'gesneuveld' is in Gaza door verdwaalde Israëlische kogels. Het mag symptomatisch zijn voor de hardheid waarmee het Israëlische leger de afgelopen week in Gaza heeft toegeslagen met zijn militaire actie Hete Winter.

Collega's, niet langer dan een uur geleden kreeg ik een mailtje van iemand die had gemerkt dat ik deze vraag zou stellen. Hij zei dat hij de beelden in Gaza allang

gewoon is en er immuun tegen is geworden. Wat hij de laatste week had gezien, trof hem en vond hij onbegrijpelijk. Ook ik vind dit almaar onbegrijpelijker, en hopelijk velen met mij in dit parlement.

Ook de VN-mensenrechtencommissaris heeft nu eindelijk van zich laten horen en gezegd dat er een onderzoek in Gaza moet worden gevoerd naar de wijze waarop het Israëlische leger de burgerbevolking straft voor wandaden die een aantal mensen stellen. Laat me duidelijk zijn: de raketaanvallen vanuit Gaza naar Israël zijn onaanvaardbaar. Daarbij wil ik relativerend zeggen dat eergisteren bij één actie van het Israëlische leger meer mensen zijn overleden dan door raketaanvallen tijdens de laatste zeven jaar.

Mijnheer de minister, België is op dit ogenblik lid van de VN-Veiligheidsraad. Het is absoluut belangrijk dat u er bij uw federale collega op aandringt om steun toe te zeggen aan de VN-mensenrechtencommissaris om dat onderzoek effectief uit te voeren. Op Europees niveau hebben we een aantal hefboomen in handen, denk maar aan de nabuurschapsregeling en het associatieverdrag. Ik stel me de vraag of we ons niet de moeite moeten getroosten om vanuit Vlaanderen luidop vragen te stellen en eventueel te suggereren om dit 'on hold' te zetten.

Mijnheer de minister, ik kijk uit naar uw antwoord en ik hoop dat u begint met uw afschuw uit te drukken voor wat op dit ogenblik alweer in Gaza aan de hand is.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer Roegiers, ik deel het onbegrip voor wat in Gaza gebeurt en evenzeer de verontwaardiging daarover. Ik sluit me aan bij de internationale veroordeling. Secretaris-generaal van de VN Ban Ki-moon heeft dit veroordeeld, alsook de EU. Ik sluit me daarbij aan. Het antwoord van Israël – en niemand betwist dat Israël recht heeft op zelfverdediging – is disproportioneel en leidt tot enorm veel onschuldige burgerslachtoffers en wordt veroordeeld. De raketaanvallen van Hamas worden evenzeer veroordeeld.

Ik zal dat ook aan de Israëlische ambassadeur meedelen bij een ontmoeting die we binnenkort hebben. Ik wil ook de federale minister van Buitenlandse Zaken vragen om die houding kracht bij te zetten op twee vlakken. België moet volgens mij in de Veiligheidsraad steun verlenen aan het voorstel van de VN-commissaris voor de rechten van de mens die daarover een onafhankelijk onderzoek wil. Ik zal meteen vragen om al deze elementen mee in overweging te nemen op het moment dat de overeenkomsten met Israël aan bod komen. Volgens mijn informatie moet het associatieverdrag met Israël binnenkort geëvalueerd worden. Ik vind dat het gebrek aan vooruitgang in het vredesproces, of eigenlijk het stilstaan ervan, een overweging moet zijn. Ik heb er goede hoop op dat dit zal gebeuren omdat het EU-standpunt ter

zake altijd in die richting gaat, het zeer evenwichtig is en in lijn ligt met het Vlaamse standpunt. Ik zal het nogmaals vragen aan de federale minister van Buitenlandse Zaken.

De heer Jan Roegiers: Mijnheer de minister, ik wil u oprecht bedanken voor uw antwoord en ik kijk uit naar resultaten.

Ik vind dat de inspanningen die u doet en die de internationale gemeenschap doet, moeten worden voortgezet. Laat daar absoluut geen twijfel over bestaan. Maar ik stel al enkele jaren vast dat de Israëlische regering die vierkant naast zich neerlegt. Ik stel me de vraag – en dit is ten persoonlijke titel – of we niet, vanuit het middenveld en alle regeringen, stilaan moeten nadenken over een sportieve, culturele en academische boycot van het land, wat we destijds ook met Zuid-Afrika hebben gedaan. Ik vrees dat dit de enige taal is die de Israëlische overheid zal begrijpen.

De voorzitter: De heer De Loor heeft het woord.

De heer Kurt De Loor: Mijnheer de minister, mevrouw de voorzitter, geachte collega's, ik ben van oordeel dat de Palestijnse raketaanvallen op het zuiden van Israël niet goed te praten zijn, maar het geeft Israël absoluut niet het recht om alle regels van het internationaal recht met voeten te treden.

Ik ondersteun dan ook de vraag van de heer Roegiers om er samen met de minister van Buitenlandse Zaken bij de Europese partners op aan te dringen om het Associatieakkoord met Israël op te schorten. Maar ik zou nog een stapje verder willen gaan. Kunt u, samen met minister Ceysens die verantwoordelijk is voor de wapenvergunningen in Vlaanderen, geen embargo afkondigen dat de invoer uit en de uitvoer naar Israël raakt, zolang de Israëlische oorlogs- en bezettingspolitiek aanhoudt?

De voorzitter: De heer Daems heeft het woord.

De heer Rudi Daems: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, het zal u niet verbazen dat onze fractie de enorme verontwaardiging deelt die de heer Roegiers daarnet heeft verwoord.

Het is inderdaad misschien nodig een stap verder te zetten. De halsstarrigheid waarmee Israël al jaren verder doet, is onduidelijk. Er moet meer zijn dan alleen maar een politiek gebaar in de vorm van een gesprek met de ambassadeur.

Naar aanleiding van het recente geweld hebben wij een voorstel van resolutie ingediend. Wij willen vragen om die spoedig te behandelen en zo een krachtig signaal te geven aan de Israëlische regering, maar ook aan de federale regering om van haar positie in de VN-Veiligheidsraad gebruik te maken om iets meer te doen dan wat ze vandaag doet.

Minister Geert Bourgeois: Ik denk dat ik duidelijk geantwoord heb op de vragen van de heer Roegiers. Hij heeft ook zijn persoonlijke opinie uitgesproken, die natuurlijk geen regeringsstandpunt is en waarop ik niet kan ingaan.

In elk geval is het mijn overtuiging dat het tijd wordt dat de internationale gemeenschap – en dat hebben noch Vlaanderen noch België in handen – meer kracht bijzet om te komen tot een fundamentele vredesoplossing die alleen uit een tweestatenoplossing kan bestaan. De EU heeft een vredesrol te vervullen in de wereld, beschikt over moreel gezag en kan genoeg handelsgewicht in de schaal werpen. De evaluatie van het Associatieakkoord kan een uitgelezen moment zijn om dit te doen.

Ik zal een initiatief nemen en contact opnemen met de federale minister van Buitenlandse Zaken om dit aan te kaarten in de VN-Veiligheidsraad en bij de EU. Ikzelf zal het erover hebben als ik de nieuwe Israëliische ambassadeur spreek, want het is belangrijk dat Israël zoveel mogelijk signalen krijgt.

De heer Jan Roegiers: Bedankt voor uw antwoord, mijnheer de minister. Ik besef dat Vlaanderen een kleine speler in de wereld is, maar elk signaal is belangrijk en op dat vlak hebt u weinig aan de verbeelding overgelaten.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Jan Penris tot mevrouw Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen, over een door de minister aangekondigde rondetafelconferentie met de Vlaamse wegvervoerders inzake veiligheid op de weg

De voorzitter: De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris: Mevrouw de minister, vorige weekend hebt u geprobeerd nieuws te brengen. Op de lokale Antwerpse tv-zender deelde u mee dat u een rondetafelconferentie van de transportsector bijeen zou roepen. Dat nieuws is jammer genoeg niet doorgesijpeld naar de rest van de media. Ik vond uw uitspraken toch belangrijk genoeg om er u hier over ter verantwoording te roepen.

U hebt gezegd dat u in de loop van deze maand een rondetafelconferentie van de transportsector bijeen roept om met de sector van gedachten te wisselen over maatregelen die u zou kunnen nemen om de verkeersveiligheid te bevorderen. Wat dat betreft, zijn we allemaal medestanders van u. U hebt gezegd dat u dat doet in het kader van de nieuwe bevoegdheden die mogelijks op u

afkomen. Dat is nog geen verworven recht. We hopen dat we onder andere inzake controle meer bevoegdheden krijgen. U wilt met de sector overleggen over hoe u die nieuwe bevoegdheden ten goede kunt aanwenden. U concentreert zich daarbij vooral op de controles op het naleven van rust- en rijtijden, beladingsvoorwaarden enzovoort.

Da dag na uw uitspraken reageerde de transportsector op dezelfde zender met de mededeling dat ze u wel willen volgen en het goed vinden dat u de sector blijft controleren. Maar bijvoorbeeld voor de belading is de sector niet de enige verantwoordelijke. De sector vraagt of u ook eens kunt kijken naar wat de beladers zelf doen en mogelijks fout doen.

Het feit dat u een rondetafelconferentie plant, is politiek belangrijk genoeg om u vandaag te vragen naar uw bedoeling. Wie gaat u aan tafel uitnodigen? Vreest u niet dat uw uitspraken vorige zondag, die enkel de Vlaamse sector viseren, een smet werpen op de transportsector? Ik ben een beetje bezorgd. De vrachtwagenchauffeurs in Vlaanderen hebben bij sommige mensen geen al te beste naam. Voor sommigen zijn ze de cowboys van de weg: ze respecteren de wet niet en rijden er maar op los.

Ik heb een andere indruk. Ik weet dat heel wat Vlaamse transporteurs een heel groot verantwoordelijkheidsgevoel hebben en de regels die in Vlaanderen gelden nauwgezet naleven. Mevrouw de minister, het zijn dikwijls buitenlandse vrachtvervoerders die de cowboys van de weg zijn. Vanochtend zijn we in Antwerpen getroffen door twee nogal ernstige incidenten. Ik weet niet wie de veroorzaker was. Ik hoop dat er niet te veel materiële en nog minder lichamelijke schade te betreuren valt.

Uit de verkeersongevallenanalyses moeten we lessen trekken. Het zijn niet de Vlaamse wegvervoerders die we op de vingers moeten tikken. Het zijn niet de Vlaamse truckers die we in rondetafelconferenties op hun plichten moeten wijzen. Als we controlebevoegdheden krijgen van de federale overheid, moeten we die ten volle benutten. Maar in de eerste plaats moeten we de echte cowboys van de weg aanpakken, en dat zijn volgens mij de buitenlanders. U hebt misschien een andere mening. Die zouden we graag kennen.

De voorzitter: Minister Van Brempt heeft het woord.

Minister Kathleen Van Brempt: Mijnheer Penris, net doordat het idee van cowboys op de weg leeft, is de sector vragende partij voor bijkomende maatregelen op het vlak van verkeersveiligheid.

De rondetafelconferentie is al maanden in voorbereiding en is een uitvoering van het Vlaams Verkeersveilig-

heidsplan. De beslissing over de regionalisering van een deel van de bevoegdheden ter zake fietst daar doorheen. Dat is vanmorgen ook besproken op de interministeriële conferentie (IMC). Het zou te gek zijn om een rondetafel te organiseren en geen rekening te houden met de bevoegdheden die al overkomen. Het gaat om de concretisering van de initiatieven van het Vlaams Verkeersveiligheidsplan. Ik verwijs naar de veiligheidscultuur, naar de dodehoekproblematiek en de handhaving. Vergeet niet dat we op dat laatste punt al heel wat zelf kunnen doen.

De recente cijfers van de verkeersbarometer tonen een spectaculaire stijging van het aantal doden door ongevallen met vrachtvervoer, namelijk 16 percent in één jaar tijd. Ik denk dat iedereen dit probleem aanvoelt. Die zware tol is een objectief en een subjectief gegeven. Viseer ik daarmee de sector? Nee, natuurlijk niet! Hij is mee vragende partij voor bijkomende controles. Denk aan de overlading. Vrachtwagens die zich aan de regels willen houden – en het overgrote deel doet dat – rijden met een correcte belading. Wie dat niet doet, zorgt voor concurrentievervalsing, schade aan de weg en een negatieve invloed op de verkeersveiligheid. Voor een sector die voor het overgrote deel de regels wil respecteren, is de handhaving van groot belang. Dat is wat we met de sector willen afspreken.

Er komt dus een rondetafel met de werkgevers en werknemers in uitvoering van het Vlaams Verkeersveiligheidsplan. We zullen ook spreken over onze toekomstige bevoegdheden. De afspraak is dat er initiatieven komen die het verkeersveiligheidsbeleid verstevigen, specifiek voor het vrachtvervoer. Ik heb daarvoor in middelen voorzien.

De heer Jan Penris: Mevrouw de minister, aan welke concrete bijkomende maatregelen denkt u? U gaat toch niet met een lege agenda naar de conferentie? U hebt toch al ideeën? U gaat met een gewillige, enthousiaste sector spreken, wat zal uw inbreng zijn?

De voorzitter: De heer Koninckx heeft het woord.

De heer Flor Koninckx: Mijnheer Penris, ik ben blij met uw vraag. Deze middag werden de cijfers van de verkeersbarometer van december 2007 bekendgemaakt. Ze geven ons een overzicht van wat er op de weg aan de hand is. Ik trek daar belangrijke conclusies uit. Een eerste is dat we niet meer stagneren, maar in het afgelopen jaar stijgende cijfers hebben. Het is een zwakke stijging, maar we halen onze vooropgestelde doelstelling niet. Het is nu de derde keer dat ik aan de alarmbel trek. Binnen 30 dagen zullen we met de gecorrigeerde cijfers uitkomen op ongeveer 1080 doden, terwijl we onder de 1000 zouden moeten zitten.

Er staat in de resultaten van de verkeersbarometer een stukje over vrachtvervoer. Zoals de minister zei, stijgen

de ongevallen waar vrachtwagens bij betrokken zijn en slachtoffers vallen met bijna 17 percent. Nog veel opvallender is dat de stijging helemaal te wijten is aan ongevallen die in Vlaanderen gebeuren. Dat moeten we in het achterhoofd houden bij de nieuwe overdracht van bevoegdheden.

In Wallonië daalt het aantal ongevallen met vrachtwagens. We moeten in Vlaanderen, nu we misschien en hopelijk meer bevoegdheden krijgen, wat doen aan de pakkans. We mogen de Vlaamse transporteurs niet viseren. Het gros van die mensen leeft de regels na, maar zomaar stellen dat de buitenlanders de cowboys zijn, is ook niet waar. We moeten iedereen over dezelfde kam scheren en de mogelijkheden aangrijpen om buitenlanders evengoed te controleren en te sanctioneren als Vlamingen.

Mevrouw de minister, ik feliciteer u met het initiatief van de rondetafel. Als je maatregelen wilt nemen, moet je dat samen met de transportsector doen. Als we maatregelen kunnen voorstellen die gelden voor de hele transportsector en niet alleen voor de Vlaamse, maar wel in overleg met de Vlaamse transportsector, dan zal dat van alle kanten worden toegejuicht.

De voorzitter: De heer Van Aperen heeft het woord.

De heer Jul Van Aperen: Ik wil enkele zaken nuanceren. Cijfers zijn cijfers. In de commissie hebben we daar al heel lang om gevraagd. Ongevallen gebeuren, maar er is geen enkele statistiek die de oorzaak van een ongeval kan achterhalen. Voor we een sector zouden stigmatiseren, moeten we een ongevallenanalyse doen. Het is heel belangrijk om dat op te starten. Op dit moment hebben we dat nog niet. Daarmee kunnen we de verschillende oorzaken achterhalen.

Mevrouw de minister, ik ben blij dat u met de sector gaat praten. In het verleden werden dikwijls initiatieven genomen zonder de sector te contacteren. Daarna reageerde de sector, en dan was het te laat.

Inzake de handhaving wil ik toch vragen om extra aandacht te besteden aan de buitenlandse vervoerders. Vroeger vroeg men zich af waarom zoveel Vlamingen werden gecontroleerd en zo weinig buitenlanders. Dan kwam het antwoord dat men hen niet begreep, of dat ze geen geld bij zich hadden. Daar moeten we vanaf.

De Belgische en de Vlaamse sector zijn zeker geneigd om zich te houden aan de regels. Maar we moeten ook buitenlandse vervoerders controleren, die veelvuldig gebruik maken van ons wegennet.

Minister Kathleen Van Brempt: Ik ben het grotendeels eens met wat de sprekers hier ten berde brengen. Ik wil geen sector viseren. De sector is vragende

partij om initiatieven te nemen. De aanzet daartoe is ook te vinden in het verkeersveiligheidsplan. Ik verwijs naar het dodehoekprobleem. Dat is nog steeds belangrijk. Ik verwijs naar initiatieven die te maken hebben met een echte verkeersveiligheidscultuur in de ondernemingen.

Heel wat ondernemingen zijn daar al mee bezig. Ik zal nagaan welke aanzet wij kunnen geven om dat te ondersteunen. In elk geval zullen we initiatieven ontplooiën die te maken hebben met handhaving. Dat kunnen we vandaag al doen, los van de nieuwe bevoegdheden. Daar zullen we een aantal afspraken over maken.

De vraag naar de oorzaken is heel terecht. Vandaag stellen we een toename vast. Dat moeten we niet onder stoelen of banken steken. Deze morgen was er het IMC over verkeersveiligheid met alle ministers van de gewesten en gemeenschappen en van het federale niveau. We zijn volop bezig met het ontwikkelen van een kadernota. Een van de onderwerpen is onderzoek naar de oorzaken. Ons voorstel is om dat samen te doen met het BIVV en het Steunpunt Verkeersveiligheid.

Naast de naakte statistieken is er nood aan grondig onderzoek naar de effectieve oorzaken. Ook dat kan een insteek zijn. Een rondetafel is geen momentopname. We moeten daar de komende maanden en jaren voortdurend aan werken, maar het is nodig om iedereen uit de sector eens samen te brengen en er samen de schouders onder te zetten.

De heer Jan Penris: Mevrouw de minister, ik ben blij dat u proactief denkt in het regionaliseringsdossier. U bent een van de eersten die stelt dat we maar beter constructief kunnen omgaan met de nieuwe bevoegdheden die op ons afkomen. Ik hoop dat uw houding exemplarisch is voor de rest van dit huis. Ik neem me in elk geval voor om in de commissie voor Wonen de nieuwe uurbevoegdheden in dat perspectief te plaatsen.

Ik stel vast dat u de Vlaamse transportsector niet in negatieve zin viseert. Dat staat enigszins haaks op de mogelijke interpretatie van uw uitspraken in 'Wakker op Zondag'. Ik heb vandaag de bevestiging gekregen dat u de Vlaamse transportsector min of meer toegenege blijft en dat u alvast een open debat wilt aangaan met de sector.

Ik hoop dat we van dat open debat ook een verslag kunnen krijgen in de commissie voor Openbare Werken en Vervoer. Het mag immers geen debat achter gesloten deuren blijven. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Piet De Bruyn tot de heer Steven Vanackere, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de gebrekkige naleving van het verbod op tabaksverkoop aan -16-jarigen en de gevolgen voor het preventiebeleid

De voorzitter: De heer De Bruyn heeft het woord.

De heer Piet De Bruyn: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik ga een bekentenis doen: ik ben een niet-roker, ik heb nooit gerookt en ik ben bovendien een fervente antiroker. Ik weet dus niet uit eigen ervaring hoe moeilijk het is om te stoppen met roken, maar ik weet wel dat het zeer moeilijk is. Er zijn zonder enige twijfel collega's die daarvan kunnen getuigen.

Ik weet ook dat roken dodelijk is. Volgens de Wereldgezondheidsorganisatie zal het in 2030 zelfs wereldwijd de grootste doodsoorzaak zijn, voor de grote killers van vandaag zoals malaria en aids.

Gelukkig zijn we ons al vele decennia bewust van de gevaren die roken en passief roken met zich meebrengen. Er worden dan ook heel wat middelen en inspanningen gewijd aan een beleid ter preventie van roken en een beleid dat rokers helpt om te stoppen. Een bijzondere doelgroep daarbij vormen – heel terecht – de jongeren. Mijnheer de minister, ook u hebt in uw beleidsbrief maatregelen aangekondigd rond rookpreventie.

Dat er nood is aan preventie, blijkt eens te meer uit het experiment dat De Standaard deze week publiceerde, waarbij min-16-jarigen op pad werden gestuurd om tabak te kopen. Uit het experiment bleek dat, op een enkele uitzondering na, er niet één tabaksverkoopspunt was dat zelfs maar een poging ondernam om de tabaksverkoop aan min-16-jarigen te voorkomen, terwijl hier reeds jaren een verbod op rust. Mijnheer de minister, het resultaat van dat experiment verbaast mij niet, maar het ontstelt mij wel.

Vanuit de wijsheid dat voorkomen nog altijd beter is dan genezen en vanuit de oprechte bekommernis voor een gezondheidszorg die onze jongeren ten goede moet komen, wil ik u een aantal concrete vragen stellen. Bent u er zich van bewust dat het voor jongeren nog altijd veel te eenvoudig is om tabak te kopen, ook al zou dat wettelijk gezien niet mogen? Welke initiatieven nam u, binnen uw beleidsbevoegdheden, die gericht zijn op deze doelgroep? Acht u het wenselijk om die initiatieven bij te sturen na de publicatie van de artikelen in De Standaard?

Ik leg even de link naar het federale niveau, want we zitten helaas nog altijd met een verdeelde bevoegdheid inzake gezondheidszorg. Kwam de problematiek reeds ter sprake op de interministeriële conferentie Gezondheidszorg?

Kan het nationaal kankerplan waarvan sprake is hier een aanzet geven of een middel zijn? Bent u van plan om binnen wat u in uw beleidsbrief een gecoördineerde aanpak met alle actoren noemt, initiatieven te ontwikkelen met uw federale collega's?

De voorzitter: Minister Vanackere heeft het woord.

Minister Steven Vanackere: Ik ben zelf ook geen roker. De beste manier om te stoppen met roken is er nooit mee beginnen. Als twee niet-ervaringsdeskundigen moeten we erkennen dat het belangrijk is dat we zo veel mogelijk jongeren zover krijgen dat ze er nooit mee beginnen.

Ook niet roken moet een individuele verantwoordelijkheid zijn. Wanneer we het hebben over de problematiek van de tabaksverkoop, dan gaat het vooral over de individuele verantwoordelijkheid van ouders en sociale omgeving. Het is niet de bedoeling dat ons tabakcontradend beleid op de schouders van de handelaars rust.

In ons land is er een verbod op de verkoop van tabak aan min-16-jarigen dat blijkbaar bijzonder moeizaam wordt nageleefd en gecontroleerd. Ik ben het met u eens dat dit geen gemeenschapbevoegdheid is en dat dit probleem dus op het federale niveau moet worden aangekaart. De inspanningen die ik lever vanuit mijn bevoegdheid sluiten vooral aan bij de logica van de Gezondheidsconferentie over het middelengebruik die nog door mijn voorganger was georganiseerd. Het ging daarbij over het gebruik van tabak, alcohol en drugs.

In het kader van de strijd tegen overmatig tabakgebruik was het streefdoel dat het gebruik van tabak voor min-15-jarigen zou afnemen met 25 procent. Vandaag rookt 14,2 procent van de min-15-jarigen. Dat is minder dan vroeger, maar nog altijd te veel. Dat percentage moet dus met 25 procent afnemen.

In het kader van het actieplan plan ik een aantal maatregelen. Ik wilde echter niet wachten op dat actieplan om al een projectoproep te lanceren. Daarbij wordt een bedrag van 875.000 euro ingezet voor de algemene problematiek. Iets meer dan de helft van dat bedrag zijn budgetten voor de strijd tegen het tabaksgebruik. Ik zal twee initiatieven toelichten.

Het eerste initiatief komt van het Vlaams Instituut voor Gezondheidspromotie. Dat wil de rookvrije speelplaatsen mee helpen organiseren. Het tweede initiatief is afkomstig van vzw De Sleutel die beschikt over een instrumentarium voor andere aspecten van overmatig middelengebruik. Het gaat dan over het aanleren van life skills aan jongeren. Zij moeten de kracht hebben om neen te zeggen tegen bepaalde dingen die hun gezondheid schaden.

Mijnheer De Bruyn, de interministeriële conferentie heeft nog niet vergaderd sinds het aantreden van de

nieuwe federale regering. Er is een bijeenkomst gepland voor 11 maart. Ik heb de werking van het tabaksfonds op de agenda van de conferentie geplaatst. Het is belangrijk dat iedereen binnen zijn bevoegdheid blijft. Ik zal dan ook blijven benadrukken dat preventie een bevoegdheid is van de gemeenschappen. Verder zal ik nagaan hoe de federale middelen van het tabaksfonds, die via een systeem van een euro tegen een euro, een hefboomeffect kunnen hebben op onze initiatieven, maximaal kunnen worden ingezet.

U hebt daarnet verwezen naar een 'Nationaal Kankerplan'. We hebben minister Onkelinx ervan kunnen overtuigen die term niet meer te gebruiken, maar te spreken van een federaal plan. Daarin moet duidelijk het voornemen om te werken met samenwerkingsakkoorden, waarbij iedereen getaxeerd wordt op zijn verantwoordelijkheid, gerespecteerd worden.

Ik zal mijn actieplan ook agenderen bij de Cel Gezondheidsbeleid Drugs. In die cel zetelen zowel de federale overheid als de gemeenschappen. Vandaag komen daar alleen de ministers van Volksgezondheid samen. Ik heb het gevoel dat de tabaksverkoop en, wat gisteren ook werd besproken, de alcoholverkoop, vaak niet alleen de ministers van Volksgezondheid maar ook andere beleidsverantwoordelijken aanbelangen. Ik denk dan aan de ministers van Financiën, van Middenstand of van Consumentenzaken. Ze zouden meer betrokken moeten worden bij de aanpak van het probleem om zo betere resultaten te boeken. Eenieder moet zijn verantwoordelijkheid opnemen.

Het is mijn bedoeling de Cel Gezondheidsbeleid Drugs zo snel mogelijk om te vormen tot een algemene cel, waarin ook de andere ministers zitting nemen.

De heer Piet De Bruyn: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw uitvoerig antwoord. U geeft daarmee aan dat uw bekommernis dezelfde is als de mijne. De Vlaamse overheid heeft een bepaalde bevoegdheid en verantwoordelijkheid. Ze moet die ten volle opnemen.

U hebt – terecht – verwezen naar de individuele verantwoordelijkheid, die uiteindelijk ook een belangrijk aspect vormt. Ik wil niet iedereen over dezelfde kam scheren. Toch heb ik een probleem met een deel van de verkopers in tabaksverkooppunten. Hun houding is dat als zij geen tabak verkopen, hun buurman het wel zal doen. Dat systeem is totaal verwerpelijk. Ook verkopers van tabak hebben de plicht om de bestaande wet na te leven, of ten minste een ernstige poging te leveren om dat te doen. Dat is helemaal niet hetzelfde als hun vragen politieagent te spelen. Daarnaast hebben ze vooral een ethische verplichting. Ze moeten goed beseffen dat tabak een erg verslavend en gevaarlijk product is. Bijgevolg mogen ze niet zonder meer hun verantwoordelijkheid afwentelen op iemand anders.

De voorzitter: Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen: Mijnheer de minister, mijnheer De Bruyn, ook ik heb nog nooit gerookt. Ik zal dus evenmin problemen hebben om het af te leren. Ik ben ook geen fervent tegenstander. Roken behoort tot de individuele vrijheid.

Ik maak me echter wel zorgen over het feit dat steeds meer jongeren op jongere leeftijd beginnen roken. Een paar weken geleden hebben we in de commissie ook nog een discussie gehad over het passief roken.

Mijnheer de minister, ik deel uw standpunt over het belang van de individuele verantwoordelijkheid van de jongeren. Hoe jonger ze zijn, hoe meer ze te zeggen willen hebben. Naast de rechten die ze opeisen, staan natuurlijk ook bepaalde plichten. Een van die plichten is leren nee te zeggen tegen een aantal 'verleidingen'. Daarnaast dragen natuurlijk ook de ouders en eenieder die betrokken is bij het opvoedingsproces een verantwoordelijkheid.

Ik maak me ernstig zorgen over de resultaten uit het onderzoek dat de aanleiding vormt van deze vraag. Ondanks het feit dat er sinds 2004 een verbod is ingesteld om aan jongeren beneden de zestien jaar tabak te verkopen, lappen de meeste verkopers die regeling aan hun laars. Dat komt natuurlijk omdat er weinig of geen controles worden uitgevoerd.

Mijnheer de minister, het verwonderde mij toch enigszins dat de preventied medewerkers argumenteerden dat een forse prijsverhoging de enige doeltreffende manier is om jongeren af te raden om te roken. Ik ben het niet eens met dat standpunt. De prijsverhogingen van de afgelopen jaren hebben geen enkel effect gehad. Wat is uw standpunt ter zake?

Mijnheer de minister, hoewel het uw bevoegdheid niet is, blijf ik er bovendien op aandringen dat u tijdens het overleg met de federaal bevoegde minister op meer controles op het verkoopverbod zou staan. Een gebrek aan regelmatige controles is een ernstige hinderpaal voor het goed ondersteund preventiebeleid dat u in Vlaanderen wilt voeren.

De voorzitter: Mevrouw De Wachter heeft het woord.

Mevrouw Else De Wachter: Mevrouw de voorzitter, in eerste instantie wil ik opmerken dat het spijtig is dat de heer De Bruyn gisteren niet langer in de commissie voor Welzijn kon blijven. Naar aanleiding van de discussie over de verkoop van alcohol aan jongeren is toen een belangrijk aspect van deze problematiek aan bod gekomen. Ik kan hem enkel vragen het verslag eens te lezen. *(Opmerkingen van de heer Piet De Bruyn en van minister Steven Vanackere)*

We hebben gisteren duidelijk verklaard dat het hier niet om een of-ofverhaal, maar om een en-enverhaal gaat. De minister heeft trouwens zelf al aangestipt dat deze problematiek op verschillende niveaus rijst. De federale overheid, de Vlaamse overheid en de lokale besturen dragen de verantwoordelijkheid voor bepaalde aspecten van het geheel.

We vinden het tevens belangrijk dat de minister onze bekommernissen tijdens de interministeriële conferentie ter sprake zou brengen. We streven naar een globale aanpak van de problematiek. Het gaat niet enkel om preventie- en sensibiliseringscampagnes met betrekking tot het gebruik van alcohol en van andere drugsgelateerde middelen. Controle op de naleving van de bestaande wetgeving moet eveneens mogelijk zijn. In die zin is het een en-enverhaal en geen of-ofverhaal.

Zoals hier al is gesteld, moeten we verder werk maken van de weerbaarheid van de jongeren. Deze bevoegdheid berust bij ons.

Minister Steven Vanackere: We kunnen concluderen dat het hoe dan ook een en-enverhaal is. We moeten zorgen voor een omgeving waarin zo weinig mogelijk actief en passief wordt gerookt. We dulden geen tabaksreclame. We leggen de verkoop van tabak aan banden. Tegelijkertijd trachten we de mensen te sensibiliseren. Op zich zal dit echter nooit een oplossing bieden.

Mevrouw Dillen, ik begrijp dat u, vanuit uw standpunt, dergelijke vragen stelt. Uw partij is van mening dat vele materies beter in dit parlement dan in een ander parlement zouden worden besproken. U hebt me naar mijn standpunt over de prijs en over de controles gevraagd. Zoals de heer De Bruyn al heeft opgemerkt, behoren die punten tot de federale bevoegdheden. De FOD Volksgezondheid moet hierop toezien. Ik heb hierover uiteraard een mening. Indien een federale overheid een regel instelt, heeft ze er ook belang bij dat die regel wordt nageleefd. Dat is trouwens ook mijn standpunt met betrekking tot de leeftijd voor de verkoop van alcohol. Indien de federale overheid zich engageert om de naleving te controleren, is dit in mijn ogen een goede maatregel.

Dit gremium is evenwel niet de juiste plek om te oordelen of de accijnsstijgingen van de voorbije jaren al dan niet effect hebben gesorteerd. Mij is gezegd dat die maatregelen wel effect hebben gehad. In tegenstelling tot wat u net hebt verklaard, neemt het aantal jonge mensen dat begint te roken al een aantal jaren af. Ik baseer me op de cijfers die de experts inzake tabakspreventie me hebben bezorgd. Er is een daling. Het debat moet evenwel in belangrijke mate op het federale bestuursniveau worden beslecht. Indien dit debat onze bevoegdheden beïnvloedt, zal ik zeker niet nalaten het onderwerp op de eerstvolgende interministeriële conferentie aan te kaarten.

Mevrouw Marijke Dillen: Mijnheer de minister, ik denk dat er een misverstand is ontstaan. Voor alle duidelijkheid, ik heb u niet naar uw standpunt over de prijsstijgingen gevraagd. De preventiemedewerkers hebben verklaard dat een prijsstijging het probleem niet zou oplossen, maar wel een belangrijke aanzet tot een oplossing zou vormen. De preventiemedewerkers vallen wel onder de Vlaamse bevoegdheden. Wat is uw mening over het standpunt dat de preventiemedewerkers hebben ingenomen?

Minister Steven Vanackere: Mevrouw Dillen, indien de preventiemedewerkers voldoende kunnen stofferen dat de doorgevoerde prijsstijgingen, in tegenstelling tot wat u net hebt verklaard, wel degelijk tot een daling van de tabaksverkoop in ons land hebben geleid en dat het uitblijven van verdere stijgingen een instrumenteel effect heeft, spelen ze hun rol als expert. In dat geval mogen ze zeker een oordeel vellen.

Wanneer we dit in het Vlaams Parlement bespreken, dan heb ik een beetje het gevoel dat we een discussie voeren over regelgeving die niet in dit parlement wordt beslecht, maar wel op het federale niveau. Een preventiewerker mag uiteraard zijn mening zeggen. Op de vraag of een verhoging van de tabaksprijs een effect zal hebben op de consumptie, ben ik als gedeeltelijk economisch geschoolde geneigd te denken dat dit wel eens zou kunnen. Ik heb daar vanuit mijn bevoegdheid geen andere grote oordelen over te vellen.

De heer Piet De Bruyn: Ik kan alleen maar hopen dat onze bekommernissen ertoe bijdragen dat op termijn steeds minder jongeren roken en steeds meer rokers beseffen dat ze een slecht voorbeeld geven. Hopelijk overwegen ze om te stoppen met roken. Er zijn genoeg initiatieven om hen daarin te steunen. Hoop doet leven!

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Jan Peumans tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de afschaffing van de zogenaamde Elia-heffing en de aanrekening van een recuperatie-Eliataks door de intercommunales

ACTUELE VRAAG van de heer Jef Tavernier tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de afschaffing van de zogenaamde Elia-heffing en de aanrekening van een recuperatie-Eliataks door de intercommunales

De voorzitter: De heer Peumans heeft het woord.

De heer Jan Peumans: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, dames en heren, wie op het woordje 'Eliataks' zou zoeken in de stukken van dit parlement, zou een hele lijst vinden. Het begint te lijken op een niet aflatende soap. Er zijn de voorbije dagen ook heel wat persberichten over verschenen. We hebben ook uw reactie gelezen in een persbericht op Belga van 29 februari. Ik stel vast dat zich nu iets nieuws heeft ontwikkeld waarvan iedereen uit de lucht valt. De CREG zegt dat dit niet kan, terwijl die blijkbaar in het verleden heeft gezegd dat het wel zo moest.

Ik vind Eliaheffing ook een verkeerd woord. Wie heeft dat eigenlijk uitgevonden? Het gaat erom dat gemeenten een compensatie krijgen voor het verlies dat ze lijden door de liberalisering van de energiemarkt. Plots wordt de factuur toch doorgerekend. In de ene krant lees ik dat dit zal duren tot 2010, in een andere tot eind dit jaar. We horen dus allerlei tegenstrijdige berichten. De consument voelt zich gepakt omdat de Vlaamse Regering de Eliaheffing bij besluit van november vorig jaar had afgeschaft. Er is geen eenduidige lijn te trekken in de berichtgeving. Mevrouw de minister, is dit wettelijk?

U zult misschien antwoorden dat u daar niets mee te maken hebt omdat dit een federale bevoegdheid is. Er is natuurlijk ook een andere invalshoek die betrekking heeft op het toezicht op de distributienetbeheerders, ofwel de zuivere of goede intercommunales en de gemengde intercommunales. Daar is de Vlaamse overheid wel bij betrokken. Kunt u uitleggen wat er aan de hand is? Is het gebeurde wettelijk? Is er overleg gepleegd? Hoe wordt de consument daarover ingelicht? Wat is de relatie tot de gemeenten? De gemeenten denken tweemaal te passeren langs de kassa. Via het lokaal pact zullen ze een compensatie krijgen voor de Eliaheffing en via de distributienetbeheerder zullen ze een hoger dividend krijgen dankzij deze inkomsten. Ik geloof echter niet in sprookjes en ik hoop dat uw antwoord genoeg duidelijkheid brengt.

De voorzitter: De heer Tavernier heeft het woord.

De heer Jef Tavernier: Mevrouw de voorzitter, ik wil niet meteen een onderscheid maken tussen goede en minder goede intercommunales. Ik heb de indruk dat ze allemaal de recuperatie-Eliataks willen heffen. Aan de consument is gezegd dat de Eliaheffing is afgeschaft. Gemeenten krijgen daar een compensatie voor vanuit de Vlaamse overheid. Waar staat die compensatie voor?

Is het mogelijk dat verschillende netbeheerders ook verschillende recuperatietarieven toepassen? Wat is het standpunt van de Vlaamse Regering? En wat is wettelijk, en wat niet?

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Ik dank u voor deze vragen. Zoals de heer Peumans het zei, is er in de pers al heel wat verschenen over Elia. Ik zal proberen wat duidelijkheid te scheppen, ook al hebben we zelf nog wel enkele vragen die ik vandaag niet kan beantwoorden.

U weet allemaal dat een tijdje geleden de gemeenten een pak inkomsten hebben gederfd ten gevolge van de liberalisering van de energiemarkt. Ze ontvangen minder dividenden. De toenmalige overheid heeft daarom beslist de gemeenten op een of andere manier te vergoeden. Daartoe is de Eliataks in het leven geroepen. Die moet worden betaald door de gezinnen en de bedrijven. In de programmawet is duidelijk bepaald wat die Eliataks precies inhoudt, onder meer wie wat betaalt. Een van de zaken die daarin staan, is dat de taks degressief moet zijn.

Verder is in de mogelijkheid voorzien dat de gewesten vrijstellingen voor die taks kunnen geven. De Vlaamse Regering heeft eind 2007 daarvan gebruik gemaakt om een vrijstelling te geven, waardoor vanaf 1 januari 2008 geen Eliataks meer mag worden geheven. Die vrijstelling wordt gecompenseerd met een bedrag dat de Vlaamse overheid aan de gemeenten betaalt. De Eliataks spijsde het Eliafonds waaruit middelen naar de gemeenten werden overgeheveld, maar vandaag is er dus een vrijstelling.

De vergoedingen die vanaf medio 2004 aan de gemeenten zijn uitbetaald, konden nog niet uit het Eliafonds komen, want dat fonds was toen nog niet gespijsd. De effectieve bijdragen aan het fonds gebeuren pas veertien maanden later. Omdat het fonds in die tussenperiode leeg was, heeft de federale overheid beslist om de distributienetbeheerders te verplichten een voorschot te betalen waarmee het fonds dan moest worden gespijsd.

De vrijstelling van de Vlaamse overheid slaat op de Eliataks die men vanaf 2008 had kunnen innen. De distributienetbeheerders mogen geen taks meer heffen. De Vlaamse Regering heeft geen uitstaans met de afspraken die de federale overheid heeft gemaakt met de distributienetbeheerders over de modaliteiten waaronder het voorschot zou worden terugbetaald. Daarover zijn mij geen afspraken bekend. We weten daar eigenlijk niets van.

Ik weet alleen dat de programmawet van 20 juli 2006 de hefboom bevat. Daarin staan de twee “dozen”: de gewone taks en de mogelijkheid voor de federale minister om te voorzien in afspraken over de modaliteiten om dat voorschot van 100 miljoen terug te betalen. Het gaat dus om een probleem tussen de federale overheid en de distributienetbeheerders waar de Vlaamse Regering zich niet zal over uitspreken en waarin we trouwens geen betrokken partij zijn.

De heer Jan Peumans: Ik ben van de hand Gods geslagen. Een van de vragen gaat over de rol van de Vlaamse overheid tegenover de intercommunales en hun verhou-

ding met de distributienetbeheerders. Ik dacht dat u overall een soort van regeringscommissaris hebt die toezicht uitoefent. Er moet toch ergens zijn beslist om vanaf 1 januari 2008 de taks af te schaffen? Ik las in een e-mail van Siemat Energy dat wat op de factuur de Eliataks wordt genoemd, gewoon van de website is verwijderd. Er is dus een band met de gemeenten.

Ik heb de indruk dat het een begrotingstruc is geweest van de federale overheid om het gat van 100 miljoen euro in het desbetreffende begrotingsjaar dicht te rijden. Ik heb niet veel meer nieuws. Wie houdt zich bezig met de communicatie met de gemeenten en de consumenten? Is dat de federale overheid? Ik blijf op dat punt op mijn honger zitten.

De heer Jef Tavernier: Ik dank de minister voor haar antwoord. Ik leer eruit dat ze nog veel kan leren van haar federale collega's op het vlak van creatief begroten. Vroeger verkocht men gebouwen of werden pensioenfondsen overgenomen. Nu is er een nieuw instrument. De vraag blijft of de Vlaamse overheid een toezicht behoudt op de intercommunales. Wat doen de regeringscommissarissen? Kan men zomaar verschillende tarieven toepassen in de verschillende intercommunales? Wat heeft de Vlaamse overheid hierin te zeggen?

De voorzitter: De heer Strackx heeft het woord.

De heer Felix Strackx: Dit is een echt schoolvoorbeeld van de frustraties die men tegenkomt als men moet werken met verdeelde bevoegdheidspakketten over de federale en Vlaamse overheden. Men had twee weken geleden perfect de kans om het op de onderhandelingstafel te brengen. Men heeft het zelfs geen borlenootje waard gevonden. Men wordt er nu weer maar eens mee geconfronteerd. Dat gaat zo maar verder, iedere dag in dit parlement. Voortdurend botsen we op niet-homogene bevoegdheidspakketten. Zolang men daar niets aan wil doen, zitten we hier onze tijd te verliezen. Meer wil ik hier niet over zeggen.

De voorzitter: De heer Matthijs heeft het woord.

De heer Erik Matthijs: De minister heeft het bij het rechte eind. De gemeenten zouden de Eliaheffing ontvangen vanaf mei, juni 2004. Eind 2004 had men nog altijd niets ontvangen. De federale regering heeft toen in de programmawet ingeschreven dat zij een voorschot vroegen van de intercommunales zodat de gemeenten toch nog iets zouden kunnen inschrijven. De Vlaamse Regering compenseert nu de Eliaheffing en de gemeenten krijgen nu de bedragen. Wat nu nog wordt aangerekend door de elektriciteitleveranciers is gewoon de terugbetaling van het voorschot. Zoals de heer Peumans het stelt, het is een recuperatieheffing. De minister heeft het dus volledig bij het rechte eind.

De voorzitter: De heer Martens heeft het woord.

De heer Bart Martens: De voorschotten die de netbeheerders hebben betaald, waren geen vorm van creatief begroten of een begrotingstruc van de federale overheid. Het is er gekomen op vraag van de gemeenten. Het is goed dat het er nog is gekomen, want de Vlaamse minister bevoegd voor binnenlandse aangelegenheden had toen aan de Vlaamse gemeenten laten weten dat ze mochten rekenen op een tegemoetkoming van de Eliaheffing in het kader van de opmaak van hun begroting van dat jaar. Laat ons blij zijn dat het voorschot er effectief is gekomen.

Voorts is het iets te gemakkelijk te stellen dat we niets te maken hebben met het recupereren van dat voorschot. Het Vlaamse Gewest zetelt ook in het Overlegcomité met de federale overheid en legt samen de spelregels vast. Ik denk niet dat men deze hete aardappel zomaar naar de federale overheid kan doorschuiven.

Er moet een oplossing worden gevonden die niet ten koste gaat van de dividenden van de gemeenten, want de gemeenten hebben inderdaad al door de liberalisering van de markt voldoende dividenden en inkomsten verloren, maar het mag evenmin ten koste zijn van de consumptie.

De minister had een iets voorzichtiger aankondigingsbeleid kunnen voeren en niet met veel bombarie aankondigen dat vanaf 1 januari 2008 de Eliaheffing zou worden afgeschaft. Op dat ogenblik mag men dat niet maar gedeeltelijk afschaffen. Men moet dat dan hard kunnen maken. Ik denk dat u toen wist dat er voorschotten betaald waren die gerecupereerd zouden worden.

Als u ervan uitging dat deze niet gerecupereerd zouden worden, dan staat u eigenlijk toe dat de gemeenten alweer dividenden verliezen. Als de distributienetbeheerders niet de kans krijgen die voorschotten te recupereren, dan zit u weer in de zakken van de lokale besturen. Ik vind het iets te gemakkelijk te zeggen dat dit nu het probleem is van de federale overheid. Het omgekeerde vindt ook plaats: minister Magnette zegt dat dit het probleem van Vlaanderen is en dat hij nu geen juridische basis gaat leggen voor het recupereren van die voorschotten. De burger, de consument en de lokale besturen hebben er geen boodschap aan dat de zwartepiet van de ene overheid naar de andere wordt doorgespeeld. (*Applaus bij sp.a-spirit*)

Minister Hilde Crevits: Ik zal proberen zo duidelijk mogelijk te antwoorden, hoewel ik dacht al vrij duidelijk te zijn geweest. Het gaat hier over een tarifieringsprobleem. Er is een discussie gaande tussen de CREG en de distributienetbeheerders. Vlaanderen is niet bevoegd voor de tarifiering.

Mijnheer Martens, u hebt het bij het verkeerde eind. Eind november 2007 heeft Vlaanderen beslist de Eliataks af te

schaffen. In de programmawet van 27 december 2004 stond zeer duidelijk te lezen wat die bedragen waren. In november 2007 ging het over 2,50 euro per megawattuur. Vlaanderen heeft die taks afgeschaft. Vlaanderen heeft de gezinnen en bedrijven vrijgesteld en heeft beslist de gemeenten te compenseren. Dat is glashelder. Er is geen speld tussen te krijgen.

Wat de voorschotten betreft die destijds zijn betaald, dat is een afspraak die is gemaakt tussen de distributienetbeheerders en de federale overheid. U wijst erop dat minister Magnette stelt niet bereid te zijn om te voorzien in een grondslag daarvoor. Wel, ik heb die grondslag aangereikt.

In de programmawet van 20 juli 2006 staat in artikel 132 dat het de minister is die kan bepalen welke maatregelen moeten worden genomen “met het oog op de recuperatie van de door de distributienetbeheerders enerzijds en de leveranciers anderzijds geprefinancierde bijdrage”. Daarmee wil ik maar aantonen dat er een verschil is tussen de beslissing van de Vlaamse Regering om mensen vrij te stellen van de Eliataks en dat zelf te compenseren enerzijds en de voorschotten anderzijds. Dit is apart behandeld. Het is de federale minister die daarover een beslissing moet nemen. Met alle sympathie, maar Vlaanderen staat daar volkomen buiten. (*Applaus bij CD&V*)

De heer Jan Peumans: Mevrouw de minister, uw antwoord was erg overtuigend. Het is geen verwijt aan u, maar heel de commotie van de jongste weken wijst erop dat de communicatie allesbehalve duidelijk is geweest. Denken we maar aan een krant als De Tijd, die op de voorpagina berichtte dat er nog steeds een verdoken Eliaheffing wordt geheven. Andere kranten hebben dat bericht dan overgenomen. Men heeft dat voort uitgespit. Dat is geen staaltje van goed bestuur. Mijnheer Martens, het is dan iets te gemakkelijk om de hete aardappel door te spelen aan de Vlaamse Regering. De federale regering heeft wat dat betreft heel duidelijk boter op het hoofd.

De heer Jef Tavernier: Mevrouw de minister, uit uw antwoord blijkt duidelijk waar de verantwoordelijkheid ligt. Ik blijf erbij dat dit creatief begroten was. Daar is ook niets mis mee, want het was niet onwettelijk.

Ik vind niet dat de Vlaamse Regering daar niets mee te maken heeft. Ze heeft toch een bepaald toezicht en dergelijke. Als er verschillende tarieven zijn, dan rijst er toch wel een probleem. Ik vind dat niet kunnen. De Vlaamse Regering moet daar toch wel even naar kijken.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van mevrouw Else De Wachter tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de verhoging van de voorschotten op de energiefactuur door Electrabel

De voorzitter: Mevrouw De Wachter heeft het woord.

Mevrouw Else De Wachter: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, geachte leden, via de media hebben we moeten vernemen dat Electrabel een en ander heeft aangekondigd. Een negental maanden geleden stond ik samen met een aantal leden op deze tribune om aankondigingen die toch wel een beetje in dezelfde lijn lagen, aan te kaarten.

Mevrouw de minister, negen maanden later moeten we hier opnieuw vragen over stellen. Er is berekend dat gebruikers die door Electrabel beleverd zullen worden, in 2008 gemiddeld 300 euro meer zullen moeten betalen voor elektriciteit en gas. Electrabel geeft daarvoor als uitleg dat ze de prijzen dient aan te passen aan de internationale brandstofmarkt, met andere woorden aan de stijging van de olieprijs.

Mevrouw de minister, gebruikers die bij de vorige eindfactuur nog geld hebben teruggekregen, worden hier nu ook het slachtoffer van. Test-Aankoop heeft dat ook aangekaart en heeft vastgesteld dat Electrabel de voorschotfacturen enorm heeft doen toenemen, met gemiddeld 15 procent. Bij alle leveranciers zijn de prijzen gestegen, maar bij Electrabel ligt de stijging veel hoger dan bij de concurrenten. Test-Aankoop raadt de mensen aan om te onderhandelen over het contract of over te stappen naar een andere leverancier.

Mevrouw de minister, negen maanden geleden kaartte ik ook de problematiek aan, bij toenmalig minister Peeters, van de voorschotfacturen. Heel wat mensen kregen veel te hoge voorschotfacturen, en Electrabel toonde absoluut geen bereidheid om op een eenvoudige manier een oplossing te bieden. Helaas moeten we vandaag vaststellen dat Electrabel wel in staat is om automatisch de voorschotfacturen te verhogen.

De politiek van Electrabel is zeer duidelijk. Topman Hansen heeft begin dit jaar nog aangekondigd dat in 2008 de prijzen bevroren zouden worden. Nu stellen we vast dat voor de voorschotfacturen de prijzen enorm toenemen. Electrabel zal hieruit natuurlijk zeer serieuze winsten kunnen puren.

Er is in Vlaanderen nog zeer veel onduidelijkheid over de voorschottenregeling. Het akkoord-Van den Bossche voorziet in de mogelijkheid om de leverancier te vragen de voorschotfactuur aan te passen. Maar dat moet uitdrukkelijk worden gevraagd, en de leverancier moet dat motiveren. Het is een heel omslachtige procedure. Als

contracten worden afgesloten, heeft men bovendien vaak geen zicht op de regeling betreffende de voorschotten. De problematiek die we vandaag wensen aan te kaarten, is zeer ernstig.

Als men vandaag via de website van de VREG nagaat welke leverancier de beste is, komt men misschien wel bij de goedkoopste leverancier uit, maar misschien wel met de hoogste voorschotfacturen.

Mevrouw de minister, dat neemt niet weg dat we het er absoluut over eens zijn dat de voorschotfacturen belangrijk zijn en we niet wensen dat mensen voor een verrassing komen te staan bij de eindafrekening. Maar de voorschotfacturen moeten wel redelijk en realistisch zijn, en dat blijkt niet altijd het geval te zijn.

Mevrouw de minister, daarom doe ik een dringende oproep ervoor te zorgen dat er meer transparantie komt, vooral wat de voorschotregeling betreft. We moeten vandaag vaststellen dat er voor de leveranciersvergunningen nog geen duidelijkheid is over de facturatie en de voorschotfacturen. Er is het besluit van de Vlaamse Regering van juni 2001, waarbij het mijns inziens mogelijk moet zijn om voorwaarden over de voorschotfactuur te koppelen aan het al dan niet afleveren van de leveringsvergunning.

Ik wil ook aankaarten dat het heel belangrijk is dat de meterstanden op geregelde basis opgemeten worden. Nu gebeurt dat in Vlaanderen tweejaarlijks. Het Brussels Hoofdstedelijke Gewest doet dat jaarlijks. Dat is zeer belangrijk voor het reële verbruik, maar ook voor de voorschotfacturen.

Mevrouw de minister, zult u de leveranciers verplichten of verzoeken om voor transparantie te zorgen over de manier waarop zij de voorschotten berekenen? De overheidsinstantie die de consument moet beschermen, is nu niet in staat om de consument duidelijkheid te geven, want men weet totaal niet op welke manier die voorschotten worden berekend. Bent u bereid om het besluit over de leveringsvergunningen in die zin aan te passen?

Bent u het idee genegen om de meterstanden op veel geregelder basis, bijvoorbeeld jaarlijks, op te meten? Zo kunnen we op een zeer correcte manier nagaan wat mensen reëel verbruiken en welke reële voorschotfacturen daartegenover staan.

Zou het mogelijk zijn om aan leveranciers intresten op te leggen, aan de hand van een bepaalde rentevoet, als zij voorschotten moeten terugbetalen?

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Mevrouw De Wachter, u kaart een pertinent probleem aan. Op uw eerste vraag

kan ik alvast positief antwoorden: ik heb de VREG gevraagd om het probleem van het aanrekenen van de voorschotten heel nauwkeurig te analyseren. Men mag daar niet lichtzinnig mee omspringen omdat men pas achteraf weet hoe nauwkeurig het allemaal is geweest. Veel hangt af van de weersomstandigheden tijdens de winter. Als er lage voorschotten worden aangerekend en er was een zware winter, dan kunnen gezinnen worden geconfronteerd met een hoge eindfactuur. Als je hoge voorschotten aanrekenet en het was een zachte winter, dan kom je al gauw tot een overschot.

Als zou blijken dat er systematisch te hoge voorschotten worden aangerekend met als bedoeling cash inkomsten te krijgen die pas achteraf moeten worden terugbetaald zonder interesten, is dat totaal onaanvaardbaar. Sta me toe dat even van naderbij te laten bekijken door de VREG en tegelijkertijd de suggestie mee te nemen over de mogelijkheid of er al dan niet een interestvoet moet worden gekoppeld aan de terugbetaling. De interest is echter een verhaal dat in twee richtingen gaat, en zou ook gelden voor wie te weinig heeft betaald. Ik wil dit laten onderzoeken. Eerst moeten we nagaan of er een probleem is en wat de omvang ervan is.

Bij het systematisch jaarlijks laten controleren aan huis, heb ik wat reserves. We stellen vast dat het systeem van de tweejaarlijkse manuele controle, met in het tussenjaar de controle per kaart waarop de klant de cijfers invult, vrij goed werkt. Beschermde klanten kunnen nu vragen om jaarlijks iemand te laten langskomen. Mochten we systematisch elk jaar controleren, dan zou dat een impact hebben van 15 tot 20 miljoen euro, enkel voor de organisatie en de realisatie ervan. Dat wordt dan opnieuw doorgerekend in de distributienettarieven. We moeten dus zeer goed afwegen of het wel nodig is dat te doen, vooral omdat we zien dat, als er bij het invullen van de kaarten grove onregelmatigheden worden vastgesteld, de mensen al worden gecontacteerd om te zien of er geen fouten inzitten.

Uw eerste twee vragen neem ik in elk geval mee.

Mevrouw Else De Wachter: Mevrouw de minister, ik dank u voor het antwoord, zeker voor het feit dat u bereid bent dit mee te nemen. We zullen dat verder opvolgen. In de commissie voor Energiearmoede zal dit zeker nog aan bod komen.

Mevrouw de minister, laat me toe twee nuances te maken. Een voorschotfactuur of een factuur is inderdaad afhankelijk van heel wat factoren. Wat u zegt over de weersomstandigheden, wil ik toch nuanceren. Electrabel gebruikt dit altijd in de twee richtingen. Als wordt geopperd dat de voorschotfacturen veel te hoog zijn, zegt Electrabel dat ze erop rekent dat er een strenge winter komt. Omgekeerd zegt ze ook wanneer er geen strenge winter is, men er toch op voorbereid moet zijn.

U zegt dat de beschermde klanten de mogelijkheid hebben om jaarlijks de meter te laten opnemen, maar ze moeten dat wel vragen. We zouden ervoor moeten kunnen zorgen dat dit automatisch gebeurt. We moeten naar een vereenvoudiging, zowel wat betreft de voorschotfacturen om een redelijke verlaging te bekomen, als wat dit gegeven betreft.

Mevrouw de minister, het is ironisch dat Electrabel zegt dat het niet zo eenvoudig is voorschotfacturen aan te passen aan de reële situatie, maar anderzijds het heel gemakkelijk is om de voorschotfacturen automatisch te verhogen.

De voorzitter: Mevrouw De Lobel heeft het woord.

Mevrouw Hilde De Lobel: Het systeem van voorschotfacturen op zich staat niet ter discussie. Als we vandaag weten dat de energieprijzen erg zullen stijgen, is het een goed beleid van alle leveranciers om de voorschotfacturen te laten stijgen om de mensen niet voor te grote verrassingen te laten staan op het einde van het jaar.

Maar uit vergelijkingen – en ook Test-Aankoop zegt dit – blijkt dat Electrabel er toch met een iets grovere borstel door gaat. Test-Aankoop raadt dan ook aan na te gaan of je niet beter verandert van leverancier. Dat is een goede raad, maar veel mensen – vaak sociaal zwakkeren – kijken op tegen al die rompslomp en blijven bij hun leverancier.

Electrabel geeft drie redenen op voor de huidige zware verhoging van de voorschotfactuur die zwaarder is dan bij andere elektriciteitsleveranciers. Een eerste reden is het consumptieniveau van de klant. Mevrouw De Wachter heeft ook al aangehaald dat mensen die geld terugkregen, toch een hogere voorschotfactuur kregen. Dit klopt dus niet. De tweede reden is de gemiddelde temperatuur van de voorbije tien jaar. We worden alle dagen om de oren geslagen met stijgende temperaturen. Dat klopt dus ook niet. De derde reden is de prijsvoorspelling van het volgende jaar. De prijzen stijgen inderdaad, maar dat is voor alle leveranciers hetzelfde.

Ik zou dus de voorstellen willen steunen. Ik ben blij met uw belofte om na te gaan of het soms om misbruik gaat en dan een interestregeling te overwegen.

Minister Hilde Crevits: Ik heb de VREG gevraagd om de omvang van het probleem te bekijken en om na te gaan of het mogelijk is om via de leveringsvergunning verbeteringen aan te brengen en bij te sturen.

Hier wordt voorgesteld alsof het onmogelijk is om te onderhandelen met de leveranciers. Ik zou dat toch wat willen nuanceren. Mensen die bijvoorbeeld een energiezuinige investering doen, kunnen de maand nadien

al vragen om de voorschotten aan te passen. Er is dus wel onderhandelingsruimte. Maar ik laat het probleem bekijken.

Mevrouw Else De Wachter: Ik denk dat we het zeer goed moeten opvolgen. Een redelijke voorschotfactuur is een basis voor een goed beleid, maar een automatische enorme verhoging is wel iets anders. Ik wil u ook herinneren aan de uitspraken van de topman van Electrabel over het bevriezen van de prijzen in 2008. We moeten dus alert blijven en goed opvolgen wat er de volgende weken gebeurt.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ONTWERP VAN DECREET houdende de ontsluiting en de uitwisseling van informatie over ondergrondse kabels en leidingen

– 1487 (2007-2008) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de algemene bespreking is geopend.

De heer De Meyer, verslaggever, heeft het woord.

De heer Jos De Meyer: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister-president, dames ministers, geachte collega's, dit ontwerp van decreet werd op 14 februari 2008 in de commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie besproken.

In Vlaanderen liggen er ongeveer 62.000 kilometer wegen waarlangs minstens 500.000 kilometer ondergrondse kabels en leidingen liggen. Dat betekent dat er per meter weg ongeveer 8 meter nutsleiding aanwezig is. Per werkdag doen er zich gemiddeld meer dan 90 schadegevallen voor door graafwerkzaamheden.

Deze behoefte aan correcte en volledige leidinginformatie werd door de gasramp in Gellingen trouwens – spijtig genoeg – prominent op de politieke agenda geplaatst. De belangrijkste oorzaak van schade aan kabels en leidingen is de omslachtige manier waarop aannemers alle relevante informatie over kabels en leidingen moeten verzamelen. Het Kabel en Leiding Informatie Portaal, afgekort KLIP, zal het mogelijk maken om via één elektronische aanvraag de plannen te verkrijgen van alle beheerders die op de plaats van de geplande werken ondergrondse kabels en leidingen hebben liggen.

Enerzijds spreekt het voor zich dat het enkel kan als alle kabel- en leidingbeheerders betrokken zijn. Anderzijds

is het logisch dat de verplichting wordt opgelegd aan de uitvoerders van grondwerken om deze databank te raadplegen. Het voorliggende ontwerp van decreet zorgt voor de nodige regelingen hieromtrent.

De Raad van State stelde in zijn advies dat Vlaanderen mogelijk niet over alle nodige bevoegdheden beschikt. Voor gas en elektriciteit is slechts een fractie van de betreffende bevoegdheden niet Vlaams. Aanvullend beroept de minister zich op artikel 10 van de bijzondere wet. Dit artikel stelt dat de decreten rechtsbepalingen kunnen bevatten waarvoor ze niet bevoegd zijn voor zover deze bepalingen noodzakelijk zijn voor de uitoefening van hun bevoegdheid.

De toepassing van artikel 10 moet beantwoorden aan drie voorwaarden, die in dit geval geen problemen stellen. Een eerste voorwaarde is de strikte noodzakelijkheid, wat voor zich spreekt. Als het Informatieportaal niet alle kabels omvat, verdwijnt de kracht van het instrument. Een tweede voorwaarde is dat de weerslag op federale aangelegenheden beperkt moet zijn. Het is duidelijk dat het hier enkel gaat over informatievergaring en niet over normering of positionering van kabels. De derde voorwaarde is dat deze regelgeving een federale maatregel over dezelfde materie niet in de weg mag staan. Ook dit is geen probleem, een gedifferentieerde regeling blijft mogelijk. De artikelen en het ontwerp van decreet werden unaniem door de commissie aangenomen op 14 februari 2008.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Ik dank de verslaggever. Het debat in de commissie was zeer interessant. Ik heb enkele verduidelijkingen gegeven. Ik hoop dat het parlement dit kan goedkeuren.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Nee)*

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. *(Zie Parl. St. VI. Parl. 2006-07, nr. 1487/1).*

– *De artikelen 1 tot en met 21 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van mevrouw Annick De Ridder en de heren Carl Decaluwe, Flor Koninckx, Jan Peumans, Jul Van Aperen en Joris Vandenbroucke betreffende het voorzien in een opleiding voor begeleiders van uitzonderlijke transporten

– 1466 (2007-2008) – Nrs. 1 en 2

Bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de bespreking is geopend.

De heer Huybrechts, verslaggever, heeft het woord.

De heer Pieter Huybrechts: Ik verwijs naar het schriftelijke verslag.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie houden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van mevrouw Annick De Ridder en de heren Carl Decaluwe, Flor Koninckx, Jan Peumans, Marc van den Abeelen en Joris Vandenbroucke betreffende de aanleg van spitsstroken op autosnelwegen

– 1467 (2007-2008) – Nrs. 1 en 2

Bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de bespreking is geopend.

De heer de Kort, verslaggever, verwijst naar het schriftelijke verslag.

Vraagt iemand het woord? (*Neen*)

De bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie houden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Patrick Lachaert, Karlos Callens, Erik Matthijs, Jan Peumans, Bart Martens en Jos Bex betreffende de saneringsplicht voor afvalwater – 1504 (2007-2008) – Nrs. 1 tot 5

Bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de bespreking is geopend.

Mevrouw Rombouts, verslaggever, heeft het woord voor een mondeling verslag.

Mevrouw Tinne Rombouts: Voorzitter, collega's, na de stemming van dit voorstel van resolutie vorige week donderdag, heeft de commissie voor Leefmilieu beslist om mij mondeling verslag te laten uitbrengen over de bespreking ervan. Door die werkwijze kan sneller een signaal worden gegeven aan de Vlaamse Regering over de wijze waarop het beleid inzake de sanering van afvalwater verder moet worden uitgewerkt. Er beweegt momenteel immers heel wat, zowel op het terrein als op het beleidsvlak, en het is belangrijk dat het Vlaams Parlement met deze resolutie kort op de bal kan spelen.

Het voorstel van resolutie vloeit voort uit een reeks gedachtewisselingen en hoorzittingen die de commissie voor Leefmilieu organiseerde van november 2007 tot januari 2008 en waarin diverse belangrijke actoren van de watersector werden gehoord. Over deze hoorzittingen wordt verslag uitgebracht in het parlementair stuk 1537/1 van dit zittingsjaar.

Na deze gedachtewisselingen concludeerde de meerderheid al snel dat het technisch en financieel onmogelijk is om alle afvalwater tegen 2015 te saneren. Om een correcte planning te kunnen opmaken, is het volgens de indieners wenselijk een realistisch tijdschema aan te houden en de werkzaamheden ter uitvoering van de Europese richtlijn Stedelijk Afvalwater en de kader-richtlijn Water te spreiden over een ruimere periode.

Wat de inhoud betreft, heeft de heer Matthijs het voorstel van resolutie van de meerderheidsfracties, dat oorspronkelijk zestien vragen aan de Vlaamse Regering bevatte, toegelicht in de commissie. Ik zal me hier beperken tot een korte samenvatting van de aanbevelingen.

Gelet op de hoge kosten en de praktische haalbaarheid vragen de indieners om snel duidelijkheid te verschaffen over de exacte invulling van de Europese richtlijnen en op basis daarvan, in voorkomend geval, een uitzonderingstermijn voor het Vlaamse Gewest aan te vragen.

Een belangrijke aanbeveling, misschien wel de belangrijkste, is dat de indieners inzake de gemeentelijke saneringsplicht een zo identiek mogelijke financiële

behandeling vragen van alle burgers ongeacht de wijze van saneren: door een rioolwaterzuiveringsinstallatie (RWZI), door een kleinschalige waterzuiveringsinstallatie (KWZI) of door individuele behandeling van afvalwater (IBA). Dezelfde vraag geldt voor bedrijven die niet milieuvergunningplichtig zijn en 'met huishoudelijk afvalwater gelijkgesteld afvalwater' lozen.

Wat de burgers betreft, kan dit onder meer gebeuren door de plaatsing en exploitatie van de IBA's te incorporeren in de saneringsplicht van de drinkwatermaatschappijen en door de IBA-plichtigen via de eengemaakte waterfactuur een bijdrage te laten betalen die overeenkomt met de bijdrage betaald door de rioolzoekers.

Een andere in het oog springende aanbeveling is de vraag om het overnamepunt van de gewestelijke en gemeentelijke saneringsplicht voor elk project te wijzigen met inachtneming van het meest economische en meest ecologische rendement. De bedoeling is de gemeentelijke saneringsplicht met ongeveer 25 procent te verminderen. Dit betekent aanzienlijk minder financiële lasten voor de gemeenten en, zo hopen de indieners, een vluiggere realisatie van de Europese doelstellingen. De nv Aquafin zou derhalve de opdracht krijgen om ongeveer 25 procent van de overgenomen gemeentelijke saneringsplicht conform de huidige beheersovereenkomst uit te voeren.

Verder wordt gevraagd om nu zo snel mogelijk tot gebiedsdekkende uitvoeringsplannen te komen en de lokale actoren zo veel mogelijk financieel en administratief te ondersteunen in de realisatie daarvan. Nog andere aanbevelingen betreffen een financiële doorlichting en een handhavingskader voor de uitvoering van de gemeentelijke saneringsplicht.

Er worden inspanningen gevraagd voor de maximale afkoppeling en het hergebruik van hemelwater. Dit kan door een betere invulling van de openbaardienstverplichting van de drinkwatermaatschappijen, de invoering van een eventuele regulerende en vermijdbare heffing op verharde oppervlakken (die niet van het riool zijn afgekoppeld) en een betere handhaving van de afkoppelingsplicht.

Het decreetaal bepaalde toezicht op de watermaatschappijen moet worden ingevuld en een benchmark van hun kostenefficiëntie moet worden uitgevoerd. Wat de verschillende taken van Aquafin betreft, moeten rechter-en-partijsituaties worden vermeden.

Ik zal nu kort ingaan op enkele discussiepunten in de commissie. De heer Daems ziet goede en minder goede punten in het voorstel van resolutie. Het lid heeft vragen bij de aanbeveling dat de gelijke behandeling van burgers wat de saneringsplicht betreft, ook zou gelden voor bedrijven die 'met huishoudelijk afvalwater vergelijk-

baar afvalwater' lozen. De heer Daems betwijfelt of dit rechtvaardig is en conform het Europese beginsel van de kostenterugwinning.

De aanbeveling over het vragen van uitzonderingstermijnen op de Europese doelstellingen die in 2015 moeten worden bereikt, is volgens de heer Daems voorbarig. Er is volgens het lid bovendien geen uitzondering mogelijk voor de maatregelen die vallen onder de Europese richtlijn Stedelijk Afvalwater. Wat de kaderrichtlijn Water betreft, moet een uitzondering per waterlichaam worden aangevraagd. Daartoe ontbreken echter nog maatregelenprogramma's en een economische analyse. Het lid vraagt zich verder af of een uitzondering vragen wel raadzaam is wanneer nog een procedure van ingebrekestelling voor niet-naleving van de richtlijn Stedelijk Afvalwater loopt.

De heer Daems heeft begrip voor de financiële motieven voor het verschuiven van het overnamepunt tussen gemeentelijke en gewestelijke taken, maar vraagt zich af of die maatregel de waterkwaliteit wel ten goede zal komen. Heel wat RWZI's zijn nu al hydraulisch overbelast en sommige overstorten treden te veel in werking. Het lid vraagt of er andere dan financiële gronden zijn om het takenpakket van Aquafin uit te breiden. Waarom vragen de indieners niet meer middelen voor de gemeenten in functie van hun prestaties en meer stimulansen om de afkoppeling en infiltratie op privaat terrein te realiseren? Is daar geen grotere milieuwinst te verwachten?

De voorgestelde aanpak is nog steeds een aanpak van de monding naar de bron. De heer Daems vindt ook dat onvoldoende wordt aangedrongen op meer transparantie vanwege Aquafin, dat nu zijn levensduur aanzienlijk verlengd ziet.

Het lid vraagt dat eerst een onafhankelijk onderzoek zou worden verricht naar het meest wenselijke scenario voor de toekomstige waterzuivering in Vlaanderen. In afwachting van de resultaten van dat onderzoek moet de beheersovereenkomst van Aquafin worden gewijzigd door de opname van economische en ecologische resultaatsverbintenissen. De heer Daems vraagt zich ook af of de Vlaamse Milieumaatschappij in haar huidige vorm de taken van economische en ecologische regulator wel aankan.

De indieners van het voorstel van resolutie hebben in de commissie al geantwoord op de voornaamste bezwaren van de heer Daems, maar ik neem aan dat er nog meningsverschillen blijven bestaan.

De heer Martens antwoordde op de opmerkingen over de bedrijven dat de filosofie van het afvalstoffenbeleid met de notie 'met huishoudelijk afval vergelijkbaar bedrijfsafval' naar het afvalwaterbeleid wordt doorge-

trokken. Het gaat om een gelijke behandeling van kleinere bedrijven die niet milieuvergunningplichtig zijn en geen individuele saneringsplicht kregen opgelegd. De heer Matthijs geeft kantoorgebouwen als voorbeeld.

De heer Martens benadrukt ook namens de indieners dat het vanzelfsprekend is dat het verzoek om uitzonderingstermijnen toe te kennen, in voorkomend geval zal worden ingediend met inachtneming van alle Europese bepalingen ter zake. In de eerste aanbeveling wordt daarom al aangedrongen op het uitwerken van investeringsplannen om een economische analyse te kunnen maken. De dossiers moeten in eerste instantie grondig worden voorbereid om zicht te krijgen op de juiste investeringsopgave.

Wat het kostenaspect betreft, dringt het voorstel van resolutie aan op het invullen van het decretaal bepaalde toezicht op de drinkwatermaatschappijen en een benchmarking van de kosten voor het leveren van drinkwater en het vervullen van de saneringsplicht.

De heer Lachaert pleit voor een pragmatische benadering van het overnamepunt. Naast de financiële overwegingen is het volgens de heer Lachaert vooral een technische discussie. Aquafin heeft een zeer grote operationele knowhow verworven en kan in veel gevallen beter werk leveren dan de gemeenten. Over het algemeen zijn de RWZI's volgens het lid nog onderbenut. Het is logisch dat eerst zoveel mogelijk gezinnen op de collectoren worden aangesloten omdat daarmee de grootste milieuwinst kan worden geboekt. In het buitengebied kan de nadruk worden gelegd op afkoppeling. Het uitgangspunt is dat er een snellere uitvoering komt die voor iedereen betaalbaar is.

De heer Martens stelt dat door het uitbreiden van het werkingsgebied van Aquafin dit bedrijf nu zelf de hydraulische overbelasting kan aanpakken en parasitaire debieten kan afkoppelen. Aquafin kan niet langer de verantwoordelijkheid doorschuiven naar de gemeenten, en de gemeenten zelf krijgen meer ruimte om te investeren in het gemeentelijke niveau. Het lid benadrukt verder dat het vastleggen van het overnamepunt volgens de indieners moet gebeuren met inachtneming van het meest economische en meest ecologische rendement.

Wat de transparantie van Aquafin betreft, laten de indieners nog opmerken dat het bedrijf nu in handen is van het Vlaamse Gewest. In het voorstel van resolutie wordt aangedrongen op het onderscheiden van de decretaal opgelegde en de commerciële taak van Aquafin en het vermijden van rechter-en-partijsituaties. De heer Lachaert stelt dat aan dat laatste in de praktijk al gevolg werd gegeven.

Mevrouw Van den Eynde staat positief tegenover het verzoek om de uitvoeringstermijn te verlengen en de

poging om het prijskaartje van het geheel te berekenen. Positief is ook dat een flink deel van de lasten van de gemeenten naar het Vlaamse Gewest worden doorgeschoven. Een stapsgewijze aanpak is belangrijk zolang er geen duidelijk zicht is op de Best Beschikbare Technologie voor individuele zuivering. De fractie van mevrouw Van den Eynde zal in de commissie het voorstel van resolutie steunen omdat een gelijke behandeling wordt gevraagd van burgers die individueel moeten zuiveren en burgers die op riool lozen. De indieners streven ernaar dat de IBA-plichtigen dezelfde factuur moeten betalen als de rioolzoekers, en daar staat het Vlaams Belang achter.

De heer Bex wijst erop dat ongeveer een vierde van de berekende kosten van de gemeentelijke saneringsplicht, 6,9 miljard euro, door het gewest zal worden overgenomen. De rest zal nog altijd door de gemeenten moeten worden betaald. De burgers mogen zich dus nog aan een grote waterfactuur verwachten.

Zelf heb ik in de commissie al gezegd dat het voorstel van resolutie belangrijke stappen voorwaarts zet in de sanering van het afvalwater. Ik accentueerde vier punten. De aandacht voor realistische uitvoeringstermijnen is belangrijk. De gemeenten zijn nu hun planning aan het opmaken. Het is dus belangrijk dat hen tijdig een correct tijdspectief wordt geboden.

Een tweede belangrijke punt is dat alle burgers en gemeenten gelijk worden behandeld. Er wordt gevraagd om rekening te houden met de investeringen die al werden gedaan. Daarnaast vroeg ik nog eens expliciet de aandacht voor meer landelijke gemeenten die momenteel vaak met resterende kleinere vuilvrachten zitten. De soorten investering zullen misschien wel anders zijn, aangezien we ook verstandig moeten omgaan met het feit dat misschien niet de laatste, maar vooral de vuilste druppel moet worden gezuiverd. Die gemeenten mogen niet achteraan op de lijst verdwijnen.

Als derde punt is de ondersteuning voor de gemeente erg belangrijk en geeft het verschuiven van het overnamepunt meer ademruimte. Er wordt aan getwijfeld of Aquafin zijn taak goed zal invullen. Het is onze verantwoordelijkheid om erop toe te zien dat Aquafin zijn opdracht goed en correct uitvoert.

Ten slotte waardeer ik ook de aandacht die in het voorstel van resolutie gaat naar het afkoppelingsbeleid. Door de bespreking van de zoneringsplannen in de verschillende gemeenten had ik de indruk dat dit naar de achtergrond dreigde te verschuiven.

Een kritische bedenking is wel dat de discussies in de hoorzitting veel ruimer gestart zijn dan enkel over afvalwaterzuivering. In de resolutie is zo bijvoorbeeld de aanbeveling van de SERV over de kostenanalyse en

kostenterugwinning van de gehele watersector niet meer terug te vinden. Dit leek me een gemiste kans, aangezien ik en enkele andere leden van de commissie tijdens de hoorzitting de mening van de SERV zeker deelden. Dit is intussen rechtgezet middels een amendement. Dat is nu het achttiende punt van het voorstel van resolutie.

Zo komen we bij de amendementen die in de commissie werden besproken. De heer Daems diende negen amendementen in, die u kunt raadplegen in parlementair stuk 1504/2. Zoals al uit de discussie bleek, was er in de commissie geen steun voor de amendementen van de heer Daems over het schrappen van punt 2 van het laatste streepje over het vragen van uitzonderingstermijnen en het vervangen van punt 6 over het verschuiven van het overnamepunt. Ook op andere amendementen werd niet ingegaan, omdat de meerderheidsfracties van mening zijn dat de tekst al voldoende duidelijk is.

De amendementen van de heer Daems met de nummers 5, 6, 7 en 9 werden wel unaniem aangenomen. In punt 14 wordt nu gesteld dat concrete voorstellen moeten worden uitgewerkt om de kosten voor de zuivering van afvalwater te internaliseren. Die internalisering is een principe waarop de heer Bex vaak hamerde in de commissie en dat ook tijdens de hoorzittingen geregeld ter sprake kwam.

Door de aangenomen amendementen worden ook drie nieuwe aanbevelingen opgenomen. Zo wordt in het nieuwe punt 15, na hernummering, gevraagd om het ecologische en economische toezicht op de drinkwatermaatschappijen, Aquafin en de gemeentelijke rioolbeheerders verder te ontwikkelen en te versterken. Er moet worden nagegaan of er synergie mogelijk is met de toezichthouders en regulatoren voor andere nutsvoorzieningen.

In het nieuwe punt 18 wordt de Vlaamse Regering gevraagd een evaluatie te maken van de huidige financieringsinstrumenten in het licht van de verplichtingen en doelstellingen uit de kaderrichtlijn Water en richtlijn Stedelijk Afvalwater. Op basis daarvan moeten voorstellen worden ontwikkeld die resulteren in een planmatige, doordachte en transparante prijszetting en kostenstructuur voor de komende jaren. In punt 19 wordt aan de regering gevraagd om een objectief beoordelingskader te ontwikkelen voor het al dan niet aanleggen van gescheiden rioleringsystemen.

Tot slot wil ik nog even vermelden dat in de tekst, aangenomen door de commissie, nog een technische correctie werd aangebracht in punt 2 van het eerste streepje. De correctie betreft enkel de datum van de hoorzitting en de lijst van gehoorde. Het gewijzigde voorstel van resolutie werd in de commissie, met tien stemmen voor, unaniem aangenomen. (*Applaus*)

De voorzitter: Mevrouw Van den Eynde heeft het woord.

Mevrouw Marleen Van den Eynde: Mevrouw de voorzitter, collega's, het is hier al meermaals gezegd, maar het is nu eenmaal een feit dat de Europese regelgeving meer dan ooit een belangrijke factor is geworden in vele beleidsdomeinen in Vlaanderen, en zeker wat betreft Leefmilieu. Zo heeft ook de Europese kaderrichtlijn Water en de richtlijn Stedelijk Afvalwater ertoe geleid dat de Europese lidstaten, maar ook Vlaanderen, hun afvalwaterzuiveringsbeleid grondig zullen moeten bijsturen om aan de verplichtingen van de richtlijn te voldoen. Dat houdt in dat we tegen 2015 een goede oppervlaktewatertoestand en een goede grondwatertoestand moeten bereiken in onze Vlaamse waterlopen.

Dit is voor Vlaanderen een bijzonder zware opdracht. Door het ruimtelijkeordeningsbeleid of -wanbeleid, noem het zoals u wilt, is ons Vlaamse landschap enorm versnipperd, waardoor in een landelijk gebied een woning niet altijd kon worden aangesloten op het rioleringsstelsel. Bijgevolg wordt het huishoudelijke afvalwater geloosd in de naburige waterlopen, met alle gevolgen van dien voor de waterkwaliteit van de waterloop.

In de discussie over het tekort aan riolering in bepaalde gebieden stellen we vast dat in het verleden vele gemeentebesturen niet altijd even graag investeerden in ondergrondse projecten, omdat een mooi sportcentrum, prachtige speeltuinen of straten veel beter oogden en electoraal ook beter uitkwamen. Gelukkig is daar de laatste jaren een kentering in gekomen, en hebben vele gemeentebesturen begrepen dat er inspanningen nodig zijn om ons milieu te beschermen. Het talmende beleid heeft er in elk geval toe geleid dat er in vele gemeenten nog een grondige inhaalbeweging moet gebeuren.

De termijn waarbinnen Vlaanderen moet voldoen aan de Europese richtlijn komt met rasse schreden dichterbij. Vandaag rest ons nog een zevental jaren om een goed zuiveringsresultaat te krijgen. Er is dus nog veel werk aan de winkel, want in dit dossier is niet alleen door een aantal gemeentebesturen maar ook door de voormalige groene ministers te lang getalmd en zijn er vele kostbare jaren verloren gegaan.

We erkennen dat er de laatste jaren vooruitgang is geboekt. De zoneringsplannen werden verder uitgewerkt onder leiding van de VLM. Door deze zoneringsplannen werd uiteindelijk duidelijk welke woningen voorzien moeten worden van een individuele waterzuivering en welke woningen in de toekomst nog kunnen aansluiten op het rioleringsstelsel.

Na het plannen komt de periode van uitvoeren. Daar bestaat binnen de beleidsbrief 2008 nog heel wat onduidelijkheid over. Zo blijft de minister in de beleidsbrief heel vaag over het financiële luik, meer bepaald over de financiering van de IBA's.

De VVSG was echter wel duidelijk. Zij stelde voor dat de gemeentebesturen de IBA's zouden aankopen en onderhouden om zo het gelijkheidsbeginsel niet te overtreden. Volgens de VVSG betaalt een afgelegen woning evenveel voor een huisvuilzak als een woning in het centrum. Deze lijn moet ook doorgetrokken worden voor de afvoer en sanering van huishoudelijk afvalwater.

De overgrote meerderheid van de gemeenten zag dit voorstel van de VVSG niet zitten wegens financieel onhaalbaar. En zo werd de hete aardappel of met andere woorden de financiële last voor de aanleg van een individuele waterzuivering of IBA in veel gemeenten doorgeschoven naar de individuele burger. Voor ons is dat onaanvaardbaar.

Het Vlaams Belang heeft in de commissie meermaals laten blijken dat in dit dossier het gelijkheidsbeginsel niet uit het oog verloren mag worden. Daar mag niet aan getornd worden.

Via de samenwerkingsovereenkomst bestaat er een subsidiestelsel waardoor de individuele burger een subsidie kan ontvangen indien zijn gemeente het samenwerkingsakkoord ondertekend heeft. Maar dit subsidiestelsel was onvoldoende, want er bestaat geen enkele subsidie wanneer het gemeentebestuur de samenwerkingsovereenkomst niet ondertekend heeft. Voor het Vlaams Belang was het dan ook zeer duidelijk dat die hete aardappel of de factuur voor de IBA niet aan de individuele burger mocht worden voorgeschoteld.

Het zal u niet verbazen dat het Vlaams Belang positief staat tegenover dit voorstel. We zijn tevreden dat de meerderheid is tegemoetgekomen aan de opmerkingen van het Vlaams Belang. Het is een ultieme poging, mijnheer Matthijs, om het dossier over de waterzuivering te ontmijnen. Dat is misschien een zwaar woord. Wanneer we echter de burgers gelijk willen behandelen en vooruitgang willen boeken in de loodzware taak die ons nog te wachten staat, dan is een initiatief zoals dit noodzakelijk.

Naast het financiële luik van deze resolutie geven wij ook onze steun aan het uitstel dat bij Europa gevraagd moet worden voor het halen van de deadline. Het is volgens ons belangrijker om vol enthousiasme maar op een degelijke manier te werken aan het doel dan hals over kop te werken tegen de klok om de deadline te halen maar niet het kwalitatieve doel, meer bepaald een goede waterkwaliteit.

Dit voorstel van resolutie is een belangrijke aanzet om vooruitgang te boeken op het terrein en niet op papier. Ik hoop dat de minister dit voorstel van resolutie snel zal uitvoeren. Verder moet ook worden nagedacht over de noodzaak aan een communicatiebeleid. Sinds een aantal maanden worden in heel wat gemeenten infovergaderin-

gen gehouden, waarbij duidelijk werd gemaakt welke burgers zelf voor de waterzuivering moeten instaan en dus een IBA moeten plaatsen.

Diezelfde gemeenten hebben opnieuw een belangrijke taak om hun burgers ervan de hoogte brengen dat het gemeentebestuur en niet de individuele burger zal moeten instaan voor het plaatsen van de IBA en het onderhoud ervan, en dat voortaan dezelfde saneringsbijdrage zal geïnd worden als bij de medeburgers die wel zijn aangesloten op het rioleringsstelsel.

In ieder geval, wat ons betreft mag er zo snel mogelijk uitvoering worden gegeven aan dit voorstel van resolutie. We hopen alvast dat Vlaanderen vooruitgang zal boeken inzake een betere waterkwaliteit. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De heer Lachaert heeft het woord.

De heer Patrick Lachaert: Mevrouw de voorzitter, collega's, ik wil beginnen met de verslaggeefster te bedanken voor het omstandig verslag. Ik bedank ook de leden van de commissie voor het vele werk dat ze hebben geleverd, en de commissiesecretaris.

Wat voorligt, is een belangrijk voorstel van resolutie. We hebben vandaag heel wat gedebatteerd over onderwijs. Daarnaast zijn er echter nog andere beleidsdomeinen. In het voorstel van resolutie gaat het om 80 miljard Belgische frank, of 2 miljard euro aan uitgaven voor het gewest of de gemeenten.

Er is een objectieve doorlichting gebeurd van de saneringsplicht en de watersector. Op basis van diverse hoorzittingen hebben we vastgesteld dat het moeilijk zal zijn om in 2015 te voldoen aan de twee Europese richtlijnen. Dat is ook de reden waarom we aan de Vlaamse Regering vragen om een evaluatie door te voeren. We weten echter wat het resultaat zal zijn: het zal niet haalbaar zijn om de norm te halen.

Om een oplossing te bieden, moeten we een operationeel en een financieel kader creëren, zodat we kunnen voldoen aan de kaderrichtlijn Water en de richtlijn Stedelijk afvalwater. Misschien moeten we twee uitzonderingstermijnen van zes jaar vragen.

Bovendien is het uitgangspunt van het voorstel de gelijke behandeling. Het gaat daarbij om de saneringsplichtigen, de overheid en de financiering van de sanering.

Voor de gemeenten zal het financieel onmogelijk zijn om de gestelde datum te halen. Er is 6,9 miljard euro in het spel om de gemeentelijke taak in te vullen. Het gewest moet nu nog 0,9 miljard aanwenden om, via Aquafin, de gewestelijke taak te realiseren. Het budget daarvoor is beschikbaar. De gemeenten zullen daar echter niet in lukken.

Eén van de belangrijkste elementen uit het voorstel is dat ongeveer 25 percent van de gemeentelijke taak naar het gewest wordt overgedragen, zodat het gewest zowel voor de financiering als voor de uitvoering van de infrastructuur instaat. Dat is geen illusoir gegeven. Er is een aftoetsing gebeurd. U vindt de gegevens onder punt zes van het lokaal fiscaal pact. Daarin is een jaarlijks bedrag opgenomen van 100 miljoen euro over twintig jaar om die 25 percent van de gemeentelijke taak over te dragen naar het gewest.

We hebben het voorstel dus niet zomaar ingediend. We hebben het financiële plaatje bekeken. De collega's van de meerderheid weten dat er interkabinettenwerkgroepen (IKW's) gehouden zijn en dat de Vlaamse Regering zal besluiten om in 2008 al de eerste 100 miljoen euro te investeren.

Daarnaast moeten natuurlijk nog een hele reeks randvoorwaarden worden vervuld om deze taakstelling uit te voeren. Ik denk hierbij onder meer aan het handhavingskader. Geen enkele gemeente is happig om dit zelf op te stellen. Zo is het, bijvoorbeeld, mogelijk dat in een straat een nieuw gescheiden stelsel wordt aangelegd. Indien iedereen zijn vuil water achteraan in de beek laat stromen, moet het gemeentebestuur de mensen verplichten in een aansluiting aan de straatzijde te voorzien. Aangezien weinig meerderheden dit een politiek interessante aangelegenheid vinden, heeft de commissie geoordeeld dat we hiervoor best vanuit het Vlaamse Gewest een decretaal handhavingskader creëren. Dit kader moet het mogelijk maken in heel Vlaanderen objectief te werk te gaan.

Een ander element is de grote discussie over de IBA's. De IBA's spelen in het geheel van de sanering slechts een zeer ondergeschikte rol. In Vlaanderen gaat het in totaal om 40.000 tot 70.000 IBA's. Hoewel dit vanuit bepaalde hoek soms wordt beweerd, zijn die installaties zeker niet doorslaggevend om de bepalingen in de Europese richtlijn na te leven. De commissie heeft een oplossing voor de IBA's gevonden. De commissieleden zijn unaniem van mening dat de realisatie van de IBA's, wat ongeveer 6000 euro per IBA kost, en de exploitatie van de IBA's, wat per installatie jaarlijks ongeveer 300 euro kost, best op een eenvormige manier gebeurt en wordt gecontroleerd. Wie 6000 euro met 40.000 vermenigvuldigt, zal zien dat het hier om een vrij grote investering gaat. We moeten ervoor zorgen dat die investering niet teloorgaat of na een paar jaar zonder voorwerp wordt. Dit is één van de belangrijkste elementen van het voorstel van resolutie. We willen de watermaatschappijen met de realisatie en het onderhoud van de IBA's belasten.

Ik wil hier afronden. Ik bedank alle leden van de commissie voor het goede, verstandige en objectieve werk dat ze hebben verricht. Heel de commissie, meerderheid en oppositie, heeft dit voorstel van resolutie goedgekeurd. (*Applaus*)

De voorzitter: De heer Matthijs heeft het woord.

De heer Erik Matthijs: Mevrouw de voorzitter, eerst en vooral wil ik de verslaggeefster voor haar uitgebreid en duidelijk verslag en de commissievoorzitter voor het leiden van de commissiewerkzaamheden bedanken. Ik zal het hier kort houden en niet in herhaling vallen.

Nu de meeste steden en gemeenten een openbaar onderzoek hebben verricht en vervolgens hun zoneringsplan hebben besproken en goedgekeurd, wordt de door de waterzuiveringsproblematiek gestelde uitdaging duidelijk. De uitvoeringsplannen moeten worden opgemaakt. Die plannen moeten vermelden welke investeringen of vervangingsinvesteringen moeten gebeuren, een tijdschema of faseringsprogramma bevatten, prioriteiten aanduiden en de financiering bekijken.

Voor schijnbaar alle steden en gemeenten is het heel duidelijk welke enorme uitdaging de Europese richtlijn Stedelijk Afvalwater en vooral de kaderrichtlijn Water betekenen. Tegen 2015 moet ons oppervlakte- en grondwater van goede ecologische kwaliteit zijn. Eerst en vooral kunnen we vaststellen dat de bij de implementatie van de Europese richtlijn Stedelijk Afvalwater uit 1991 opgelopen achterstand ondertussen sterk is verminderd. Ingevolge de gerichte en pragmatische aanpak die tijdens deze legislatuur is gevolgd, is de toestand rechtgetrokken. Vorig jaar heeft Aquafin voor 190 miljoen euro aan projecten kunnen opstarten. Hierdoor zijn momenteel bijna alle aansluitingsverplichtingen in agglomeraties met meer dan 10.000 inwoners gerealiseerd. Het rioleringsnet moet echter nog verder worden uitgebouwd. Dit is hoofdzakelijk een taak van de steden en de gemeenten. De totale investering zou 6,9 miljard euro bedragen. Dit is financieel en operationeel bijzonder moeilijk haalbaar.

Om die reden hebben de meerderheidspartijen dit voorstel van resolutie ingediend. De commissie voor Openbare Werken heeft dit voorstel van resolutie unaniem goedgekeurd. Hoewel alle negentien punten in het voorstel van resolutie belangrijk zijn, som ik even onze voornaamste aandachtspunten op.

We vragen een inspanning van alle betrokken partners. Om een goede ecologische toestand van het oppervlaktewater tot stand te brengen, vragen we alle overheden, met name de gemeenten, de steden en het Vlaamse Gewest, de gezinnen, de landbouw en de industrie een inspanning te leveren.

We willen een strakke timing en planning voor de investeringsprogramma's. Dit moet leiden tot een ambitieus, maar realistisch maatregelenpakket. Dit pakket moet ons in staat stellen de Europese Commissie een verlenging van de implementatietermijn te vragen. Samen met de commissie Integraal Waterbeleid, moeten we die aanvraag goed onderbouwen en motiveren.

We vragen aan de Vlaamse Regering een duidelijke afbakening van de verantwoordelijkheden, waarbij het gewest in het vastleggen van het overnamepunt tussen gemeenten en steden enerzijds en het gewest anderzijds bijkomende investeringslasten opneemt zodat Aquafin ongeveer 25 percent van het investeringsvolume van steden en gemeenten overneemt. Op die manier worden de investeringen voor de gemeenten financieel haalbaar en betaalbaar.

In de uitvoeringsplannen moeten de noodzakelijke maatregelen op het vlak van riolering, afkoppeling, berging en infiltratie van regenwater worden opgenomen en in een prioriteitenlijst worden gerangschikt. We vragen ook dat drinkwatermaatschappijen die saneringsplichtig zijn sedert het programmadecreet van december 2004, de IBA's aankopen, installeren en onderhouden. Het gelijkheidsbeginsel moet hier primeren. We vragen ook een duidelijke handhaving en afdwingbaarheid omdat we absoluut resultaat willen bereiken.

Deze punten moeten steden en gemeenten aanzetten tot een realistische, en op termijn gespreide maar aangehouden inspanning om aan de kaderrichtlijn te voldoen door samenwerking met Aquafin en onder toezicht van de Vlaamse Milieumaatschappij. Onze fractie zal dit voorstel van resolutie dan ook met overtuiging goedkeuren. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter: De heer Martens heeft het woord.

De heer Bart Martens: Mevrouw de voorzitter, dames en heren, ik wil de verslaggeefster danken voor haar uitmuntende verslag van de werkzaamheden in de commissie. Dat bespaart me veel tijd. Ik wil nog enkele punten benadrukken die voor onze fractie van belang zijn.

Met dit voorstel van resolutie geven we een aanzet voor een sociaal rechtvaardige, praktisch haalbare en milieudoeltreffende riolering en zuivering van afvalwater. Het is voor ons belangrijk dat we de verantwoordelijkheden van eenieder op het vlak van inzameling en zuivering van afvalwater heel duidelijk hebben afgebakend, zowel voor de burger, de lokale besturen als het Vlaamse Gewest.

Wat de lokale besturen betreft, is het van het grootste belang dat na de zoneringsplannen die in elke gemeente aangeven waar afvalwater collectief moet worden ingezameld via riolering en waar individueel moet worden gezuiverd, er ook uitvoeringsplannen komen. Die moeten voor elke gemeente bindend opleggen wanneer er gerioleerd moet worden. Dat zullen we nodig hebben als we de Europese doelstellingen willen halen. Die leggen ons op om in al het oppervlakte- en grondwater een ecologisch goede toestand te bereiken.

Het is voor ons ook van belang dat de lokale besturen ondersteund worden in het nemen van hun verantwoorde-

lijkheid via een wortel en een stok. De wortel houdt in dat de RIO-subsidies – de subsidies die het Vlaamse Gewest toekent – effectief worden gekoppeld aan de prioriteiten die worden vastgelegd in de verschillende uitvoeringsplannen. De stok maakt dat gemeentebesturen die ook na aanmaning niet aan hun verplichting tegemoetkomen en niet aan het rioleren willen gaan, kunnen worden geconfronteerd met het Vlaamse Gewest dat zich ambtshalve in de plaats zal stellen van lokale besturen. Op rekening van die besturen nemen ze de rioleringstaken dan over. Die wortel-en-stokbenadering zal essentieel zijn in de uitbouw van de rioleringen om de Europese verplichtingen te kunnen nakomen. We helpen de gemeenten niet alleen door in middelen te voorzien via het RIO-fonds, maar ook door een deel van de investeringslast over te dragen naar het gewest. We willen 25 percent van de investeringslast op het vlak van riolering overgenomen zien door het Vlaamse Gewest om het op die manier voor de lokale besturen haalbaar en betaalbaar te maken.

Ook op het vlak van verantwoordelijkheden van de burger hebben we belangrijke aanbevelingen voor de Vlaamse Regering.

Samen met andere collega's die het daarover al hebben gehad, vinden we dat de verplichting tot installatie van een individuele afvalwaterbehandelingsinstallatie moet verschuiven van de burger naar de drinkwatermaatschappijen. We willen dat die verplichting wordt geïncorporeerd in de saneringsplicht die de drinkwatermaatschappijen is opgelegd. We vinden het immers niet eerlijk dat de ene burger, die het geluk heeft een riool voor zijn deur te hebben of te krijgen, tegen een lage prijs de aansluiting kan krijgen, terwijl een andere burger wordt verplicht een installatie van ongeveer 6000 euro aan te kopen. Voor veel gezinnen is dat niet te dragen.

Wij stellen dus voor om de verantwoordelijkheid voor de installatie van dergelijke installaties op de schouders van de drinkwatermaatschappijen te leggen. Zij kunnen zorgen voor de collectieve aankoop van dat soort van installaties en ze via rechten van opstal bij de burgers installeren. Op die manier worden de kosten solidair over alle burgers uitgespreid, en zullen alle burgers via de saneringsbijdrage op de drinkwaterfactuur hetzelfde bedrag betalen. Of men nu in een riool loost of niet: we vinden dat elke burger hetzelfde bedrag moet betalen voor de inzameling en zuivering van het afvalwater.

Onze fractie waardeert het ook dat de commissie het eens is geworden over de principes van de maximale afkoppeling, berging, hergebruik en infiltratie van hemelwater. We willen ze ook echt realiseren door de Vlaamse Regering te vragen om de openbardienstverplichtingen terzake die we voor de drinkwatermaatschappijen via een amendement in het programma-

decreet hebben ingeschreven, eindelijk in te vullen. Dat kan. Naar analogie met de energiebesparingsdoelstelling voor de energiedistributiemaatschappijen willen we de drinkwatermaatschappijen een waterbesparingsdoelstelling opleggen, zodat ze met premies voor waterbesparende maatregelen hun jaarlijkse waterbesparingsnorm kunnen halen.

Wij pleiten ook voor de invoering van een eventueel regulerende en dus vermijdbare heffing op niet van de riolen afgekoppelde verharde oppervlakten. Dat kan de burgers ertoe aanzetten om hemelwater van het afvalwater af te koppelen. Ten slotte pleiten we voor de aanpassing van de gewestelijke stedenbouwkundige verordening, die oplegt dat voor nieuwe verharde oppervlakten het hemelwater wordt gebufferd, geborgen en waar mogelijk ook geïnfiltreerd.

Als de Vlaamse Regering onze aanbevelingen in dit voorstel van resolutie opvolgt, denken we dat het nakomen van onze Europese verplichtingen op een rechtvaardige, sociaal aanvaardbare, betaalbare manier dichtbij wordt gebracht. Het zal zowel voor de burger als voor de lokale besturen veel duidelijker zijn wat van hen wordt verwacht, en welke verantwoordelijkheid zij moeten opnemen in het schoonmaken van ons oppervlakte- en grondwater. *(Applaus bij de meerderheid)*

De voorzitter: De heer Daems heeft het woord.

De heer Rudi Daems: Mevrouw de voorzitter, collega's, ook wij danken de verslaggever voor het uitgebreide en goede verslag. Het is al even gezegd: dit voorstel van resolutie is het resultaat van een grondige discussie tijdens drie namiddagen van hoorzittingen in de commissie voor Leefmilieu en ook van een afrondende discussie die vorige week onder de commissieleden is gevoerd. Het kostte enige moeite om dat debat te laten doorgaan, maar het heeft toch resultaat gehad. Want uiteindelijk heeft de meerderheid vier van onze amendementen aanvaard. Ik som ze op.

Ten eerste: we willen een sterkere regulator, niet alleen voor de waterbedrijven maar ook voor Aquafin en de gemeentelijke rioolbeheerders. Ten tweede: er is afgesproken dat de huidige financiering van het waterbeleid wordt geëvalueerd. We moeten proberen ernaar te streven af te stappen van de jaarlijkse programmadecreetjes.

Ten derde is er een concretisering van het internaliseringsprincipe van milieukosten in de waterprijs aanvaard. En tot slot is er een beoordelingskader afgesproken voor het al dan niet aanleggen van gescheiden rioleeringen in stedelijk gebied. Dat zijn vrij belangrijke aanvullingen.

Onze fractie zal dit voorstel van resolutie steunen. Zelf zal ik mij onthouden, mijnheer Van Rompuy, omdat een

aantal amendementen en één belangrijk amendement niet zijn aanvaard.

De meerderheid gaat ietwat licht over het principe heen dat we nu al werk moeten maken van de uitzonderingen die de Europese wetgeving in 2015 toestaat. Dat is nogal gemakkelijk. De voornaamste reden voor mijn onthouding is dat ook in het debat vorige week in de commissie mij geen overtuigend argument is aangereikt over het verschuiven van de saneringsplicht van de gemeenten naar Aquafin. We hebben dat debat al meermaals gevoerd. De financiële overweging vind ik ondergeschikt aan de ecologische overweging. De prestaties van Aquafin in het verleden zijn ook niet altijd van een aard geweest om over naar huis te schrijven.

Wat wij hadden gevraagd, was op zijn minst een vergelijkend onderzoek: ofwel de saneringsplicht naar Aquafin verschuiven ofwel de gemeenten meer instrumenten en centen in handen geven om zelf dat waterzuiveringsbeleid uit te voeren. Ik vind het jammer dat dit laatste punt niet is weerhouden. Ik geef u nog de kans om u te bedenken, collega's, we hebben de amendementen die niet zijn aanvaard nog eens ingediend en vragen hierover de stemming. Hopelijk zullen jullie deze vijf amendementen vooralsnog goedkeuren.

De voorzitter: De heer Bex heeft het woord.

De heer Jos Bex: Mevrouw de voorzitter, collega's, mevrouw de verslaggeefster, ik dank u. Ik wil zeker niet herhalen wat hier allemaal al is gezegd. Ik begin met een waarschuwing. Het is niet omdat wij vandaag beginnen met een voorstel van resolutie goed te keuren dat we euforisch moeten doen over de uitvoering ervan. Ik wil ook het misverstand dat bij sommige mensen zou kunnen ontstaan, rechtzetten. Het gaat niet alleen over de IBA's. Het gaat over veel meer. Het gaat over het afkoppelen en het saneren van elke woning in Vlaanderen. Dat is veel meer dan wat IBA's doen. Ik wil uit een zeer recent document de VVSG citeren. Zij stelt dat als de Vlaamse overheid een vierde van de kosten zou overnemen, de saneringsplicht die voor ons ligt, nog enorm veel inspanningen zal vereisen, ook financiële.

Ter illustratie zal ik u een bedrag meegeven. Voor een gemeente van 20 000 inwoners met een vrij grote rioleeringsgraad is er een berekening gemaakt. De kostprijs zou 1,8 miljoen euro bedragen en dit gedurende 20 jaar. Dat zijn enorme bedragen. Als we het hebben over ontdubbelen, hebben we het niet alleen over het ontdubbelen van de riolering in de straat. Iedereen moet het voor zijn eigen gemeente maar eens natrekken. Het is onmogelijk om zelfs met twee keer een verlenging van 12 jaar, tegen 2027, in al onze straten de riolering ontdubbeld te krijgen. En zelfs als dat zou gaan, is de privaat eigendom nog niet ontdubbeld. De

vraag is hoe we dat moeten afdwingen en wie dat gaat betalen. Daarover zijn ook al berekeningen gemaakt, mijnheer Peumans. Dat zou 3.000 à 5.000 euro kosten per woning. Dat bedrag komt bovenop de prijs die ik zonet heb vernoemd.

Wij – de Vlaamse overheid, de gemeenten, de mensen zelf – zullen dus nog enorm creatief moeten zijn om te bekijken hoe we deze rekeningen betaald gaan krijgen. Een voor de hand liggende mogelijkheid om de kosten deels te verminderen, is zeer creatief omgaan met ons regenwatergebruik. Op dit ogenblik gebruiken we voor 40 percent kostbaar drinkwater om het toilet door te spoelen en andere dingen te doen waarvoor we perfect regenwater kunnen gebruiken, dat we gratis uit de hemel krijgen.

De heer Daems heeft tijdens de commissievergadering gezegd dat ik niet meer moet aandringen op het principe van de internalisering. Hij zegt dat dit verworven is en stelt in zijn amendement dat we nu maar eens concrete voorbeelden moeten gaan zoeken ter zake. Welnu, mijnheer Daems, ik stel voor dat we eens gaan kijken in de pesticidensector en de sector van de was- en onderhoudsproducten. Ik denk dat daar iets mogelijk is qua internalisering en dat we misschien een deel van de kosten kunnen recupereren. *(Applaus bij de meerderheid en bij Groen!)*

Mevrouw Marleen Van den Eynde: Ik wil even een repliek geven op het betoog van de heer Daems. Ik vind het enorm zwak dat de Groen!-fractie dit voorstel van resolutie nu niet mee zal goedkeuren, temeer daar ze vijf jaar lang zelf een groene minister heeft kunnen leveren. Ze is er niet in geslaagd die zoneringsplannen op te stellen of de problematiek van Aquafin op te lossen, terwijl minister Peeters daar in drie jaar wel in is geslaagd. Dat moet toch ook wel eens worden gezegd. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De heer Rudi Daems: Mevrouw Van den Eynde, we hebben dat debat al gevoerd in de commissie. Ik meen ook dat u niet goed hebt geluisterd naar wat ik heb gezegd. Onze fractie zal dit voorstel van resolutie goedkeuren. Zelf zal ik me, om redenen die ik daarnet uit de doeken heb gedaan, onthouden.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Neen)*

De stemmingen over de amendementen van de heer Daems blijven aangehouden.

De bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie houden.

VERSLAG over het verzoekschrift over de onderzoeks- en onderwijsfinanciering van de humane wetenschappen in het hoger onderwijs – 1559 (2007-2008) – Nr. 2

Verslag

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het verslag namens de Commissie voor Onderwijs, Vorming, Wetenschap en Innovatie.

Mevrouw Libert, verslaggever, verwijst naar het schriftelijke verslag.

Is het parlement het eens met de conclusies van de commissie? *(Instemming)*

Ik zal de verzoeker hiervan in kennis stellen.

VERSLAG over het verzoekschrift over de financiering van het hoger onderwijs – 1560 (2007-2008) – Nr. 2

Verslag

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het verslag namens de Commissie voor Onderwijs, Vorming, Wetenschap en Innovatie.

Mevrouw Berx, verslaggever, verwijst naar het schriftelijke verslag.

Is het parlement het eens met de conclusies van de commissie? *(Instemming)*

Ik zal de verzoeker hiervan in kennis stellen.

ONTWERP VAN DECREET betreffende de financiering van de werking van de hogescholen en de universiteiten in Vlaanderen – 1468 (2007-2008) – Nrs. 1 tot 8

Aangehouden stemmingen

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde zijn de aangehouden stemmingen over de amendementen op artikel 2, tot invoeging van een nieuw artikel 18bis, tot weglating van artikel 22 en op de artikelen 43, 44 en 46 en over de artikelen 2, 22, 43, 44 en 46 van het ontwerp van decreet betreffende de financiering van de werking van de hogescholen en de universiteiten in Vlaanderen.

Aan de orde is de stemming over amendement 41 van de heer Tavernier op artikel 2.

Stemming nr. 1

Ziehier het resultaat:

105 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
5 leden hebben ja geantwoord;
72 leden hebben neen geantwoord;
28 leden hebben zich onthouden.

Het amendement is niet aangenomen.

Aan de orde is de stemming over artikel 2.

Stemming nr. 2

Ziehier het resultaat:

105 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
72 leden hebben ja geantwoord;
26 leden hebben neen geantwoord;
7 leden hebben zich onthouden.

Artikel 2 is aangenomen.

Aan de orde is de stemming over amendement 42 van de heer Tavernier tot invoeging van een nieuw artikel 18bis.

Stemming nr. 3

Ziehier het resultaat:

103 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
4 leden hebben ja geantwoord;
99 leden hebben neen geantwoord.

Het amendement is niet aangenomen.

Aan de orde is de stemming over amendement 43 van de heer Tavernier tot schrapping van artikel 22.

Stemming nr. 4

Ziehier het resultaat:

103 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
4 leden hebben ja geantwoord;
71 leden hebben neen geantwoord;
28 leden hebben zich onthouden.

Het amendement is niet aangenomen.

Bijgevolg is artikel 22 aangenomen.

Aan de orde is de stemming over amendement 44 van de heer Tavernier op artikel 43.

Stemming nr. 5

Ziehier het resultaat:

103 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
4 leden hebben ja geantwoord;
71 leden hebben neen geantwoord;
28 leden hebben zich onthouden.

Het amendement is niet aangenomen.

Aan de orde is de stemming over artikel 43.

Stemming nr. 6

Ziehier het resultaat:

103 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
71 leden hebben ja geantwoord;
32 leden hebben neen geantwoord.

Artikel 43 is aangenomen.

Aan de orde is de stemming over amendement 45 van de heer Tavernier op artikel 44.

Stemming nr. 7

Ziehier het resultaat:

104 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
4 leden hebben ja geantwoord;
72 leden hebben neen geantwoord;
28 leden hebben zich onthouden.

Het amendement is niet aangenomen.

Aan de orde is de stemming over amendement 46 van de heer Tavernier op artikel 44.

Stemming nr. 8

Ziehier het resultaat:

103 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
4 leden hebben ja geantwoord;
71 leden hebben neen geantwoord;
28 leden hebben zich onthouden.

Het amendement is niet aangenomen.

Aan de orde is de stemming over artikel 44.

Stemming nr. 9

Ziehier het resultaat:

103 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
71 leden hebben ja geantwoord;
32 leden hebben neen geantwoord.

Artikel 44 is aangenomen.

Aan de orde is de stemming over amendement 47 van de heer Tavernier op artikel 46.

Stemming nr. 10

Ziehier het resultaat:

104 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
4 leden hebben ja geantwoord;
72 leden hebben neen geantwoord;
28 leden hebben zich onthouden.

Het amendement is niet aangenomen.

Aan de orde is de stemming over artikel 46.

Stemming nr. 11

Ziehier het resultaat:

103 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
99 leden hebben ja geantwoord;
4 leden hebben neen geantwoord.

Artikel 46 is aangenomen.

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 12

Ziehier het resultaat:

104 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
72 leden hebben ja geantwoord;
32 leden hebben neen geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

ONTWERP VAN DECREET houdende de ontsluiting en de uitwisseling van informatie over ondergrondse kabels en leidingen
– 1487 (2007-2008) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 13

Het resultaat wat betreft de gewestaangelegenheden is als volgt:

98 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
98 leden hebben ja geantwoord.

Het resultaat wat betreft de gemeenschapsaangelegenheden is als volgt:

104 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
104 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

VOORSTEL VAN DECREET van de heer Patrick Lachaert, mevrouw Else De Wachter, de heer Jan Peumans, mevrouw Laurence Libert, de heer Jacky Maes en mevrouw Joke Schauvliege houdende wijziging van het Gemeentedecreet wat betreft de bevoegdheid van een gemeentelijk beslissingsorgaan om in rechte op te treden
– 1458 (2007-2008) – Nrs. 1 tot 3

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet.

Stemming nr. 14

Het resultaat wat betreft de gewestaangelegenheden is als volgt:

98 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
74 leden hebben ja geantwoord;
24 leden hebben zich onthouden.

Het resultaat wat betreft de gemeenschapsaangelegenheden is als volgt:

104 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
78 leden hebben ja geantwoord;
26 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het voorstel van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

VOORSTEL VAN DECREET van de heren **Bart Caron, Paul Delva, Dany Vandebossche, Herman Schueremans, Piet De Bruyn en Dirk de Kort** houdende wijziging van het decreet van 4 april 2003 betreffende het sociaal-cultureel volwassenenwerk – 1481 (2007-2008) – Nrs. 1 tot 4

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet.

Stemming nr. 15

Ziehier het resultaat:

104 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
76 leden hebben ja geantwoord;
28 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het voorstel van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van mevrouw **Annick De Ridder** en de heren **Carl Decaluwe, Flor Koninckx, Jan Peumans, Jul Van Aperen en Joris Vandebroucke** betreffende het voorzien in een opleiding voor begeleiders van uitzonderlijke transporten – 1466 (2007-2008) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie.

Stemming nr. 16

Ziehier het resultaat:

98 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
98 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het voorstel van resolutie aan. De resolutie zal aan de Vlaamse Regering worden overgezonden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van mevrouw **Annick De Ridder** en de heren **Carl Decaluwe, Flor Koninckx, Jan Peumans, Marc van den Abeelen en Joris Vandebroucke** betreffende de aanleg van spitsstroken op autosnelwegen – 1467 (2007-2008) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie.

Stemming nr. 17

Ziehier het resultaat:

98 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
98 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het voorstel van resolutie aan. De resolutie zal aan de Vlaamse Regering worden overgezonden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren **Patrick Lachaert, Karlos Callens, Erik Matthijs, Jan Peumans, Bart Martens en Jos Bex** betreffende de saneringsplicht voor afvalwater – 1504 (2007-2008) – Nrs. 1 tot 5

Stemmingen over de amendementen

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde zijn de stemmingen over de amendementen op het voorstel van resolutie.

Aan de orde is de stemming over amendement 10 van de heer Daems.

Stemming nr. 18

Ziehier het resultaat:

98 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
4 leden hebben ja geantwoord;
94 leden hebben neen geantwoord.

Het amendement is niet aangenomen.

Aan de orde is de stemming over amendement 11 van de heer Daems.

Stemming nr. 19

Ziehier het resultaat:

97 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
4 leden hebben ja geantwoord;
93 leden hebben neen geantwoord.

Het amendement is niet aangenomen.

Aan de orde is de stemming over amendement 12 van de heer Daems.

Stemming nr. 20

Ziehier het resultaat:

98 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
4 leden hebben ja geantwoord;
94 leden hebben neen geantwoord.

Het amendement is niet aangenomen.

Aan de orde is de stemming over amendement 13 van de heer Daems.

Stemming nr. 21

Ziehier het resultaat:

97 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
4 leden hebben ja geantwoord;
93 leden hebben neen geantwoord.

Het amendement is niet aangenomen.

Aan de orde is de stemming over amendement 14 van de heer Daems.

Stemming nr. 22

Ziehier het resultaat:

97 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
3 leden hebben ja geantwoord;
94 leden hebben neen geantwoord.

Het amendement is niet aangenomen.

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie.

Stemming nr. 23

Ziehier het resultaat:

98 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
97 leden hebben ja geantwoord;
1 lid heeft zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het voorstel van resolutie aan. De resolutie zal aan de Vlaamse Regering worden overgezonden.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Carl Decaluwe, mevrouw Michèle Hostekint, de heer Gino De Craemer en de dames Dominique Guns, Veerle Heeren en Else De Wachter tot besluit van de op 14 februari 2008 door de heer Carl Decaluwe in commissie gehouden interpellatie tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de socialehuurachterstallen – 1554 (2007-2008) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Stemming nr. 24

Ziehier het resultaat:

98 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
98 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de met redenen omklede motie aan. Ze zal aan de Vlaamse Regering worden overgezonden.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Frans Wymeersch en Stefaan Sintobin tot besluit van de op 19 februari 2008 door de heer Frans Wymeersch in commissie gehouden interpellatie tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de precaire toestand waarin de landbouwers zich bevinden door de wanverhouding tussen de prijzen aan de boer en de prijzen voor de consument – 1562 (2007-2008) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Stemming nr. 25

Ziehier het resultaat:

98 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
25 leden hebben ja geantwoord;
73 leden hebben neen geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de met redenen omklede motie niet aan.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de dames Tinne Rombouts en Els Robeyns en de heren Jos De Meyer, Karlos Callens, Mark Demesmaeker en Johan Verstreken tot besluit van de op 19 februari 2008 door de heer Frans Wymeersch in commissie gehouden interpellatie tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de precaire toestand waarin de landbouwers zich bevinden door de wanverhouding tussen de prijzen aan de boer en de prijzen voor de consument – 1557 (2007-2008) – Nrs. 1 en 2

Stemming over het amendement

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de stemming over het amendement van de dames Rombouts en Robeyns en de heren De Meyer, Callens, Demesmaeker en Verstreken.

Stemming nr. 26

Ziehier het resultaat:

98 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
70 leden hebben ja geantwoord;
28 leden hebben zich onthouden.

Het amendement is aangenomen.

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is hoofdelijke stemming over de aldus geamendeerde met redenen omklede motie.

Stemming nr. 27

Ziehier het resultaat:

98 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
93 leden hebben ja geantwoord;
4 leden hebben neen geantwoord;
1 lid heeft zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de met redenen omklede motie aan. Ze zal aan de Vlaamse Regering worden overgezonden.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Eloi Glorieux tot besluit van de op 21 februari 2008 door de heer Eloi Glorieux in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over het verlenen van exportvergunningen voor wapens, munitie en speciaal voor militair gebruik of ordehandhaving dienstig materieel en de daaraan verbonden technologie aan Pakistan – 1564 (2007-2008) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Stemming nr. 28

Ziehier het resultaat:

96 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
5 leden hebben ja geantwoord;
67 leden hebben neen geantwoord;
24 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de met redenen omklede motie niet aan.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Roland Van Goethem en Pieter Huybrechts tot besluit van de op 21 februari 2008 door de heer Eloi Glorieux in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over het verlenen van exportvergunningen voor wapens, munitie en speciaal voor militair gebruik of ordehandhaving dienstig materieel en de daaraan verbonden technologie aan Pakistan – 1561 (2007-2008) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Stemming nr. 29

Ziehier het resultaat:

97 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
24 leden hebben ja geantwoord;
72 leden hebben neen geantwoord;
1 lid heeft zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de met redenen omklede motie niet aan.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, hiermee zijn we aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

We komen opnieuw bijeen op woensdag 12 maart 2008 om 14 uur.

Geen bezwaar? (*Instemming*)

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 18.54 uur.*

BIJLAGEN

Aanwezigheden

Aanwezig

Erik Arckens, Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Sonja Claes, Frank Creyelman, Rudi Daems, Piet De Bruyn, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Dirk De Cock, Gino De Craemer, Tom Dehaene, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Paul Delva, Marnic De Meulemeester, Stern Demeulenaere, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Dominique Guns, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, An Michiels, Monique Moens, Fientje Moerman, Marie-Rose Morel, Jan Penris, Jan Peumans, Leo Pieters, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Miet Smet, Jos Stassen, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Anissa Temsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Dany Vandenbossche, Luc Van den Brande, Joris Vandenbroucke, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Marleen Vanderpoorten, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Greet Van Linter, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwkerke, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Els Van Weert, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, John Vrancken, Frans Wymeersch.

Afwzig met kennisgeving

Agnes Bruyninckx, Mark Demesmaeker, Eloi Glorieux, Katleen Martens: gezondheidsredenen;

Karim Van Overmeire: buitenslands;

Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Paul Wille: ambtsverplichtingen.

Afwzig zonder kennisgeving

Frans Peeters, Hugo Philtjens.

Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers

Stemming nr. 1:

JA-stemmen:

Rudi Daems, Vera Dua, Jos Stassen, Jef Tavernier, Mieke Vogels

NEEN-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Sonja Claes, Piet De Bruyn, Dirk De Cock, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Paul Delva, Stern Demeulenaere, Hilde Eeckhout, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Dominique Guns, Margriet Hermans, Michèle Hostekint, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jacky Maes,

Chokri Mahassine, Bart Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Fientje Moerman, Jan Peumans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Helga Stevens, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, André Van Nieuwkerke, Eric Van Rompuy, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Robert Voorhamme

ONTHOUDINGEN:

Erik Arckens, Thieu Boutsen, Frank Creyelman, Hilde De Lobel, Herman De Reuse, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Werner Marginet, An Michiels, Monique Moens, Marie-Rose Morel, Jan Penris, Leo Pieters, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Greet Van Linter, Luk Van Nieuwenhuysen, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, John Vrancken, Frans Wymeersch

Stemming nr. 2:

JA-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Sonja Claes, Piet De Bruyn, Dirk De Cock, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Paul Delva, Stern Demeulenaere, Hilde Eeckhout, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Dominique Guns, Margriet Hermans, Michèle Hostekint, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Bart Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Fientje Moerman, Jan Peumans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Helga Stevens, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, André Van Nieuwkerke, Eric Van Rompuy, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Robert Voorhamme

NEEN-stemmen:

Erik Arckens, Thieu Boutsen, Frank Creyelman, Hilde De Lobel, Herman De Reuse, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Werner Marginet, An Michiels, Marie-Rose Morel, Jan Penris, Leo Pieters, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Greet Van Linter, Luk Van Nieuwenhuysen, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, John Vrancken, Frans Wymeersch

ONTHOUDINGEN:

Rudi Daems, Vera Dua, Monique Moens, Jos Stassen, Jef Tavernier, Jurgen Verstrepen, Mieke Vogels

Stemming nr. 3:

JA-stemmen:

Rudi Daems, Vera Dua, Jef Tavernier, Mieke Vogels

NEEN-stemmen:

Erik Arckens, Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Sonja Claes, Frank Creyelman, Piet De Bruyn, Dirk De Cock, Gino De Craemer, Patrick De Klerck,

Dirk de Kort, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Paul Delva, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Hilde Eeckhout, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Dominique Guns, Margriet Hermans, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, An Michiels, Monique Moens, Fientje Moerman, Marie-Rose Morel, Jan Penris, Jan Peumans, Leo Pieters, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Greet Van Linter, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Robert Voorhamme, John Vrancken, Frans Wymeersch

Stemming nr. 4:

JA-stemmen:

Rudi Daems, Vera Dua, Jef Tavernier, Mieke Vogels

NEEN-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Sonja Claes, Piet De Bruyn, Dirk De Cock, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Paul Delva, Stern Demeulenaere, Hilde Eeckhout, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Dominique Guns, Margriet Hermans, Michèle Hostekint, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Bart Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Fientje Moerman, Jan Peumans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Helga Stevens, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, André Van Nieuwerkerke, Eric Van Rompuy, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Robert Voorhamme

ONTHOUDINGEN:

Erik Arckens, Thieu Boutsen, Frank Creyelman, Hilde De Lobel, Herman De Reuse, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Werner Marginet, An Michiels, Monique Moens, Marie-Rose Morel, Jan Penris, Leo Pieters, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Greet Van Linter, Luk Van Nieuwenhuysen, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, John Vrancken, Frans Wymeersch

Stemming nr. 5:

JA-stemmen:

Rudi Daems, Vera Dua, Jef Tavernier, Mieke Vogels

NEEN-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Sonja Claes, Piet De Bruyn, Dirk De Cock, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester,

Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Paul Delva, Stern Demeulenaere, Hilde Eeckhout, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Dominique Guns, Margriet Hermans, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Bart Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Fientje Moerman, Jan Peumans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Helga Stevens, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, André Van Nieuwerkerke, Eric Van Rompuy, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Robert Voorhamme

ONTHOUDINGEN:

Erik Arckens, Thieu Boutsen, Frank Creyelman, Hilde De Lobel, Herman De Reuse, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Werner Marginet, An Michiels, Monique Moens, Marie-Rose Morel, Jan Penris, Leo Pieters, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Greet Van Linter, Luk Van Nieuwenhuysen, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, John Vrancken, Frans Wymeersch

Stemming nr. 6:

JA-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Sonja Claes, Piet De Bruyn, Dirk De Cock, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Paul Delva, Stern Demeulenaere, Hilde Eeckhout, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Dominique Guns, Margriet Hermans, Michèle Hostekint, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Bart Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Fientje Moerman, Jan Peumans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Helga Stevens, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, André Van Nieuwerkerke, Eric Van Rompuy, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Robert Voorhamme

NEEN-stemmen:

Erik Arckens, Thieu Boutsen, Frank Creyelman, Rudi Daems, Hilde De Lobel, Herman De Reuse, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Vera Dua, Pieter Huybrechts, Werner Marginet, An Michiels, Monique Moens, Marie-Rose Morel, Jan Penris, Leo Pieters, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Greet Van Linter, Luk Van Nieuwenhuysen, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, Mieke Vogels, John Vrancken, Frans Wymeersch

Stemming nr. 7:

JA-stemmen:

Rudi Daems, Vera Dua, Jef Tavernier, Mieke Vogels

NEEN-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Sonja Claes, Piet De Bruyn, Dirk De Cock, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester,

Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Paul Delva, Stern Demeulenaere, Hilde Eeckhout, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Dominique Guns, Margriet Hermans, Michèle Hostekint, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Bart Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Fientje Moerman, Jan Peumans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Helga Stevens, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, André Van Nieuwkerke, Eric Van Rompuy, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Robert Voorhamme

ONTHOUDINGEN:

Erik Arckens, Thieu Boutsen, Frank Creyelman, Hilde De Lobel, Herman De Reuse, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Werner Marginet, An Michiels, Monique Moens, Marie-Rose Morel, Jan Penris, Leo Pieters, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Greet Van Linter, Luk Van Nieuwenhuysen, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, John Vrancken, Frans Wymeersch

Stemming nr. 8:

JA-stemmen:

Rudi Daems, Vera Dua, Jef Tavernier, Mieke Vogels

NEEN-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Sonja Claes, Piet De Bruyn, Dirk De Cock, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Paul Delva, Stern Demeulenaere, Hilde Eeckhout, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Dominique Guns, Margriet Hermans, Michèle Hostekint, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Marcel Logist, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Bart Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Fientje Moerman, Jan Peumans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Helga Stevens, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, André Van Nieuwkerke, Eric Van Rompuy, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Robert Voorhamme

ONTHOUDINGEN:

Erik Arckens, Thieu Boutsen, Frank Creyelman, Hilde De Lobel, Herman De Reuse, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Werner Marginet, An Michiels, Monique Moens, Marie-Rose Morel, Jan Penris, Leo Pieters, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Greet Van Linter, Luk Van Nieuwenhuysen, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, John Vrancken, Frans Wymeersch

Stemming nr. 9:

JA-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Sonja Claes, Piet De Bruyn, Dirk De Cock, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester,

Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Paul Delva, Stern Demeulenaere, Hilde Eeckhout, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Dominique Guns, Margriet Hermans, Michèle Hostekint, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Bart Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Fientje Moerman, Jan Peumans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Helga Stevens, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, André Van Nieuwerkerke, Eric Van Rompuy, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Robert Voorhamme

NEEN-stemmen:

Erik Arckens, Thieu Boutsen, Frank Creyelman, Rudi Daems, Hilde De Lobel, Herman De Reuse, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Vera Dua, Pieter Huybrechts, Werner Marginet, An Michiels, Monique Moens, Marie-Rose Morel, Jan Penris, Leo Pieters, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Greet Van Linter, Luk Van Nieuwenhuysen, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, Mieke Vogels, John Vrancken, Frans Wymeersch

Stemming nr. 10:

JA-stemmen:

Rudi Daems, Vera Dua, Jef Tavernier, Mieke Vogels

NEEN-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Sonja Claes, Piet De Bruyn, Dirk De Cock, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Paul Delva, Stern Demeulenaere, Hilde Eeckhout, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Dominique Guns, Margriet Hermans, Michèle Hostekint, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Bart Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Fientje Moerman, Jan Peumans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Helga Stevens, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, André Van Nieuwerkerke, Eric Van Rompuy, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Robert Voorhamme

ONTHOUDINGEN:

Erik Arckens, Thieu Boutsen, Frank Creyelman, Hilde De Lobel, Herman De Reuse, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Werner Marginet, An Michiels, Monique Moens, Marie-Rose Morel, Jan Penris, Leo Pieters, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Greet Van Linter, Luk Van Nieuwenhuysen, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, John Vrancken, Frans Wymeersch

Stemming nr. 11:

JA-stemmen:

Erik Arckens, Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Sonja Claes, Frank Creyelman, Piet De Bruyn, Dirk De Cock, Gino De Craemer, Patrick De Klerck,

Dirk de Kort, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Paul Delva, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Hilde Eeckhout, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Dominique Guns, Margriet Hermans, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, An Michiels, Monique Moens, Fientje Moerman, Marie-Rose Morel, Jan Penris, Jan Peumans, Leo Pieters, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Greet Van Linter, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Robert Voorhamme, John Vrancken, Frans Wymeersch

NEEN-stemmen:

Rudi Daems, Vera Dua, Jef Tavernier, Mieke Vogels

Stemming nr. 12:

JA-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Sonja Claes, Piet De Bruyn, Dirk De Cock, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Paul Delva, Stern Demeulenaere, Hilde Eeckhout, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Dominique Guns, Margriet Hermans, Michèle Hostekint, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Bart Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Fientje Moerman, Jan Peumans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Helga Stevens, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, André Van Nieuwerkerke, Eric Van Rompuy, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Robert Voorhamme

NEEN-stemmen:

Erik Arckens, Thieu Boutsen, Frank Creyelman, Rudi Daems, Hilde De Lobel, Herman De Reuse, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Vera Dua, Pieter Huybrechts, Werner Marginet, An Michiels, Monique Moens, Marie-Rose Morel, Jan Penris, Leo Pieters, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Greet Van Linter, Luk Van Nieuwenhuysen, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, Mieke Vogels, John Vrancken, Frans Wymeersch

Stemming nr. 13:

JA-stemmen:

Erik Arckens, Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Sonja Claes, Frank Creyelman, Rudi Daems, Piet De Bruyn, Dirk De Cock, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Paul Delva, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Dominique Guns,

Margriet Hermans, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, An Michiels, Monique Moens, Fientje Moerman, Marie-Rose Morel, Jan Penris, Jan Peumans, Leo Pieters, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Greet Van Linter, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, John Vrancken, Frans Wymeersch

Stemming nr. 14:

JA-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Sonja Claes, Rudi Daems, Piet De Bruyn, Dirk De Cock, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Paul Delva, Stern Demeulenaere, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Dominique Guns, Margriet Hermans, Michèle Hostekint, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Bart Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Monique Moens, Fientje Moerman, Jan Peumans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Helga Stevens, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, André Van Nieuwerkerke, Eric Van Rompuy, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Mieke Vogels, Robert Voorhamme

ONTHOUDINGEN:

Erik Arckens, Thieu Boutsen, Frank Creyelman, Hilde De Lobel, Herman De Reuse, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Werner Marginet, An Michiels, Marie-Rose Morel, Jan Penris, Leo Pieters, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Greet Van Linter, Luk Van Nieuwenhuysen, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, John Vrancken, Frans Wymeersch

Stemming nr. 15:

JA-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Sonja Claes, Rudi Daems, Piet De Bruyn, Dirk De Cock, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Paul Delva, Stern Demeulenaere, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Dominique Guns, Margriet Hermans, Michèle Hostekint, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Bart Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Fientje Moerman, Jan Peumans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Helga Stevens, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, André Van Nieuwerkerke, Eric Van Rompuy, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Robert Voorhamme

ONTHOUDINGEN:

Erik Arckens, Thieu Boutsen, Frank Creyelman, Hilde De Lobel, Herman De Reuse, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Werner Marginet, An Michiels, Monique Moens, Marie-Rose Morel, Jan Penris, Leo Pieters, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Greet Van Linter, Luk Van Nieuwenhuysen, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, John Vrancken, Frans Wymeersch

Stemming nr. 16:

JA-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Sonja Claes, Frank Creyelman, Rudi Daems, Piet De Bruyn, Dirk De Cock, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Dominique Guns, Margriet Hermans, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, An Michiels, Fientje Moerman, Marie-Rose Morel, Jan Penris, Jan Peumans, Leo Pieters, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwkerke, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, John Vrancken, Frans Wymeersch

Stemming nr. 17:

JA-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Sonja Claes, Frank Creyelman, Rudi Daems, Piet De Bruyn, Dirk De Cock, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Dominique Guns, Margriet Hermans, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, An Michiels, Fientje Moerman, Marie-Rose Morel, Jan Penris, Jan Peumans, Leo Pieters, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwkerke, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, John Vrancken, Frans Wymeersch

Stemming nr. 18:

JA-stemmen:

Rudi Daems, Vera Dua, Jef Tavernier, Mieke Vogels

NEEN-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Sonja Claes, Frank Creyelman, Piet De Bruyn, Dirk De Cock, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Hilde Eeckhout, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Dominique Guns, Margriet Hermans, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, An Michiels, Fientje Moerman, Marie-Rose Morel, Jan Penris, Jan Peumans, Leo Pieters, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwkerke, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Robert Voorhamme, John Vrancken, Frans Wymeersch

Stemming nr. 19:

JA-stemmen:

Rudi Daems, Vera Dua, Jef Tavernier, Mieke Vogels

NEEN-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Sonja Claes, Frank Creyelman, Piet De Bruyn, Dirk De Cock, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Hilde Eeckhout, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Dominique Guns, Margriet Hermans, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Erik Matthijs, An Michiels, Fientje Moerman, Marie-Rose Morel, Jan Penris, Jan Peumans, Leo Pieters, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwkerke, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Robert Voorhamme, John Vrancken, Frans Wymeersch

Stemming nr. 20:

JA-stemmen:

Rudi Daems, Vera Dua, Jef Tavernier, Mieke Vogels

NEEN-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Sonja Claes, Frank Creyelman, Piet De Bruyn, Dirk De Cock, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Hilde Eeckhout, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Dominique Guns, Margriet Hermans, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, An Michiels, Fientje Moerman, Marie-Rose Morel, Jan Penris, Jan Peumans, Leo Pieters, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Anissa Temsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Robert Voorhamme, John Vrancken, Frans Wymeersch

Stemming nr. 21:

JA-stemmen:

Rudi Daems, Vera Dua, Jef Tavernier, Mieke Vogels

NEEN-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Sonja Claes, Frank Creyelman, Piet De Bruyn, Dirk De Cock, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Hilde Eeckhout, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Dominique Guns, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, An Michiels, Fientje Moerman, Marie-Rose Morel, Jan Penris, Jan Peumans, Leo Pieters, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Anissa Temsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Robert Voorhamme, John Vrancken, Frans Wymeersch

Stemming nr. 22:

JA-stemmen:

Rudi Daems, Vera Dua, Jef Tavernier

NEEN-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Sonja Claes, Frank Creyelman, Piet De Bruyn, Dirk De Cock, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort,

Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Hilde Eeckhout, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Dominique Guns, Margriet Hermans, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, An Michiels, Fientje Moerman, Marie-Rose Morel, Jan Penris, Jan Peumans, Leo Pieters, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Robert Voorhamme, John Vrancken, Frans Wymeersch

Stemming nr. 23:

JA-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Sonja Claes, Frank Creyelman, Piet De Bruyn, Dirk De Cock, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Dominique Guns, Margriet Hermans, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, An Michiels, Fientje Moerman, Marie-Rose Morel, Jan Penris, Jan Peumans, Leo Pieters, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, John Vrancken, Frans Wymeersch

ONTHOUDING:

Rudi Daems

Stemming nr. 24:

JA-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Sonja Claes, Frank Creyelman, Rudi Daems, Piet De Bruyn, Dirk De Cock, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Dominique Guns, Margriet Hermans, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, An Michiels, Fientje Moerman, Marie-Rose Morel, Jan Penris, Jan Peumans, Leo Pieters, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Helga Stevens, Felix

Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, John Vrancken, Frans Wymeersch

Stemming nr. 25:

JA-stemmen:

Thieu Boutsen, Frank Creyelman, Hilde De Lobel, Herman De Reuse, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Werner Marginet, An Michiels, Marie-Rose Morel, Jan Penris, Leo Pieters, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Luk Van Nieuwenhuysen, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, John Vrancken, Frans Wymeersch

NEEN-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Sonja Claes, Rudi Daems, Piet De Bruyn, Dirk De Cock, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Stern Demeulenaere, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Dominique Guns, Margriet Hermans, Michèle Hostekint, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Bart Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Fientje Moerman, Jan Peumans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Helga Stevens, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, André Van Nieuwerkerke, Eric Van Rompuy, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Robert Voorhamme

Stemming nr. 26:

JA-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Sonja Claes, Piet De Bruyn, Dirk De Cock, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Stern Demeulenaere, Hilde Eeckhout, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Dominique Guns, Margriet Hermans, Michèle Hostekint, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Bart Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Fientje Moerman, Jan Peumans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Helga Stevens, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, André Van Nieuwerkerke, Eric Van Rompuy, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Robert Voorhamme

ONTHOUDINGEN:

Thieu Boutsen, Frank Creyelman, Rudi Daems, Hilde De Lobel, Herman De Reuse, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Vera Dua, Pieter Huybrechts, Werner Marginet, An Michiels, Marie-Rose Morel, Jan Penris, Leo

Pieters, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Luk Van Nieuwenhuysen, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, Mieke Vogels, John Vrancken, Frans Wymeersch

Stemming nr. 27:

JA-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Sonja Claes, Frank Creyelman, Piet De Bruyn, Dirk De Cock, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Hilde Eeckhout, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Dominique Guns, Margriet Hermans, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, An Michiels, Fientje Moerman, Jan Penris, Jan Peumans, Leo Pieters, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwkerke, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Robert Voorhamme, John Vrancken, Frans Wymeersch

NEEN-stemmen:

Rudi Daems, Vera Dua, Jef Tavernier, Mieke Vogels

ONTHOUDING:

Marie-Rose Morel

Stemming nr. 28:

JA-stemmen:

Rudi Daems, Vera Dua, Jef Tavernier, Christian Van Eyken, Mieke Vogels

NEEN-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Sonja Claes, Piet De Bruyn, Dirk De Cock, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Stern Demeulenaere, Hilde Eeckhout, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Dominique Guns, Margriet Hermans, Michèle Hostekint, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Bart Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Fientje Moerman, Jan Peumans, Els Robeyns, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Helga Stevens, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, André Van Nieuwkerke, Eric Van Rompuy, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Robert Voorhamme

ONTHOUDINGEN:

Thieu Boutsen, Frank Creyelman, Hilde De Lobel, Herman De Reuse, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Werner Marginet, An Michiels, Marie-Rose Morel, Jan Penris, Leo Pieters, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Luk Van Nieuwenhuysen, Gerda Van Steenberge, Christian Veroustraete, John Vrancken, Frans Wymeersch

Stemming nr. 29:

JA-stemmen:

Thieu Boutsen, Frank Creyelman, Hilde De Lobel, Herman De Reuse, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Werner Marginet, An Michiels, Marie-Rose Morel, Jan Penris, Leo Pieters, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Luk Van Nieuwenhuysen, Gerda Van Steenberge, Christian Veroustraete, John Vrancken, Frans Wymeersch

NEEN-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Sonja Claes, Rudi Daems, Piet De Bruyn, Dirk De Cock, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Stern Demeulenaere, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Dominique Guns, Margriet Hermans, Michèle Hostekint, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Bart Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Fientje Moerman, Jan Peumans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Helga Stevens, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, André Van Nieuwerkerke, Eric Van Rompuy, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Robert Voorhamme

ONTHOUDING:

Jurgen Verstrepen
